

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

בפני כב' ההרכב:
השופט אברהם טל, אב"ד
השופטת יהודית אמסטרדם
השופטת רות לבהר-שרון

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד פוזננסקי

נגד

1. מעיין עבדה

ע"י ב"כ עו"ד ציון אמיר

2. יוסף עופר עבדה

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר חיים משגב

הכרעת - דין

1
2 ניתן בזה צו איסור פרסום שמות הקטין והנאשמים, וכל פרט שיכול לזהותם.

3 השופט אברהם טל:

4
5 כתב האישום

6
7 1. נגד הנאשמים, בני זוג, הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של התעללות
8 בקטין חסר ישע ע"י אחראי ומעשה מגונה בקטין בן משפחה בנסיבות אינוס
9 שביצעו כלפי בנם ד.ע.ע., יליד 4.10.04 (להלן: "הקטין" או "התינוק")
10 בתאריכים 4, 6 ו-10 לספטמבר 2005.

11
12 2. סעיפים 3-5 מפרטים את המעשים המיוחסים לנאשמים ולהלן הם יובאו בצד
13 התגובות המפורטות של הנאשמים לנטען כלפיהם.
14 בענין תגובות הנאשמים יצוין כי הנאשמת כפרה בקיום היסוד הנפשי הנדרש
15 להרשעה בעבירות שמיוחסות לה בשל היותה פסיכוטית בזמן ביצוען, וכן טענה
16 שהנאשם צילם את מעשיה נשוא כתב האישום כחלק ממהלך שנועד לגרום
17 ללקיחת הקטין ממנה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 3. א. עפ"י הנטען בסעיף 3 לכתב האישום בתאריך 4.9.05 בשעה 10:53 שכבה
- 2 הנאשמת במיטה ליד הקטין, כשפלג גופה התחתון חשוף. היא הסירה
- 3 את החיתול מעל הקטין וקרבה והרחיקה את פיה לאיבר מינו
- 4 כשהנאשם עומד לצידה, צופה במעשיה ומעודד אותה להמשיך.
- 5 בשעה 23:20 עמדו הנאשמים בחדר של הקטין כשהנאשמת לבושה
- 6 בחזיה ותחתונים בלבד. היא הסירה את החיתול מהקטין, נכנסה
- 7 למיטתו ורכנה כלפיו, הסירה את חזייתה ותחתוניה, הרימה את הקטין
- 8 העירום, השכיבה אותו עליה ואוננה באמצעות גופו של הקטין
- 9 כשהנאשם נוכח בחדר ומעודד אותה להמשיך במעשיה.
- 10
- 11 ב. הנאשמת הודתה בתגובתה בכתב ששכבה ליד הקטין כשפלג גופה
- 12 התחתון חשוף אך כפרה בכך שהסירה את החיתול שלו וקרבה
- 13 והרחיקה את פיה לאיבר מינו.
- 14 הנאשמת הודתה שבשעה 23:20 היא עמדה ליד מיטת הקטין כשהיא
- 15 לבושה, כאמור, שהורידה את החיתול של הקטין, שהכניסה רגל אחת
- 16 למיטתו ושהשכיבה אותו עליה אך הכחישה שרכנה כלפיו ושהחלה
- 17 לאונן באמצעות גופו.
- 18
- 19 ג. הנאשם טען בתגובתו לכתב האישום מיום 15.12.05 שאומנם המעשים
- 20 הנ"ל נעשו ע"י הנאשמת אך הוא היה בחדר רק באופן חלקי בשעות
- 21 הבוקר, ורוב הזמן הוא יצא ונכנס לחדר ועסק בניקוי שברי זכוכית של
- 22 מנורה ששברה הנאשמת. באשר למעשים שנעשו בשעה 23:20 טען
- 23 הנאשם שלא נכח בחדר שכן הנאשמת דחפה אותו מחוץ לחדר ולא
- 24 נתנה לו להיכנס.

25

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 4. א. עפ"י הנטען בסעיף 4 לכתב האישום, ביום 6.9.05 בשעה 10:48 שכבה
- 2 הנאשמת עירומה במיטתה ליד הקטין. בשעה 11:40 היא הניחה את
- 3 ראש הקטין על איבר מינה ואוננה כשהיא מכוונת את ראשו לאיבר
- 4 מינה, כשהנאשם צופה במעשיה. בהמשך היא אחזה ברגליו של
- 5 הקטין, כשראשו מופנה כלפי מטה, טלטלה אותו מספר פעמים
- 6 והנחיתה אותו על איבר מינה כשהיא ממשיכה לאונן.
- 7
- 8 ב. הנאשמת הודתה שהיא שכבה עירומה ליד הקטין ושתוך כדי משחק
- 9 איתו היא אחזה בידיו כשראשו מופנה כלפי מטה וכפרה בשאר
- 10 המעשים המיוחסים לה.
- 11
- 12 ג. הנאשם הודה בביצוע המעשים ע"י הנאשמת ובנוכחותו בחדר בזמן
- 13 עשייתם, אך טען שהוא לא היה שותף לעשייתם אלא ניסה להוציא
- 14 את הקטין מידיה של הנאשמת.
- 15
- 16 5. א. עפ"י הנטען בסעיף 5, ביום 10.9.05 בשעה 09:37 שכבו הנאשמים
- 17 במיטתם כשהקטין ביניהם, והנאשמת החלה לאונן כשפלג גופה
- 18 התחתון עירום.
- 19 בשעה 09:55 הביא הנאשם את הקטין ממיטתו למיטה בחדר השינה.
- 20 הנאשמת רכנה על הקטין, חיככה את איבר מינה בגופו כשהיא מעליו,
- 21 הניחה אותו על איבר מינה ואוננה כשהנאשם צופה במעשיה ומעודד
- 22 אותה להמשיך.
- 23 בשעה 11:13 הביא שוב הנאשם את הקטין למיטה בחדר השינה.
- 24 הנאשמים שכבו לצידו, הנאשם ליטף ונישק אותו, הנאשמת הניחה
- 25 אותו על גופה העירום כשרגליה פשוקות ונישקה אותו, כשהנאשם יושב
- 26 לידה, צופה במעשיה ומעודד אותה להמשיך בהם.
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בשעה 15:00 הביא הנאשם שוב את הקטין למיטה בחדר השינה ומסר
- 2 אותו לנאשמת שנישקה אותו, חשפה את פלג גופה התחתון, ישיבה לידו
- 3 כשרגליה פשוקות לצדי גופו, והחלה לאונן כשהיא מחככת בגופו ועולה
- 4 ויורדת לכיוון איבר מינו. בהמשך הניחה הנאשמת את גופו של הקטין
- 5 על גופה כשאיבר מינו על איבר מינה, פלג גופה התחתון חשוף ורגליה
- 6 פשוקות. היא החדירה את ידיה מתחת לחיתול שלו, עיסתה את ישבנו
- 7 ונישקה אותו באיבר מינו ובבטנו בנוכחות הנאשם ששכב לידם.
- 8
- 9 בשעה 15:36 הניחה הנאשמת את הקטין על גופה, כשראשו על איבר
- 10 מינה, והמשיכה לאונן בנוכחות הנאשם. בשעה 15:57 הסירה הנאשמת
- 11 את החיתול מגופו של הקטין, אוננה כשהיא מחככת את איבר מינו
- 12 באיבר מינה ומניחה את ראשו על איבר מינה. בהמשך נישקה הנאשמת
- 13 את פלג גופו של הקטין בנוכחות הנאשם, שצפה במעשיה ועודד אותה
- 14 להמשיך בהם.
- 15
- 16 ב. הנאשמת הודתה ששכבה ליד הקטין אך טענה שבזמן שהנאשם חיבק
- 17 אותו היא ישיבה בצד השני של המיטה. כמו-כן הודתה שנישקה את
- 18 הקטין אך טענה שהדבר לא נעשה לשם גירוי וסיפוק מיני וכפירה
- 19 בעשיית המעשים האחרים המיוחסים לה באותו יום.
- 20
- 21 ג. הנאשם טען כי באותו יום היה יום שבת. הוא ישן במיטה וכשהתעורר
- 22 הוא העביר את הקטין לחדר השינה. לבקשת אשתו הוא החזיר אותו
- 23 לחדר ועזב את החדר. כאשר הוא ראה מה שהנאשמת עושה לקטין הוא
- 24 הוציא את הקטין מידיה ועזב את החדר. לטענתו הוא אומנם ליטף את
- 25 הקטין באופן אבהי אך הוא לא נכח בזמן עשיית המעשים ע"י הנאשמת
- 26 ולא היה שותף להם. בזמן שהנאשמת היתה עם הקטין, הוא הלך להכין
- 27 לו אוכל על מנת שהנאשמת תהיה עסוקה בהאכלת הקטין ולא תעשה
- 28 בו מעשים מיניים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

עדות הצדדים

- 1
- 2
- 3 6. מטעם המאשימה העידו פרופ' רחל שטראוסברג, נוירולוגית ילדים בבי"ח
- 4 שניידר (עמ' 15-26 לפרוטוקול); כפיר כוכבי, מנהל מכירות בחב' מורן תעשיות
- 5 אלקטרוניות, שמכר לנאשם מכשיר DVR ת/74 (עמ' 26-77 והמסמכים ת/72
- 6 – ת/73 א-ב); תומר תמיר, טכנאי בחב' מורן תעשיות (עמ' 77-103 וההודעה
- 7 ת/75); ליאור אוסטרובסקי, אחראי על המחשבים בחב' מורן תעשיות (עמ'
- 8 110-104 וההודעה ת/76); יוסף פרץ, עובד בחברת מורן תעשיות (עמ' 110-112
- 9 וההודעה ת/77); שי אלמוג, בעל חברת הפקות שמצלמת ארועים (עמ' 118-137
- 10 וההודעה ת/78); ורון עמרני (ההודעה ת/19); החוקר דורון אחרק שביקר
- 11 בדירת הנאשמים ביום 20.9.05 (עמ' 110-116 והדו"ח ת/15); החוקרת מירב
- 12 מרציאנו שגבתה הודעות הנאשמת ת/1 - ת/2 והנאשם ת/8, ערכה עימות בין
- 13 הנאשמים (ת/42 ות/42 א') תימללה קלטת שיחות בין הנאשמים ת/36, רשמה
- 14 דו"ח צפיה ת/37 וזכ"דים ת/38 - ת/41 (עמ' 138-180); מיכאל אליהו, חבר של
- 15 הנאשם שהתקין את המצלמות בדירת הנאשמים (עמ' 180-237 וההודעות נ/3
- 16 ונ/4); מאיר בומנדיל ראש צוות עבירות מחשב ביחידת הונאה מרכז (עמ' 252
- 17 – 239 והמסמכים ת/43 – ת/49); החוקרת אורית פלד שגבתה הודעות
- 18 הנאשמים ת/3 – ת/5 (נאשמת) ת/7 ות/10 (נאשם), תימללה הקלטת ת/29
- 19 (התמליל ת/28) ורשמה זכ"דים ת/30 – ת/35 (עמ' 252-276); יחזקאל רביע
- 20 שהתקין מצלמות בדירת הנאשמים (עמ' 277-280 וההודעות ת/81 – ת/82)
- 21 ומומחית מז"פ דנה זוננפלד (עמ' 281-314 וחווה"ד ת/27).
- 22
- 23 מטעם הנאשמת העידו הנאשמת (עמ' 317-428 ועמ' 547-562); הפסיכיאטר
- 24 פרופ' פניג (עמ' 429-471 וחווה"ד נ/15); ד"ר אורית דנינו (עמ' 473-546,
- 25 ההודעה נ/16 ודפי העבודה נ/16 א'); ד"ר הילל מה נעים (עמ' 564-618,
- 26 ההודעה נ/18 והמסמכים נ/18 א-ב), והפסיכיאטר ד"ר בנימין וגנר שבדק את
- 27 הקטין ואת הנאשמים (עמ' 835-884 וחווה"ד נ/26 ונ/27).
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 מטעם הנאשם העידו הנאשם (עמ' 620-830); המרפאה הטבעית יפה קליין (עמ' 2
- 2 805-886 וההודעות נ/28 - נ/28 א'); ד"ר יעקב פז, מנהל קופ"ח כללית באלעד
- 3 (עמ' 897-909 והמסמכים נ/29 א-ג); גב' זכיה אבו עזא (עמ' 910-943, ההודעה
- 4 נ/30 והתצהיר נ/30 א'); עו"ד יעקוב ביטון, שערך את התצהיר נ/30 א' (עמ' 5
- 5 945-952); החוקרת מירב מרציאנו, שרשמה המזכר נ/31 בקשר להודעה נ/30;
- 6 עו"ד שרית זמיר, יועמ"ש תחנת משטרת ראש העין שרשמה המזכר נ/32, דני
- 7 קופל, טכנאי וידאו (עמ' 958-966 והתצהיר נ/33); שחר בן אור, מנחה הורים
- 8 במכון "אור" (עמ' 966-987 וההודעה נ/34); הפסיכולוג ד"ר עודד שלומאי (עמ' 9
- 9 988-1044 וחווה"ד נ/35); ד"ר אלן אוחיון (עמ' 1046-1070, חווה"ד נ/37 ונ/38
- 10 והאישורים נ/37 א-ב); ועו"ד יובל חרל"פ (עמ' 1076-1113).
- 11 כמו כן הוגשו מטעם הנאשם מסמכים רפואיים ותצהירים של עדים באשר
- 12 לתקיפתו על ידי הנאשמת, אשר אליהם אתייחס בהמשך.
- 13 מטעם המאשימה העידו כעדי הזמה הפסיכיאטרים ד"ר מרצ'בסקי (עמ' 1159-
- 14 1116 וחווה"ד נ/82) וד"ר לבן (עמ' 1160-1254 וחווה"ד נ/83 ות/84).
- 15
- 16 כפי שעולה מתגובות הנאשמים לכתב האישום ומסיכומי באי כוחם, והדבר אף
- 17 עלה בבירור מחקירותיהם את העדים שהעידו בפנינו, קיים ניגוד עניינים
- 18 ביניהם, ומשכך אדון בעניינו של כל נאשם בנפרד.
- 19
- 20 **תיעוד מעשי הנאשמים**
- 21
- 22 1. המאשימה סומכת טענותיה באשר למעשים המיניים שעשתה הנאשמת בקטין
- 23 ואיתו, ומעורבותו של הנאשם בביצועם, על מה שנראה בדיסקים ת/56 - ת/63,
- 24 שהם העתקי צילומים שצולמו במצלמות שהתקין הנאשם במקומות שונים
- 25 בדירתו, לרבות בחדר השינה של הנאשמים.
- 26 בענין זה העידו מטעם המאשימה כפיר כוכבי, תומר תמיר, ליאור
- 27 אוסטרובסקי, יוסף פרץ, שי אלמוג, רונן עמרני, יחזקאל רביע, מיכאל אליהו
- 28 ומאיר בומנדיל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 עפ"י עדותו של כפיר כוכבי, מנהל מכירות בחב' מורן תעשיות אלקטרוניות 2
- 2 (להלן: "**חב' מורן**"), אחד מלקוחותיו הזמין מכשיר DVR והנאשם בא ביום 3
- 3 7.6.05 לקחת את המכשיר. המכשיר כלל 4 מצלמות עם דיסק קשיח, ואפשר 4
- 4 לצלם עליו במשך ימים ושבועות. המכשיר מצלם כל תנועה, ללא אבחנה, וברגע 5
- 5 שהדיסק מתמלא הוא נעצר או שגורס את החומר שנכנס ראשון, וממשיך 6
- 6 לצלם. ניתן לצפות במה שצולם ע"י חיבור מסך של מחשב, מוניטור או מכשיר 7
- 7 טלויזיה. כמו-כן, ניתן להעתיק את החומר שמצולם לקלטת ולערוך אותו. ניתן 8
- 8 גם למחוק קובץ בדיסק הקשיח ולנטרל אותו בכך מהמערכת. 9
- 10 לדברי כוכבי, הנאשם בא כשליח לקחת את המכשיר, הוא ביקש לקבל 11
- 11 הסברים עליו, אך לא אמר לו מה כוונתו לעשות במכשיר. הוא הגיע פעם נוספת 12
- 12 על מנת להגדיל את תכולת הדיסק הקשיח, כדי שיספיק לתקופה נוספת מעבר 13
- 13 לשבוע, ואז גם קיבל הסבר בתשלום. הנאשם בא אליו פעם נוספת, וביקש 14
- 14 להעלות את החומר שצולם במכשיר על דיסק כדי שניתן יהיה לצפות בו 15
- 15 במחשב, הוא (כוכבי – א.ט.) לא רצה לשתף איתו פעולה אך הנאשם הפעיל 16
- 16 עליו לחץ. הוא צפה בקלטות שהופקו מהמכשיר יחד עם הנאשם, שאמר 17
- 17 במהלך הצפיה "**אתם רואים, יש הוכחות למעשים**". לדבריו, הנאשם הגיע עם 18
- 18 "**דף זמנים**" על מנת להקל עליו לצפות בחומר שצולם, והנאשם החליט איזה 19
- 19 חומר להוריד. לאחר שהנאשם והוא נחקרו, התקשר אליו הנאשם, וביקש 20
- 20 לדעת על מה נחקר, אך הוא סרב להגיד (עמ' 26-42). 21
- 22 3. בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשמת אמר כוכבי שמדובר במכשיר פשוט 23
- 23 להפעלה, שמצלם רק כשיש תנועה בחדר ואי אפשר להקליט עליו קולות. 24
- 24 הנאשם עמד איתו בקשר בין 7/6/05 לבין 11/9/05, קיבל הסברים על המכשיר, 25
- 25 ביקש לצפות בקטעים מסוימים לפי תאריכים שרשם על פתקים ת/20 ולערוך 26
- 26 אותם, עבודה שלוקחת זמן. 27
- 27 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם הביא דיסק של 240 ג'יגה, והחליף את הדיסק של 120 ג'יגה שהיה
- 2 מותקן במכשיר. הנאשם ביקש להוריד את החומר המצולם מהדיסק של 240
- 3 ג'יגה, וכשצפה בחומר המצולם אמר לעד שיש דברים חמורים, ודיבר על כך
- 4 שאשתו תוקפת אותו. כשהנאשם בא בחודש ספטמבר הוא אמר שיש בחומר
- 5 המצולם "משהו עם התינוק" (עמ' 42-62).
- 6
- 7 4. בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשם, אמר כוכבי שהנאשם אמר לו שאשתו
- 8 מתפרעת ועושה דברים חמורים, אך הוא לא ידע שמדובר במעשים מיניים,
- 9 ואם היה יודע לא היה עוסק בכך אלא היה מדווח למשטרה.
- 10 הנאשם אמר לו שהוא רוצה להגדיל את נפח הדיסק הקשיח כדי ליצור סרט
- 11 ארוך יותר, והם התקינו לו את הדיסק הקשיח בנפח גדול יותר, אותו קנה
- 12 במקום אחר. כשצפה העד בקטעים, הדבר נעשה בגלוי ובנוכחות אחרים,
- 13 והנאשם לא ביקש ממנו שלא לספר למשטרה או לאחרים (עמ' 62-76).
- 14
- 15 5. מטעם המאשימה העיד גם תומר תמיר, טכנאי בחב' מורן שהדריך את הנאשם
- 16 בתפעול מכשיר ה-D.V.R, עליו לא היה מוקלט חומר באותו זמן. הנאשם
- 17 ביקש ממנו להגדיל את נפח הדיסק הקשיח ולצפות בקלטות, אך הוא (תמיר -
- 18 א.ט.) לא צפה בקלטות אלא רק למשך מספר שניות (ראה ההודעה ת/75).
- 19
- 20 6. בעדותו מסר תמיר פרטים טכניים באשר למכשיר ה-D.V.R ואמר שהוא עובד
- 21 לפי 24 שעות, ניתן להקליט עליו באופן רצוף וניתן לחבר לו סנסור עם גלאים
- 22 כך שיקליט רק כשיש תנועה, כפי שהיה במכשיר שלקח הנאשם. ניתן לחבר
- 23 למכשיר 4 מצלמות ואפשר לחבר מספר מצלמות לכניסה אחת למכשיר. באשר
- 24 לאפשרות של מחיקת קטעים מהדיסק אמר תמיר שניתן למחוק את כל החומר
- 25 המוקלט, ולא ניתן למחוק את חלקו, אך ניתן להעתיק את החומר המוקלט
- 26 ולערוך אותו.
- 27 לדבריו, המכשיר מתחיל להקליט כשיש תנועה, ומפסיק להקליט לפי הזמן
- 28 שהוקצב לו וניתן להורות לו שיגרוס את החומר הישן וימשיך להקליט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם ביקש ממנו לצפות בתאריכים מסוימים של ההקלטה ולמסור את זה
- 2 למשטרה מאחר ולדבריו, הוא הגיש תלונה נגד אשתו **"ולא מאמינים לו"** (עמ' 3
- 3 76-89).
- 4
- 5 7. בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשמת אמר תמיר שעל מנת לצפות בחומר
- 6 המוקלט לא צריך מחשב אלא ניתן לצפות במכשיר ב- 63 ארועים אחרונים.
- 7 לדבריו, לא ניתן בדיעבד לזהות בדיסק סימני גריסה של חומר ישן שכן
- 8 כשמוחקים חומר, הדיסק רושם שהוא ריק. לא ניתן היה לחבר למכשיר ה-
- 9 DVR שלקח הנאשם מערכת שמע. הנאשם בא להגדיל את הזיכרון של הדיסק
- 10 הקשיח ואמר שהוא מסר את המכשיר למישהו אחר שמחק לו את מה שהיה
- 11 מוקלט על הדיסק הראשון (עמ' 98-90).
- 12
- 13 8. בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשם אמר תמיר שהנאשם לא ביקש ממנו לקחת
- 14 או להעלים את הדיסק הקשיח הראשון, והביא אליהם את הדיסק הקשיח כדי
- 15 שלא ימחקו לו אותו בטעות, כפי שעשה טכנאי אחר לדיסק הקשיח הראשון
- 16 (עמ' 98-103).
- 17
- 18 9. באשר להורדת קטעים מהדיסק הקשיח של המכשיר העיד ליאור אוסטרובסקי
- 19 – אחראי מיחשוב בחב' מורן, כי ביום 10.9.05 הגיעו אליו כפיר והנאשם
- 20 שהביא לו מכשיר DVR וביקשו ממנו להוריד חומר מוקלט מהמכשיר למחשב
- 21 לפי תאריכים, שעות ומיקום מצלמות שהיו רשומים על פתקים שהביא
- 22 הנאשם. הוא הוריד לנאשם את הקטעים הראשונים, וביום השני הוא הראה
- 23 לנאשם איך להוריד את הקטעים כי לא רצה לראות את הקטעים, **"שהיו מאוד**
- 24 **קשים"**. הוא צפה רק בהתחלה ובסיום של הקטעים, הם לא הוציאו חומר
- 25 מהמכשיר ולא שמרו חומר (ההודעה ת/76).
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בעדותו אמר אוסטרובסקי שהנאשם הראה לו תאריכים ושעות שהוא מעוניין
2 לשמור וביקש שיעזור לו לשמור אותם על דיסק לאחר שיצפה בהם. הוא עזר
3 לנאשם ביום הראשון וביום השני הנאשם הקליט פחות או יותר בעצמו (עמ'
4 104-108). בסוף התהליך היו לנאשם 4 עותקים מכל דיסק, אליו העתיק את
5 החומר המוקלט על הדיסק הקשיח.
6
- 7 עד נוסף שנכח בזמן שהנאשם העתיק קטעים מהחומר המוקלט על הדיסק
8 הקשיח של המכשיר הוא יוסף פרץ, שסיפר בהודעתו ת/77 ובעדותו (עמ'
9 110-112), שראה את הנאשם יושב עם פתקאות ביד וצופה במכשיר טלוויזיה.
10 גם הוא צפה במשך 10 דקות, ושאל את הנאשם למה הוא לא הולך למשטרה.
11 הנאשם אמר לו שהתלונן במשטרה כמה פעמים ולא מאמינים לו, ועורך הדין
12 הדריך אותו שישים מצלמה כדי שתהיינה לו הוכחות והמשטרה תאמין לו.
13
- 14 מטעם המאשימה העידו גם שי אלמוג, בעל חברת הפקות שמתמחית בצילום
15 ארועים, שמסר ההודעה ת/78, ורון עמרני שמסר ההודעה ת/19.
16 עפ"י הודעתו של אלמוג, הנאשם פנה אליו בתחילת חודש אוגוסט 2005 וביקש
17 ממנו להעביר חומר שהסריט במכשיר DVR ל-DVD, הם לא סיכמו על מחיר
18 וכעבור מספר ימים חזר הנאשם עם מכשיר DVR. לשאלתו אמר לו הנאשם
19 שהוא לא מסתדר עם אשתו, שהיא כנראה פוגעת בילד, ושהוא רוצה לתת
20 חומר לעורך דין כדי להתגרש. הוא מסר את המכשיר לרון עמרני, שהחזיר
21 אותו למחרת ואמר לו שאין בו כלום. הנאשם הגיע למחרת וכשהוא (אלמוג –
22 א.ט.) אמר לו שאין חומר בדיסק הקשיח של המכשיר, הוא היה מאוכזב, ואמר
23 שיבקש שוב מבעל מקצוע שמתמחה במצלמות שיתקין שוב את המצלמות.
24 באותה פגישה מסר לו הנאשם קלטת וביקש להוריד את מה שנשמע בה לסרט
25 שבמכשיר ה-DVR, אך הכל היה מחוק.
26 לדברי אלמוג, בשום שלב של השיחות עם הנאשם לא העלה האחרון את נושא
27 ההתעללות המינית בבנו הקטין, והוא עצמו לא ראה את הקלטת כי לא מצא
28 בכך טעם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

13. 1 בעדותו הכחיש אלמוג את טענת הנאשם לפיה הוא (אלמוג – א.ט.) הציע לשלב
2 את האודיו והוידאו, ושהנאשם ביקש ממנו לערוך את קלטת האודיו רק בקשר
3 לדברים שהנאשמת אמרה על התינוק (עמ' 121).
4
14. 5 בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשמת אמר אלמוג שרון עמרני, עורך הסרטים
6 שלו, הוא שמסר לו את החומר שקיבל מהנאשם, ואמר לו שהוא נמחק בגלל
7 מחזוריות (עמ' 125).
8 לדבריו, הנאשם אמר לו שיש סאונד בקלטת שהביא לו בפעם השניה, אך הוא
9 לא הסביר אם הוא הקליט את הסאונד במועד ההסרטה או במועד אחר, ואז
10 הוא רוצה לעשות פיקציה (עמ' 129).
11
15. 12 הדברים שאמר אלמוג בקשר להעברת מכשיר ה- DVR שהביא לו הנאשם
13 לרון עמרני נתמכים בדברים שאמר עמרני בהודעתו ת/19 לפיהם אלמוג הביא
14 לו מכשיר DVR, ואמר לו שיש לקוח "שרוצה להוציא חומר לרבנות". הוא
15 (עמרני – א.ט.) בדק את המכשיר, סרק את 4 המצלמות, וראה שהמכשיר ריק.
16 הוא התקשר לאלמוג, אמר לו שהמכשיר ריק, ואין מה לערוך ואלמוג לקח את
17 המכשיר.
18 עמרני הסביר את הסיבה לכך שבמכשיר לא נמצא חומר שהוקלט בכך שלא
19 לחצו על כפתור ההקלטה ולא תכנתו טוב את המכשיר.
20
16. 21 מטעם המאשימה העיד יחזקאל רביע, שהתקין את המצלמות בדירת
22 הנאשמים ומסר ההודעות ת/81 ות/81 א'.
23 עפ"י ההודעה ת/81 התקשר הנאשם לרביע שבוע לפני 30.8.05, ואמר לו
24 שמותקנות בדירתו מצלמות עם מכשיר DVR אך הוא לא רואה כלום. רביע
25 אמר לו שהוא יכול להתקין בדירתו מצלמות שהוא עובד איתן ויש לו אחריות
26 לגביהן, וביום 30.5.08 התקין לו 5 מצלמות מחוברות למכשיר DVR, כאשר
27 לפי בקשת הנאשם המצלמות שהותקנו במטבח ובחדר הילדים פעלו לסירוגין.
28 המצלמות הותקנו בחדרים הנ"ל, וכן הותקנו שתי מצלמות בסלון ומצלמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בחדר השינה. רביע לא התקין מיקרופון, הנאשם לא ביקש אותו להתקין
- 2 מיקרופון ואף הוא לא ראה מיקרופון, ולא ניתן היה לחבר מיקרופון למערכת
- 3 שהתקין. הנאשם אמר לו שאשתו מתפרעת, משתוללת ומכה אותו אך לא
- 4 הזכיר דבר בקשר לקטין.
- 5
- 6 17. בהודעה ת/81 א' הוסיף רביע, שהנאשם ביקש ממנו להוסיף מצלמה נוספת
- 7 לארבע המצלמות. כשביקר בדירת הנאשמים, אף אחד לא היה בה, הוא ראה
- 8 את ה-DVR מותקן בתקרה האקוסטית, והחליף את המצלמות מבלי ששינה
- 9 את מיקום המצלמות הישנות, כי כך סיכם עם הנאשם.
- 10 לדברי רביע הוא אמר לנאשם שהוא לא מסדר מצלמות של מישהו אחר אלא
- 11 מתקין מצלמות חדשות. לדבריו, למכשיר ה-DVR ניתן לחבר מוניטור לצורך
- 12 צפייה בזמן אמת ולצורך עריכת שחזורים, אך לנאשם לא היו מוניטור ומכשיר
- 13 טלויזיה הדרושים לצורך כך (ראה עדותו בעמ' 277-280 לפרוטוקול).
- 14
- 15 18. עוד העיד בפנינו חברו של הנאשם, מיכאל אליהו, שהתקין את המצלמות
- 16 הראשונות בדירתם של הנאשמים.
- 17 אליהו סיפר בהודעותיו נ/3 ונ/4, שכאשר נפגש עם הנאשם הוא הבחין בסימני
- 18 חבלות על פניו. לשאלתו אמר לו הנאשם שאשתו תוקפת אותו. הוא ייעץ
- 19 לנאשם לפנות למשטרה, והנאשם אמר לו שפנה, אך בגלל שאשתו התלוננה
- 20 נגדו הוא נעצר ל-24 שעות. אליהו המליץ לנאשם שיתקין בביתו מצלמות
- 21 להוכחת טענותיו. הנאשם הסכים, והוא לקח אותו לחנות בנתיבות, שם קנה
- 22 ביוני 2005, תמורת 7,000 ש"ח, מכשיר DVR שמקליט רק בזמן שיש תנועה.
- 23 לדברי אליהו, הוא המליץ לנאשם לקחת את החומר המוקלט לעריכה ע"י עורך
- 24 פרטי, והנאשם סיפר לו שהתצלומים נמחקו בטעות אצל העורך.
- 25
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

19. 1 אליהו התייחס בהודעתו נ/4 גם למערכת היחסים בין הנאשם ואשתו ואמר
- 2 שבמהלך תקופת ההתקנה של המצלמות, הנאשם אמר לו שראה את אשתו
- 3 עושה משהו עם התינוק, והוא (אליהו – א.ט.) שמע את הנאשמת אומרת
- 4 לנאשם באותה תקופה "אני מרביצה לך כי ככה מגיע לך, אתה זבל". בתשובה
- 5 לשאלת הנאשם למה היא עושה דברים לתינוק ענתה הנאשמת בנוכחותו "מה
- 6 אתה מקנא, אני מתה על הבולבול שלו, יש לך בעיה?".
- 7
20. 8 בעדותו אמר אליהו שכאשר שאל את הנאשם לסיבת הפצעים שראה על גופו
- 9 ניסה הנאשם תחילה להכחיש, התעלם משאלתו או עבר לנושא אחר, ורק
- 10 כששאל אותו אם יש לו בעיות בבית, הוא התחיל להיפתח וסיפר שאשתו
- 11 תוקפת אותו (עמ' 182). בשלבים יותר מתקדמים אמר לו הנאשם שאשתו
- 12 אלימה, והוא לא יודע מה יהיה עם התינוק כשייוולד. חצי שנה לאחר מכן הוא
- 13 התקין את המצלמות בתוך התריסים בדירת הנאשמים, הנאשם חשש לעשות
- 14 כן אבל בסוף הסכים.
- 15 לאחר שהקטין נולד סיפר לו הנאשם שאשתו עושה איתו כל מיני שטויות
- 16 והמצב הולך ומחמיר, והוא (אליהו – א.ט.) הבין שמהו לא בסדר (עמ'
- 17 185-186).
- 18 כעבור שבועיים הוא פרק את מכשיר ה DVR והביא אותו למוכר. כשראו
- 19 כעבור שלושה שבועות שלא יוצא מזה כלום, הוא ייעץ לנאשם ללכת לאדם
- 20 פרטי ולפתח את התמונות. כעבור מספר ימים הודיע לו הנאשם שאותו אדם
- 21 מחק את כל הדיסק, ומחוסר ברירה הם חיברו שוב את המצלמות.
- 22 העד הציע לנאשם להקליט את אשתו עוד לפני שרכש מכספו את ה DVR על
- 23 מנת להוציא את האמת לאור, שכן הנאשם חיפש להביא את כל הראיות על
- 24 מנת שיראו מה אשתו עושה לו ולקטין.

25

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

21. 1 בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשמת אמר אליהו, שכבר כאשר הנאשם אמר לו
2 שהפצעים שראה על פניו הם כתוצאה מנפילה על גדר ועל אבנים הוא ידע שזה
3 שקר, אך לא היה לו נוח לומר זאת לנאשם (עמ' 208). הרעיון להתקין מצלמות
4 עלה לאחר שהנאשם נחשף בפניו, וסיפר לו שאשתו מכה אותו, וכתוצאה מכך
5 יש עליו סימני חבלה, ושהיא עושה כל מיני דברים מוזרים עם התינוק בהקשר
6 מיני, "כל מיני אנחות", אך הוא לא סיפר שהיא מקרבת אותו בין רגליה
7 כשהיא עירומה (עמ' 216-217). גם לאחר שהתקין את המצלמות לא אמר לו
8 הנאשם שהוא מעוניין להתגרש מאשתו (עמ' 226).
- 9 לדברי אליהו, הנאשם סיפר לו שנכח בחדר כשהמצלמה צילמה את הנאשמת
10 והתינוק עירומים, ולכן הוא גם כתב את התאריכים. כששאל את הנאשם
11 למה הוא לא מונע מאשתו לעשות כן, הוא ענה "אני מפחד ממנה כי אם אני
12 עושה משהו היא מרביצה לי מכות רצח" (עמ' 234). כמו כן, הנאשם לא סיפר
13 לו שאחרי שהקטין והנאשמת שכבו עירומים במיטה, הוא (הנאשם – א.ט.)
14 קיים יחסי מין עם הנאשמת (עמ' 237).
- 15
22. 16 מטעם המאשימה העיד גם מאיר בומנדיל, ראש צוות הונאת מחשב ביחידת
17 ההונאה של מחוז המרכז, שבדק ביום 25.9.05 את מכשיר ה-DVR, מצא כי
18 קיימים בו 63 קטעי סרטים באורכים שונים, ולכד במשך 24 שעות תפעול של
19 המכשיר כ- 10% מהם בלכידה לא מקצועית (ראה הדו"ח ת/44).
- 20 יום קודם לכן, בשעות הערב, לקח בומנדיל את הדיסק הקשיח מהמכשיר
21 ודיסק משטרת, חיבר אותם למחשב, הפעיל את תוכנת ההעתקה ובסיום
22 ההעתקה החזיר את הדיסקים למקומם (ראה הדו"ח ת/45).
- 23 למחרת התקין בומנדיל עמדת צפיה והקלטה במה שנמצא בדיסק הקשיח
24 במכשיר ה-DVR (63 רשומות) באופן שתאר בדו"ח ת/43.
- 25 בעדותו אמר בומנדיל שעל הדיסק הקשיח של המכשיר לא היה חומר מחשב
26 אלא בסיס נתונים שקשורים אליו, שניתנים לפענוח רק ע"י המכשיר עצמו
27 או באמצעות תוכנה מיוחדת. הוא ניסה להפעיל את המכשיר מההעתק אך
28 הדבר לא צלח, לכן עשה את המתואר בת/43. הוא הפעיל את העמדה, ראה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 שהיא עובדת בצורה תקינה, ולאחר שהקבצים הועתקו לקלטות וידאו הוא
- 2 פרק אותה. באותו מעמד קיבל מקצין החקירות של תחנת ראש העין דיסק
- 3 קשיח נוסף, שלא היה עליו כלום (עמ' 239-242).
- 4 בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשמת אמר בומנדיל, שיתכן כי על גבי הקלטות
- 5 מופיעים מועדי הצילום של החומרים שהועברו מהדיסק הקשיח של המכשיר,
- 6 ולא ניתן היה לערוך או למחוק קטעי סרטים, אך יתכן ואפשר למחוק
- 7 מהתפריט ארועים שלמים. הוא לא שמע קול במהלך הצפייה בגלל שלמחשב
- 8 לא היו מחוברים רמקולים, ולמכשיר אין קול (עמ' 246-247).
- 9 יצוין, כי לנוחיות בית המשפט העתיקה המאשימה את הקלטות לדיסקים
- 10 ת/56 – ת/63, וצפיתי בהם לצורך כתיבת חוות דעתי.
- 11
- 12 23. מטעם הנאשם הוגש תצהירו של דן קופל, נ/33, לפיו בתחילת שנת 2006 הביא
- 13 לו הנאשם קלטות וידאו לצורך העברתן ל-D.V.D. במהלך ההעברה הוא שם
- 14 לב לכך שאין רציפות בהקלטה בגלל שהתאריכים בקלטות לא מופיעים בסדר
- 15 כרונולוגי, ויש הפסקות בין מקטעים שונים. מסיבות אלה סבר קופל (שלא
- 16 נחקר על תצהירו – א.ט.) שההקלטות לא נעשו בצורה מקצועית, ברצף אחיד
- 17 ובאופן כרונולוגי.
- 18
- 19 בעדותו אמר קופל, שמכשיר ה-D.V.R. הוא מערכת וידאו שמוקלטת על ידי
- 20 מחשב, והחומר מוקלט על דיסק קשיח ולא על קלטת. יש מערכת שמקליטה
- 21 ברצף ויש מערכת שמקליטה רק כשהיא מזהה תנועה. הוא קיבל מהנאשם
- 22 כמות רצינית של קלטות כדי להעביר ל-D.V.D. הוא ישב עם הנאשם והם
- 23 היו צריכים לחפש כל מיני קטעים, ותוך כדי הרצת הקלטות הם ראו שאין
- 24 רצף בהקלטה.
- 25 להערכתו, היו 4-7 קלטות שהיתה בהן תקלה כאמור, והוא הסיק את העדר
- 26 הרצף לפי התאריכים, ולהערכתו מישהו התערב בזה בצורה חיצונית (סוף עמ'
- 27 963).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

1	בחקירתו החוזרת אמר קופל שהנאשם ביקש ממנו להגיע ליום ולשעה
2	מסוימת בקלטות לפי פתקים שהיו לו (עמ' 566).
3	
4	24. מהאמור בעדויותיהם ובהודעותיהם של אנשי חברת מורן ושל האנשים
5	האחרים שהיו מעורבים בהתקנת מכשיר ה-DVR והמצלמות בדירת
6	הנאשמים, אשר תיעדו את מעשיהם בתקופה הרלוונטית, עולה שניתן לסמוך
7	ממצאים על מה שצילמו המצלמות בדירה כפי שנראה בדיסקים ת/56 – ת/63,
8	בכל הקשור למעשים שנעשו ע"י הנאשמים, לרבות המעשים המיניים
9	וההתעללות שהתעללו בקטין.
10	אומנם, המכשיר שהותקן ע"י הנאשם בדירה לא היה מצויד במיקרופון, אך
11	הדברים שנראים בדיסקים מדברים בעד עצמם בכל הקשור להתנהגות
12	הנאשמים סמוך, לפני, ואחרי עשיית המעשים בקטין, ולמעשים המיניים
13	שעשתה הנאשמת בקטין.
14	מדבריהם של אנשי חב' מורן, שסייעו לנאשם להוריד מתוך הדיסקים שצולמו
15	ע"י המצלמות שהתקין הנאשם בדירתו, ומהשוואת מה שנראה בדיסקים ת/56
16	– ת/63 עם מה שנראה בדיסקים ת/21 א' ות/21 ב', עולה שיש להעדיף את מה
17	שנראה בדיסקים הראשונים על פני מה שנראה בדיסקים ת/21 א' ות/21 ב',
18	ככל שיש הבדלים ביניהם.
19	
20	התנהגותם של הנאשמים כפי שנראית בקלטות שהוקלטו בתקופה הרלוונטית,
21	מאפשרת להתייחס לטענת הנאשמת באשר למצבה הנפשי וחוסר מודעותה
22	למעשים שעשתה בקטין, לטענת הנאשם באשר לחלקו במעשי הנאשמת,
23	ולטענת הנאשמים באשר למטרת עשיית המעשים נשוא כתב האישום.
24	
25	
26	
27	
28	

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

נאשמת 1

- 1
2
3 חקירות נאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") במשטרה
4
5 1. הנאשמת נחקרה מספר פעמים ע"י המשטרה בגין תקיפת הנאשם, גרימת נזק
6 לרכוש בדירתם, ובגין המעשים המיניים נשוא כתב האישום.
7 בהודעה ת/1 התייחסה הנאשמת להאשמות בדבר תקיפת הנאשם וגרימת נזק
8 לחפצים בדירתם, ואמרה שמאז היותה בהריון היא ובעלה רבים וזורקים
9 חפצים זה על זה, אך מאז שהיא ילדה "ישנם רק דיבורים, אין מעשים". כל
10 אחד עסוק בעיסוקיו, הנאשם עובד, היא מטפלת בקטין, הם בקושי מתראים
11 ואין ביניהם יחסי אישות.
12 הנאשמת הכחישה ששברה שני מכשירי פקס בבית, שגנבה לנאשם את דרכונו,
13 שנשכה אותו, שהרביצה לו בזמן שנהג או זרקה חפצים שלו.
14
15 2. בהודעה ת/2 התייחסה הנאשמת גם להאשמות של תקיפת הקטין בסטירות
16 ושריטות וביצוע התעללות מינית ומעשים מגונים בו בכך שהיא הכניסה את
17 איבר מינו לאיבר מינה.
18 הנאשמת הכחישה שתקפה את הקטין, ואמרה "מה פתאום הוא כל החיים
19 שלי, אני אשבור את הידיים אם מישהו יעשה לו ככה" (עמ' 1 ש' 15-16).
20 לדבריה, הקטין נשרט מחפצים אסורים שאביו הביא לו.
21 באשר למעשים המגונים שעשתה בקטין, סיפרה הנאשמת שהנאשם אמר לה
22 שהיא לא מספקת אותו מבחינה מינית, ומאחר ואסור לו לבגוד הוא "ימצא"
23 דרך: נעמד עירום ליד הקטין ואחז באיבר מינו של הקטין, שעשה תנועה מוזרה
24 ונגע באיבר מינו. היא לא ידעה מה יש לקטין, ולכן ביקשה מהנאשם שיצלם
25 את זה במצלמה ולקחה את הקטין לביי"ת, שם אמרו לה שלא יודעים מה זה.
26
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשמת הכחישה שאמרה לנאשם שהקטין מספק אותה ומזיין אותה, או
- 2 שהיא בוגדת בו עם הקטין, שהפשיטה את הקטין, החדירה את איבר מינו
- 3 לאיבר מינה והשתפשפה עליו, וכשהנאשם ניסה להפסיק את מעשיה היא
- 4 בעטה בו.
- 5 הנאשמת הכחישה שהיא מסתובבת עירומה בבית, ואמרה כי גם כשהיא
- 6 מקלחת את הקטין היא לבושה. עם זאת, הודתה שפעם אחת היא שכבה
- 7 עירומה במיטה, בעלה הביא לה את הקטין, שפירכס, וביקש ממנה שתחזיק
- 8 אותו, והוא צילם. יתכן ובאותו מקרה היא והנאשם שכבו עירומים במיטה,
- 9 הנאשם צילם והם היו צריכים ללכת לבית החולים.
- 10
- 11 3. לאחר הפסקה בחקירה, הוצגו בפני הנאשמת תמונות שצילם הנאשם ושבהן
- 12 היא נראית מכה את הנאשם, מסתובבת עירומה בבית, ועושה מעשים מיניים
- 13 בקטין (עמ' 3 ש' 23 - סוף ההודעה).
- 14 כשהראו לנאשמת תמונה של הקטין המונח על איבר מינה, היא אמרה "כנראה
- 15 אני לא הייתי מודעת למה שהייתי עושה", וכן "תבינו אותי, תשלחו אותי
- 16 לטיפול, את הילד תחזירו לי, עשיתי את זה בגלל ע' (הנאשם - א.ט.), ע' אמר
- 17 לי תעשי לילד ככה ואני אצלם".
- 18 לאחר שהראו לנאשמת תמונה ובה היא נראית תוקפת את הנאשם, אמרה
- 19 "אני מתנהגת ככה כי יש לי בעיה, הנפש שלי אבודה, המוח שלי כבר לא
- 20 זוכר. אני צריכה טיפול אבל לא כלא, עובר עלי משבר, ע' אומר לי תראי לי מה
- 21 את עושה לילד, אני מתגרה יותר".
- 22
- 23 כשהראו לנאשמת תמונה שבה היא נראית עירומה אמרה:
- 24 "אני עירומה לגמרי, ואני נוגעת בעצמי, מלטפת את עצמי
- 25 בשביל ע', הילד נוגע בי, אני לא רואה, אני לא נותנת לו לקחת
- 26 את הילד, כי הוא סתם, הוא גורם לי לקחת אותו בשביל הסרט
- 27 הזה הוא אומר לי תתנהגי כמו זונה. אני מתנהגת ככה זה בלי
- 28 מחשבה. זה נקרא כמו סטיה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 כשהראו לנאשמת תמונה שבה היא נראית שוכבת עירומה על הגב, כאשר
- 2 הקטין עליה והיא מושכת את רגלו לאיבר מינה, אמרה :
- 3 **"אני לא בסדר, יש לי בעיה של נפש, אני צריכה טיפול של**
- 4 **נפש, אני צריכה טיפול, זה מגעיל אותי אני לא יודעת מה**
- 5 **עשיתי. אולי ככה התנהגתי אני לא כזו. אני צריכה טיפול. אני**
- 6 **מאוד אוהבת אותו... מגיע לי מוות, את צודקת. ע' עמד וצילם**
- 7 **שם בספר התורה".**
- 8
- 9 4. בהודעה ת/3 התייחסה הנאשמת ארוכות לטענות הנאשם, לפיהן היא שברה
- 10 מכשירי פקס וטלפון ותמונות של רבנים, ואמרה שעשתה כן במהלך מריבות
- 11 ביניהם בגלל שרצתה לעזוב אותו, וכן אמרה **"הוא כל דבר רושם, כאילו**
- 12 **המהלכים שלו מתוכננים במידה, ואני לא רושמת".** הנאשמת סיפרה
- 13 שהנאשם תקף אותה, הכניס את איבר מינו בכוח לפיה, כאשר הקטין בכה,
- 14 ומאז היא לא מקיימת איתו יחסי מין ולא מתייחסת אליו.
- 15 לאחר שהנאשמת התייחסה לארועים שבהם, לטענת הנאשם, היא תקפה אותו
- 16 בבית ומחוץ לבית, ולנזקים שגרמה לחפצים שונים, אמרה שהנאשם הביא לה
- 17 כדורים, שחלקם טבעיים, ואמר שתיקח אותם וזה ירגיע אותה והיא תקיים
- 18 טוב יחסי מין. הוא הביא את הכדורים מאביו שעובד בבי"ח גהה, והיא
- 19 בטיפשותה לקחה אותם רק באותו יום, מבלי לדעת מה הם, ובימים אחרים
- 20 לקחה רק כדורים שידעה מה הם (עמ' 9 ש' 1-19).
- 21 כשהנאשמת נשאלה אם היא נישקה את איבר מינו של הקטין לאחר שהורידה
- 22 לו את החיתול וליטפה את איבר מינה, השיבה שאינה זוכרת, סירבה לראות
- 23 את הדיסק, והוסיפה **"היו דברים מגעילים, לא הייתי עושה לילד שלי דברים**
- 24 **כאלה... אני רק זוכרת שע' עמד מולי וראה הכל. לפי מה שראיתי בסרט, לא**
- 25 **לפי הזיכרון שלנו, הוא אפילו לא הפריד, הוא אהב לצפות. ע' נהנה מאוד**
- 26 **מהדברים האלה, הוא תמיד אומר לי שנהנה לראות אותי נוגעת באיבר מיני"**
- 27 (עמ' 11 ש' 5-16).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1 לטענתה, כשהנאשם הביא לה את הקטין הוא ביקש ממנה שתקיים איתו יחסי
2 מין, ואמר לה שתגרה אותו בכך שתשים את ידה על איבר מינה. לדבריה, "לא
3 הייתי עושה דבר כזה ללא כל השפעה, אם זה השפעה מצד ע"י והכל קרה
4 ביום אחד כשהוא נתן לה סמים.
5 כשנאמר לנאשמת שבדיסקים רואים שעשתה את המעשים במשך מספר ימים,
6 אמרה "הושפעת מהכדורים, בהשפעה של כדורים, שלא יהיה לי כסף
7 לאוכל, לא ידעתי מה אני עושה, לא זכרתי לא הייתי עושה את זה לבן שלי. ע'
8 מדריך אותי מה לעשות" (עמ' 13 ש' 11-14).
9 בתשובה לשאלה איך הנאשם השפיע עליה לעשות בקטין את מה שנראה
10 בדיסקים, אמרה הנאשמת "לא שהשפיע עלי" אלא שאמר לה שתתנהג בצורה
11 שתגרה אותו, ותשים את הקטין על איבר מינה. היא רצתה להרגיז אותו ולא
12 לגרות אותו ולא ידעה שההרגזה היא סוג של גירוי (עמ' 14 ש' 16-8).
13
14 בסוף הודעתה אמרה הנאשמת:
15 "אם הייתי יודעת ומודעת למעשי שהם מעשים נוראים ולא
16 מובנים לי, ולא זוכרת את המקרים, אז הייתי מפסיקה את זה.
17 אבל הבעיה שלא הייתי מודעת, לא יודעת מה קורה לי, לא
18 יודעת מה ע' נתן לי. ע' סימם אותי וזה מה שקרה. אם הוא
19 עומד ומסתכל, צריך לחתוך לו את הבולבול, הוא כן ערני. אני
20 לא הייתי מודעת למה שאני עושה. לא הייתי ברגע של שפיות.
21 אני רק יודעת שנתנו לי כדורים. זה בחודש התשיעי. בתקופה
22 האחרונה הזאת אם הייתי מודעת, ולא הייתי מודעת, אם לא
23 הייתי מפסיקה את כל הדבר הדוחה זה. יש לי בעיה רצינית".
24
25
26
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 5. בהודעה ת/4 התייחסה הנאשמת לכדורים שנתן לה הנאשם, ואמרה שהוא נתן
- 2 לה אותם במהלך שבוע בתחילת חודש ספטמבר, ואמר לה **"תקחי אותם כי רע**
- 3 **לך מאוד"**. היא לוקחת הרבה כדורים, אבל רק דברים שרשום עליהם שזה
- 4 מרגיע. הנאשם קנה את הכדורים מיפה קליין, הם שמו אותם בחדר, וחלק הוא
- 5 היה מוציא מכיסו. היא סיפרה לאורה דנינו שהיא לוקחת כדורים שמרגיעים
- 6 אותה ועושים לה מאד טוב, שהיא פוחדת מכדורים שאינה מכירה, ושהנאשם
- 7 מכריח אותה לקחתם בכך שאמר לה שזה יעשה לה טוב ו**"אני קונה מילים**
- 8 **טובות, כי סה"כ הוא בעלי, אני מאוד אוהבת אותו והאמנתי בו"** (עמ' 3
- 9 למעלה).
- 10
- 11 החוקרת הציגה בפני הנאשמת כדורי MAXI CAL שנמצאו בדירתה,
- 12 והנאשמת אמרה שלקחה 6 כדורים ביום, כפי שאמר לה הנאשם לקחת, אח"כ
- 13 לקחה כדורים בצבע ירקרק, וכן לקחה 3 כדורים ביום של אבץ **"לכוח"**
- 14 שנתפסו בדירתה. היא לקחה את הכדורים במשך זמן קצר, ולמרות שכדורי
- 15 MAXI - CAL עשו לה רע היא לקחה אותם, כי חשבה שכך צריך להיות
- 16 מהתחלה והנאשם **"עמד לי על הראש והקפיד"**. היא גם לקחה חמש טיפות
- 17 פעמיים ביום שהנאשם אמר לה ש**"זה גם טבעי"** ושצריך לקחת עם אוכל.
- 18
- 19 החוקרת השמיעה לנאשמת דברים בעלי תוכן מיני שאמרה לנאשם כאשר
- 20 עשתה מעשים מיניים עם הקטין, והנאשמת הגיבה **"אלה דברים דבילים**
- 21 **שנאמרו, אולי זה מטיפשות, לא הבנתי את זה, הכל כדי להרגיז את ע', ע'**
- 22 **אמר לי שזה עושה לו חשק מיני... הכל בשביל ע', לגרות אותו שהוא יבוא"**
- 23 (עמ' 5 ש' 23 - סוף).

24

25

26

27

28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

עדות הנאשמת

- 1
- 2
- 3 1. בפתח עדותה בביהמ"ש סיפרה הנאשמת שהתחתנה לראשונה בגיל 19
- 4 ב"שידוך". לאחר שנה וחצי היא התגרשה, והתחתנה עם הנאשם לאחר
- 5 שהכירה אותו במשך 3 חודשים. היא חזרה בתשובה ונכנסה להריון. הנאשם
- 6 החתים אותה על הסכם ממון נ/5, ושלח אותה לאסוף עבורם תרומות, מאחר
- 7 ומצבם הכלכלי היה קשה. לדבריה, הנאשם היכה אותה עוד כשהיתה בהיריון,
- 8 מאחר וחשב שהקטין "**לא ממנו**" וניתק אותה ממשפחתה. היא ביקשה
- 9 מהמשטרה שתזהיר אותו, אך לא רצתה שישב בכלא כי ריחמה עליו (עמ' 323-317).
- 10
- 11 לדבריה, התנהגותו האלימה של הנאשם כלפיה החמירה לאחר שהקטין נולד.
- 12 היא טיפלה בו והנאשם לא עזר לה בכך. הוא לא סבל את הקטין, וכשאמרה לו
- 13 פעמים רבות שתתגרש, הוא איים עליה שאם תלך עם הקטין להוריה – הוא
- 14 ירצח אותה. עוד לדבריה, התפתחותו של הקטין לא היתה תקינה, והוא היה
- 15 עושה תנועות של פרכוס, ועל כן היא לקחה אותו לרופאים ולבי"ת שניידר
- 16 (ראה תעודה רפואית נ/7).
- 17
- 18 2. בהמשך חקירתה הראשית סיפרה הנאשמת שכאשר היא רבה עם הנאשם הוא
- 19 נתן לה כל מיני כדורים ואמר לה שהם ירגיעו אותה. היא חשבה שמדובר
- 20 בכדורי הרגעה ו"**שזה טבעי**" ולקחה אותם. כשהנאשם נלקח לחקירה באשר
- 21 לארועים נשוא כתב האישום, הוא ברח עם שקית ובתוכה כדורים ותרופות וכל
- 22 מיני דברים שנתן לה לשתות (עמ' 331-329).
- 23
- 24 3. באשר לארועים נשוא כתב האישום, אמרה הנאשמת, שלא זכרה אותם עד
- 25 שראתה במשטרה את התמונות, ואז הבינה שהנאשם היה נותן לה דברים
- 26 לשתות וסימם אותה "**כי משהו לא בסדר, כי אני לא הייתי עושה דבר כזה...**
- 27 **זה הבן שלי, זה הנשמה שלי, עדיף למות ולא דבר כזה**" (עמ' 333-332).
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 4. בחקירתה הנגדית ע"י ב"כ הנאשם, לאחר שצוטטו בפניה דברים שאמרה
2 במהלך הארועים נשוא כתב האישום, הודתה הנאשמת שאמרה **"דברים**
3 **מגעילים, מסריחים"** (עמ' 348 למטה), אך הנאשם גרס לה לדבר ככה, וזה לא
4 אומר שעשתה את המעשים שמיוחסים לה (עמ' 349 וסוף עמ' 352). לדבריה,
5 הנאשם לא אהב את הקטין ותכנן **"את זה"** כדי להפליל אותה (סוף עמ' 353,
6 עמ' 360 ועמ' 366). הוא הציק לה ולקטין ומירר את חייהם, ולכן הרביצה לו
7 כפי שנראה בתמונות שהוצגו לה.
8
- 9 5. ב"כ נאשם 2 הציג בפני הנאשמת את התמונות נ/25, הנאשמת סרבה לראות
10 את התמונות ואמרה **"מגעיל"**, **"אני מזועזעת אני לא מאמינה שזה אני"**, **"אני**
11 **לא כזאת"**, **"זה לא יכול להיות"** (עמ' 363-364).
12
- 13 6. בחקירתה הנגדית ע"י ב"כ המאשימה אישרה הנאשמת שהיא ישנה עם הקטין
14 אך לדבריה, זה לא אומר שעשתה דברים רעים (עמ' 380), היא רבה הרבה עם
15 הנאשם, וקרה שבמריבות נשברו דברים. בתשובה לשאלה אם בכל הדברים
16 שעשתה אשם הנאשם, אמרה הנאשמת שהכל באשמתו, שכן הוא נתן לה
17 כדורים ו"הוא כל הזמן היה מציע לי, אשתי את ככה, את לא מתייחסת אלי,
18 את כלום. אולי אני יביא לך משהו יעשה לך חשק, יעשה לך זה..." (סוף עמ'
19 383).
20
- 21 עוד לדברי הנאשמת, נושא גירושיה מהנאשם עלה במשך כל תקופת הנישואין.
22 היא ביקשה מגב' דנינו שתעזור לה להתגרש כי הנאשם מסרב ומאיים לחטוף
23 לה את הילד. יום לפני ביקורה של ד"ר דנינו, היא ברחה מהבית עם הקטין, אך
24 חזרה בגלל ששכחה לקחת דברים (עמ' 387).
25
26
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1 הנאשמת התייחסה לארוע שהיה באחד הלילות, כשהתעוררה משנתה וראתה
2 את הנאשם עומד ליד התינוק שישן בעריסה, ומגרד את איבר מינו. היא
3 הזדעזעה, התחילה להרביץ לנאשם, הנאשם הרביץ לה, וכשאמרה לו לזוז הוא
4 אמר לה שזה ביתו. מאז אותו מקרה, היא לקחה את הקטין ולא נתנה לנאשם
5 לגעת בו יותר (עמ' 395-397).

6
7 בהמשך חקירתה תארה ב"כ המאשימה את מה שרואים בקלטת ת/59 מיום
8 6.9.05, והנאשמת הגיבה "אני לא אשמה, אני לא אעשה דבר כזה, אני אמא
9 שלו, למה אני אעשה דבר כזה... אבל אני לא עשיתי דבר כזה, הבן שלי חשוב
10 לי, אולי לו (לנאשם – א.ט.) לא היה חשוב אבל לי כן" (עמ' 406).
11 לדברי הנאשמת, הראו לה במהלך חקירתה את הכדורים שלקחו מביתה אך
12 לדבריה היו עוד כדורים שהנאשם לקח וגם הוא לקח כדורים, אבל לא כדורי
13 הרגעה (עמ' 422). היא טיפלה בקטין ולאחר מכן שכבה במיטה ורצתה לישון
14 ואז הנאשם דרש ממנה לקיים איתו יחסי מין. היא סרבה ואמרה שאין לה
15 חשק לזה, ואז הנאשם הביא לה דברים שיצרו אצלה חשק, והם קיימו יחסי
16 מין (עמ' 561-562).

מצבה הנפשי של הנאשמת וטענת נטילת הכדורים

17
18
19
20 1. הנאשמת טוענת כי עשתה את המעשים נשוא כתב האישום, כפי שנראים
21 בצילומים שצילם הנאשם, בשל המצב הנפשי שבו היתה שרויה בזמן עשייתם.
22 באשר למצבה הנפשי של הנאשמת העידו גב' אורה דנינו, הפסיכיאטר ד"ר הלל
23 מה נעים, שחר בן אור, הפסיכיאטר ד"ר בנמין וגנר, הפסיכיאטר פרופ' שמואל
24 פניג, והפסיכיאטרים ד"ר מרצ'בסקי וד"ר לבן.

25
26
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 גב' אורה דנינו מספרת על מספר פגישות שנערכו עם הנאשם לבדו ועם שני
- 2 הנאשמים, כפי שתוארו בהודעתה נ/16 ובתרשומת נ/16 א'.
- 3 לדבריה, הנאשם פנה אליה לראשונה טלפונית בסוף חודש יוני 2005, ובפגישה
- 4 הראשונה בחודש יולי הוא סיפר לה שהנאשמת מכה אותו, והראה לה שריטות
- 5 ששרטה אותו הנאשמת כשהתאבל על מות אימו. הנאשם אמר לה שהקטין
- 6 היפוטוני, והם מחפשים עבורו מעון בירושלים.
- 7 באותה פגישה לא דובר על התעללות מינית, ומטרתה היתה לשכנע את
- 8 הנאשמת לעבור טיפול זוגי.
- 9 בצהרי היום של אותה פגישה, ביקש ממנה הנאשם לבוא לביתו על מנת לשוחח
- 10 עם הנאשמת והיא הגיעה יחד עם שחר בן אור. באותה פגישה סיפרה לה
- 11 הנאשמת שבעלה סוגר אותה בבית, והיא לא דיברה כמעט על הקטין, למעט זה
- 12 שקשה לה, שהוריה עוזרים לה עם הקטין, ושהיא רצה לקופ"ח מאחר והוא
- 13 היפוטוני. הנאשמת לא סיפרה שהנאשם מכה אותה אלא שהוא משפיל אותה,
- 14 והם קבעו להיפגש כעבור מספר ימים יחד עם הקטין.
- 15 הנאשמים והקטין הגיעו לפגישה במכון שבהנהלתה באותו שבוע, אך גם
- 16 באותה פגישה לא הוזכר דבר בקשר להתעללות מינית, ולא עלו נושאים
- 17 מיניים, אך נוצר רושם שהמין הוא משמעותי בחיי הנאשמים, ונראה
- 18 שהתוקפנות מעוררת אצלם את היצר המיני. באותה פגישה, ובפגישות נוספות,
- 19 הנאשם לא הטיח בפני הנאשמת האשמות לגבי התעללות מינית בקטין, אך
- 20 הנאשמים הטיחו אחד בשני האשמות בנושא אלימות, וגב' דנינו התרשמה
- 21 שהנאשמת דיברה כמי שהיא בעלת הפרעות חשיבה.
- 22 בפגישה השלישית, שנערכה בנוכחות ד"ר מה נעים, הטיחו הנאשמים זה בזה
- 23 האשמות בנושא אלימות. ד"ר מה נעים אמר להם שהתרשם ששניהם משקרים
- 24 והיא התרשמה שמטרת הנאשם לאורך כל הדרך היתה להוכיח שהנאשמת
- 25 "לא נורמלית" על מנת למחוק את הרישום הפלילי שיש לו במשטרה.
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1 גם בפגישה הרביעית עם הנאשם, בסוף אוגוסט 2005, לא דובר על הקטין ועל
2 התעללות מינית. רק בפגישה החמישית עם הנאשם ב- 5.9.05, סיפר הנאשם
3 לה ולד"ר מה נעים, שהנאשמת עושה מעשים מגונים בקטין, והיא מדווחת לו
4 על המעשים בשיחות טלפון. כמו כן סיפר שהתקין מצלמות בביתו, אך לדבריו,
5 הוא לא עשה עריכה ולא יודע מה נראה בסרטים. כמו כן השמיע להם הנאשם
6 קלטות שבהן הנאשמת מספרת על "משחק מיני", אך הדבר לא נראה לה (לגבי
7 דנינו – א.ט.). סביר. היא חשבה שזה לא רציני, וחיכתה לראות את הקלטות
8 שהנאשם הבטיח להביא להם.
9 לדברי גבי דנינו, הנאשם סיפר לה שהנאשמת עושה דברים מוזרים לקטין, אך
10 הוא לא דיבר על מכות, ובאף אחת מהפגישות לא העלה מי מהנאשמים ענין
11 של גירושין.

12
13 3. בסוף הודעתה העריכה גבי דנינו את מצבה הנפשי של הנאשמת כך :
14 "לציין שמ' לדעתי סובלת מחוסר יכולת שיפוט תקינה, הפרעה
15 פסיכוטית. היא לא כל הזמן בהתקף פסיכוטי, היא אישיות
16 פסיכוטית. פסיכוזה מאופיינת גם בהלוצינציות ודלזיות,
17 מדובר בהזיות, אני לא טוענת שהיא כל הזמן בהתקף פסיכוטי,
18 יש לה אפיזודות, הכוונה התקפים כמו זו שהיתה לה בשבעה
19 בעמנואל. זה משהו באישיות, כשילד בוכה האינסטינקט
20 האימהי הוא לחבק וללטף. מישהו שחסר את זה, זה לא התקף
21 פסיכוטי אלא אישיות פסיכוטית, כל מה שהוא טוען לעניין
22 ההיזק לרכוש, והפגיעות בו, נשמעות גם כחלק מהתקף
23 פסיכוטי. יכלה להיות אפשרות שהתנהגות מינית לא מובחנת
24 היא חלק מהפסיכוזה. זה הרבה יותר חמור משיפוט ערכי לא
25 תקין".

26 (נ/16, עמ' 7 ש' 24-28, ועמ' 8 ש' 1-8).

27
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 גב' דנינו התייחסה בהודעתה לשימוש בכדורים ע"י הנאשמת, ולאפשרות
2 שהנאשם הכריח אותה לקחת כדורים.
3 באשר לשימוש בכדורים סיפרה גב' דנינו, שהנאשם אמר לה שלקח את אשתו
4 למרפאה טבעונית ושנתן לה כדורי הרגעה. הנאשמת סיפרה לה שהנאשם נתן
5 לה "תרופות טבע" אך היא לא בולעת אותן, ובהזדמנות אחרת אמרה שהיא
6 מקיאה אותן. הנאשמת לא פרטה את סוג הכדורים, שינתה את צבעם, וגב'
7 דנינו התרשמה שהיא משקרת.
8
9 בתשובה לשאלה אם הנאשם יכול להכריח את הנאשמת לקחת כדורים אמרה
10 גב' דנינו "ממש לא. מבחינה פיזית יש לה עליונות בולטת, לא התרשמותי
11 שהוא זה שמכריח אותה לעשות דברים, היא בהחלט אדון לעצמה למרות
12 שנוח לה להציג עצמה כאחרת" (עמ' 6 ש' 19-21).
13
14 בעדותה, הדגישה גב' דנינו שהנאשמים רצו לשפר דברים בחיי הנישואין
15 שלהם, אך הפגישות שלהם איתה לא היו במסגרת מהלך טיפולי (עמ' 476).
16 לדבריה, היה נראה לה מוזר שהנאשם התקין מצלמות תמורת 16,000 ש"ח
17 שכן הוא לא עבד בעבודה מסודרת ולכן הם חיכו לראות את מה שנראה
18 במצלמות. לאחר שהיא ראתה את התמונות באינטרנט, ונודע לה שהנאשמים
19 עצורים, היא הבינה שיש שם משהו חמור, אך היא לא האמינה לכל הדברים
20 (עמ' 509).
21
22 בחקירתה ע"י ב"כ המאשימה, אמרה גב' דנינו שהנאשם אמר לה שיש לו
23 בעיות בחיי הנישואין, אך לא ביקש טיפול זוגי. הוא אמר שהתפקוד של
24 הנאשמת לקוי, ולכן הוריה לוקחים מידי פעם את הקטין. באף אחת
25 מהפגישות היא לא ראתה את הנאשמת בהתקף פסיכוטי, ולא ערכה לה
26 מבחנים פסיכו-דיאגנוסטיים, ולכן ביקשה מד"ר מה נעים שיהיה נוכח
27 בפגישות. היא חשדה שהנאשמת פסיכוטית, אך המסקנה שהיא כזו היתה של
28 ד"ר מה נעים, שאינו חלק מאנשי המכון שבהנהלתה, ולא נתן חוות דעתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 החשד שלה היה מבוסס על האפקט הבלתי תואם, על הטווח המצומצם של
- 2 המגעים ועל תוכן השיחות. כמו כן, היא הסתמכה על מכתב של ד"ר פז (נ/29
- 3 א'), שאינו פסיכיאטר, שכתב על התפרצות פסיכוטית, אך היא לא ביקשה
- 4 לברר מה גרם לאותה התפרצות (עמ' 527-533). לדבריה, היא לא ביססה את
- 5 חוות דעתה באשר למצבה הנפשי של הנאשמת על דברים ששמעה בקלטות,
- 6 ואם זה היה כך, אין בכך די כדי להסיק מסקנות (עמ' 537).
- 7 לדברי גב' דנינו, הנאשם לא סיפר לה שנכח כשהנאשמת עשתה את המעשים
- 8 המיניים בקטין, או שבחלק מהמקרים הוא הביא את הקטין לנאשמת או
- 9 שלאחר ביצוע המעשים בקטין הוא והנאשמת קיימו יחסי מין (עמ' 544-545).
- 10
- 11 7. באשר למה שהתרחש בחלק מהמפגשים בין הנאשמים לגב' דנינו, העיד
- 12 הפסיכיאטר ד"ר הלל מה נעים, שמסר הודעה נ/18, אליה צורפה התרשומת
- 13 18/א'.
- 14 בפתח הודעתו מתייחס ד"ר מה נעים לפגישה עם הנאשמים ביום 7.7.05 שבה
- 15 הנאשמים, שהגיעו עם הקטין, מיעטו להתייחס לקטין, והטיחו האשמות זה
- 16 בזו, כאשר הנאשמת לא התייחסה לטענות שהשמיע הנאשם, לפיהן היא מכה
- 17 ואונסת אותו, תופעה שנקראת "השלכה עם מרכיבים של הכחשה".
- 18
- 19 ד"ר מה נעים התרשם שהנאשמת היא מאוד מינית, וכך "קנתה את הנאשם"
- 20 וששניהם שקרנים. כמו כן התרשם ד"ר מה נעים, שהנאשם אינו פסיכוטי, אך
- 21 הוא נראה נוכל, והתרשם שהוא "אנטי סוציאלי".
- 22 באשר לנאשמת התרשם ד"ר מה נעים כך: "שהיא נבדקה פורמלית והיא
- 23 פסיכוטית, פרנואידית, מסתירה את זה בכישרון רב ממנו וממני, אבל תחת
- 24 פרובוקציות היו גלישות פסיכוטיות ברורות ועיקר הפרובוקציות היו כששאל
- 25 אותה לגבי הקטין" (עמ' 2 למעלה).
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 לדברי ד"ר מה נעים, הנאשמת "זרקה" שהנאשם נותן לה כדורים אך הוא לא
- 2 התייחס לכך מאחר ואיבתן אותה כפרנואידית. אלמלא הוא אבתן את
- 3 הנאשמת כפסיכוטית, הוא לא היה מאמין לדברי הנאשם באשר להתנהגותה
- 4 המינית כלפי הקטין, שכן לפי התיאוריה הפסיכואנליטית, סטייה מינית מסוג
- 5 פדופיליה, לא קיימת אצל נשים, והוא לא ראה בעבר התנהגות מינית של אם
- 6 בתינוק.
- 7 בסוף הודעתו אמר ד"ר מה נעים, שתחושתו מהפגישה הראשונה עם הנאשמים
- 8 היתה שהמוטיבציה ליחסים ביניהם היא "ווינרית", ושיש ביניהם מפגש
- 9 אינטנסיבי על רקע מיני סוער ויצרי, ויתכן שהנאשמת התעסקה מינית עם
- 10 הקטין כיון שהיתה מוצפת מינית, אבל זה לא נראה לו מאוד סביר, ויתכן
- 11 שעשתה זאת כדי לגרות את בעלה בדרך מעוותת, לעורר אותו מינית או לעצבן
- 12 אותו (עמ' 5 ש' 16-4).
- 13 בתרשומת נ/18 א', תאר ד"ר מה נעים את פגישתו עם הנאשמים והקטין ביום
- 14 7.7.05, ואת פגישתו עם הנאשם ביום 5.9.05.
- 15 באשר לפגישה הראשונה כתב ד"ר מה נעים שהנאשמים לא התייחסו לקטין,
- 16 הטיחו האשמות זו בזו, כולל תלונות במשטרה על אלימות.
- 17 ד"ר מה נעים תאר את הופעתה של הנאשמת כביזארית ולא אמינה, משקרת
- 18 בכישרון רב, ולעיתים חרדה בעוצמה פסיכוטית. היא שללה מחשבות שווא, אך
- 19 כשעלה נושא התינוק גלשה למחשבות פרנואידיות אותן התקשתה לתקן, "כך
- 20 דיברה על משטרה שמסתובבת סביב הבית כדי לשמור על התינוק אולי הוא
- 21 חולה".
- 22
- 23 בסיכום התרשומת לגבי הנאשמת כתב ד"ר מה נעים, שהנאשמת פסיכוטית
- 24 פרנואידית, לדעתו קיימת הסטוריה פסיכוטית שהוא אינו יודע על קיומה, אך
- 25 היא מאורגנת מספיק כדי לשקר. היא זקוקה לטיפול תרופתי, אך היא מסרבת,
- 26 אין מקום לכפות עליה אשפוז אך יש לעקוב אחריה כדי לבחון אם התינוק
- 27 מטופל היטב.
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 באשר לנאשם כתב ד"ר מה נעים, שהוא נראה פסיכופט אמיתי, קשה להאמין
- 2 לו אך לא התרשם שהוא פסיכופט. כך גם כתב ד"ר מה נעים לאחר שנפגש
- 3 ביחידות עם הנאשם ביום 5.9.05, אך הוסיף שכנראה הנאשם הוא קורבן
- 4 לאישה חולה ואלימה.
- 5
- 6 8. בחקירתו ע"י ב"כ הנאשם אמר ד"ר מה נעים שהנאשם היה מתוסכל מכך שלא
- 7 מאמינים לו שהוא מוכה ולא מכה, אך הוא חשב שהמאמץ העיקרי היה צריך
- 8 להיות טיפול בנאשמת. במסגרת התלונות ההדדיות שהעלו הנאשמים בפגישה
- 9 הראשונה, התלונה לפיה הנאשמת מוצצת את איבר מינו של הקטין תפסה
- 10 מקום מועט וקטן.
- 11
- 12 9. בחקירתו ע"י ב"כ המאשימה אמר ד"ר מה נעים, שמטרת נוכחותו בפגישה
- 13 היתה לייעץ לגבי דנינו אם לתת לנאשמת טיפול תרופתי. הפגישה הראשונה
- 14 נמשכה שעה, הוא העלה אפשרות לטיפול תרופתי אך הוא נהדף ע"י הנאשמת
- 15 והתרשם שהיא לא מעוניינת בקשר טיפולי.
- 16 באופן עקרוני, הנאשמת לא מסרה בבדיקה כל סימפטום פסיכיאטרי, והוא
- 17 התרשם רק מהאופן בו היא הגיבה, כאשר על כל שאלה ענתה בהסוואה. הוא
- 18 שאל את הנאשמת ואמרה שלא היתה מטופלת בעבר, ושבעלה מכריח אותה
- 19 לקחת כדורים.
- 20
- 21 בהמשך עדותו הסביר ד"ר מה נעים את חוות דעתו, לפיה הנאשמת משליכה
- 22 את האחריות על אחרים, ואמר, שמדובר במנגנון בלתי מודע ובמקרים של
- 23 אנשים פסיכופטיים הם משליכים את התוכן השלילי החוצה, מבלי להיות
- 24 מודעים לכך שמדובר בתוכן שלילי, ובכך הם לא מודעים לתכנים התוקפניים
- 25 שלהם (עמ' 584-585).

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1 לדברי ד"ר מה נעים, אחד הדברים שגרם לו לקבוע שלנאשמת היו גלישות
2 פסיכוטיות, הוא תאור שמסרה על מכוניות משטרה שמסתובבות סביב ביתה
3 כדי לשמור עליה ועל התינוק החולה, דבר שפורש על ידו כמחשבות שווא
4 שמלמדות על פגיעה בבוזן המציאות שמקורה בפסיכוזה (עמ' 593-596).
5
6 בסוף חקירתו ע"י ב"כ המאשימה אמר ד"ר מה נעים, שעפ"י הכתוב בספרות
7 המקצועית אין אצל נשים סטייה במובן של דחף מיני לשאוב סיפוק מיני
8 מהתעללות בתינוק. קיימות התנהגויות מיניות חריגות אצל נשים, אך הן
9 נדירות, וכשהן קיימות הן לא קשורות לפסיכוזה. הוא יכול להעלות על דעתו
10 מצב שהנאשמת השתמשה במעשים המיניים בתינוק כדי לגרות את הנאשם,
11 אך קשה לו להבין כיצד השתמשה בהם כדי לגרות את עצמה (עמ' 607-612).
12
13 10. דבריה של גב' דנינו באשר לפגישה עם הנאשמים בביתם נתמכים בדברים
14 שאמר שחר בן אור, מנחה הורים ומומחה להתפתחות הילד במכון אור,
15 בהודעתו נ/34. מר בן אור התרשם מהפגישה, שמבחינה זוגית היה חוסר
16 תקשורת בין הנאשמים ומבחינת מסוגלות הורית הם גילו יכולות נמוכות
17 מאוד. הם המליצו לנאשמים לפנות לפסיכיאטר שעובד אצלם (ד"ר מה נעים –
18 א.ט.) אך הוא לא נכח בפגישה זו.
19 הוא נפגש עם הנאשם כעבור שבועיים, והנאשם אמר לו שהנאשמת התלוננה
20 נגדו ושמטרתו להוכיח שהיא חולת נפש, ובכך למחוק את הרישום הפלילי נגדו.
21 הנאשם סיפר לו שהנאשמת מתגרה מינית מהתינוק אך לא סיפר על התעללות
22 או מגע מיני. בכל המפגשים עם הנאשם עלה הנושא המיני, כל היחסים בין
23 הנאשם לנאשמת הסתובבו סביב מריבות וסקס והנאשם לא סיפר לו שנתן
24 כדורים לאשתו.
25
26
27
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

11. 1 בחקירתו ע"י ב"כ הנאשמת, הודה מר בן אור שהענין המרכזי בשיחות עם
2 הנאשמים לא היה ענין הטיפול אלא האישור שביקש הנאשם לקבל ממנו על
3 מנת למחוק את הרישום הפלילי, והמסה הקריטית של תלונות הנאשם היתה
4 בקשר לפגיעות שפגעה הנאשמת בגופו וברכשו. הוא התייחס לשיחות
5 הטלפוניות של הנאשמת בענייני מין כמניפולציה על מנת להתגרות בנאשם
6 ולגרות אותו. הוא קבע להיפגש עם הנאשם בימים קבועים אך הפגישות בוטלו
7 בד"כ מצד הנאשם.
8
- 9 בחקירתו ע"י ב"כ המאשימה אמר מר בן אור, שהנאשם לא סיפר לו
10 שהנאשמת מתעללת מינית בקטין ושהיא מאוננת באמצעותו, ולא סיפר לו
11 שהם קיימו יחסי מין אחרי שהנאשמת עשתה כן (עמ' 980).
12
12. 13 מטעם הנאשמת העיד הפסיכיאטר ד"ר בנימין וגנר, שבדק את הנאשמים ואת
14 הקטין לצורך ההחלטה על הוצאת הקטין מחזקת הנאשמים בחודש דצמבר
15 2005.
16 בדו"ח ההערכה הקלינית של הנאשמת, שנבדקה על ידו בשתי פגישות של שעה
17 וחצי כל אחת, כתב ד"ר וגנר שהיא גילתה התנהגות מתגוננת וטענה שכאשר
18 הראו לה במשטרה את הסרטים, היא "חטפה שוק", שהיא לא יכלה לעשות
19 מעשים כאלה, היא נגד כל התעללות ובעלה ואביו נתנו לה "כדורים של
20 משוגעים" ולכן לא היתה בהכרח מלאה.
21
- 22 לדברי ד"ר וגנר, מרבית ההשקעה של הנאשמת בפגישה היתה לזכות עצמה
23 מכל מעשה ולהטיח את האשמה בנאשם. היא העמידה את עצמה ואת הקטין
24 כקורבנות של הנאשם, שהתעלל בה ובקטין ברמות שונות, כולל התעללות
25 מינית.
26
27
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בסיכום הערכתו ת/26 כתב ד"ר וגנר לגבי הנאשמת כדלקמן:
- 2 "נראה שמדובר באישה בעלת משאבים קוגניטיביים ורגשיים
- 3 דלים במיוחד, אישיותה מצומצמת, מבוססת על מבנה אישיותי
- 4 גבולי, כאשר יכולתה לפתרון בעיות היא נמוכה ביותר. ניכרים
- 5 בה סף תסכול וגירווי נמוכים, ערך עצמי, דימוי עצמי וביטחון
- 6 עצמי נמוכים ביותר, יכולת להתמודד עם מצבים רגשיים
- 7 מורכבים נמוכה ביותר, יכולת לאימפולסיביות ואקטינג-אאוט
- 8 גבוהה במיוחד. במצבים רגשיים בהם היא מוצפת, היא עלולה
- 9 לאבד את שיקול הדעת ואת בוחן המציאות ולנהוג בחוסר
- 10 שיפוט, במצבים אלו ייתכנו סימנים לגלישות פסיכוטיות שאין
- 11 אפשרות לשלול את קיומן. בשל האמור דלעיל, ניכר שמדובר
- 12 בבעלת הפרעת אישיות גבולית, עם משאבים קוגניטיביים
- 13 בינוניים, הנמצאת במצוקה עכשווית, עם קווים דכאוניים
- 14 וחרדתיים".
- 15 (סוף עמ' 10 בנ/26).
- 16
- 17 באשר לקטין כתב ד"ר וגנר שהוא זקוק למסגרת משפחתית לא משברית, לא
- 18 גדולה למדי, שתהיה מסוגלת לדאוג לצרכיו הפיזיים והרגשיים.
- 19
- 20 13. בסיכום הדברים נ/27 כתב ד"ר וגנר שהקטין נמצא בסיכון פיזי-רגשי-
- 21 התפתחותי-תקשורתי-חברתי-משפחתי גבוה ביותר, והוא סיכון ממשי וחמור
- 22 ביותר. ד"ר וגנר חזר על הערכתו לגבי הנאשמת, ובאשר לנאשם כתב ד"ר וגנר
- 23 שניכרים אצלו הצבת מטרה, מיקוד במטרה ושימוש בכל האמצעים
- 24 האפשריים להשיג את מבוקשו. לדברי ד"ר וגנר, מדובר באדם בעל מבנה
- 25 אישיות גבולית, שעל בסיסו התפתחה הפרעת אישיות נרקסיסטית קשה, עם
- 26 דפוסים אנטיסוציאליים מובהקים, ובדיקת האינטראקציה שלו עם הקטין
- 27 היתה קשה ביותר.
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

14. 1 בעדותו אמר ד"ר וגנר, שאישיות הנאשמת שברירת ולא יציבה בתחום
- 2 הקוגניטיבי והשכלי, ובמשאבים הרגשיים שדרושים לה כדי להתמודד עם
- 3 קשיים, וכשהיא מוצפת בגירויים ובמצב לחץ אדיר – היא עלולה לאבד את
- 4 שיקול דעתה באופן זמני. לדבריו, לא נדרשת בדיקה פסיכודיאגנוסטית על מנת
- 5 להגיע למסקנה זו, שכן התמונה היתה מאוד ברורה, והתקבלה לאחר שלוש
- 6 שעות של פגישות, במהלכן הוא לא עיין במסמכים, והוא לא הרגיש צורך
- 7 להוסיף בדיקות שנראות בעיניו מיותרות (סוף עמ' 843 – עמ' 845).
- 8
15. 9 בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשם אמר ד"ר וגנר, שבדק קודם את הקטין
- 10 ולאחר מכן את כל אחד מהנאשמים בנפרד, וצפה על הקשר ביניהם לקטין,
- 11 כאשר רק כשהנאשם יצא מהחדר הקטין נרגע והפסיק לצרוח. גם כשהנאשמת
- 12 נכחה בחדר הקטין צרח וסרב להתייחס אליה (סוף עמ' 857-858).
- 13
14. 14 הוא לא ערך מבחנים גם לנאשם שכן תוצאות הבדיקה הקלינית שבדק אותו
- 15 היו ברורות. בזמן הבדיקה הנאשם הביא איתו מסמכים, אך הוא לא עיין בהם.
- 16 ד"ר וגנר התרשם שהנאשם הוא תועלתן מאוד, בעל אישיות מאוד בעייתית
- 17 ומופרעת, אבל עם כוחות נפש ותפקוד (עמ' 864).
- 18
16. 19 בחקירתו ע"י ב"כ המאשימה אמר ד"ר וגנר שמטרת בדיקתו היתה להמליץ
- 20 בקשר לקטין, כאשר בשלב ראשון הוא בדק את הקטין, ובשלב שני בדק את
- 21 הנאשמים לצורך קביעת מסוגלות הורית, והמליץ להוציא את הקטין, שהיה
- 22 באותו שלב במשפחה אומנת, לאימוץ סגור.
- 23 הנאשם הביא לו אלבום תמונות וקלטות, אך הוא סרב לראותן שכן הנאשם
- 24 אמר לו שערך את הסרטים והוא סבר שאינו שופט ואינו חייב להתייחס
- 25 למכלול הארועים שהיו. שני הנאשמים לא לקחו אחריות על מעשיהם והשליכו
- 26 אותה אחד על השניה, כשהנאשמת טענה את מה שכתב במסמך נ/26, ואמרה
- 27 שזה לא היא, שזה לא מוסרי ולא כך היא חונכה (עמ' 870). הוא הרגיש בזמן
- 28 הבדיקה שהיתה לנאשמת מודעות מסוימת, אך המודעות לא היתה גבוהה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 באשר להתנהגות הנאשמת במהלך בדיקתו, כשבכתה ללא דמעות, אמר ד"ר
- 2 וגנר שהדבר נבע משחיקה רגשית גדולה, אך לא שלל אפשרות שהיה מדובר
- 3 במניפולציה, ואמר שהיא לא היתה במצב פסיכוטי בזמן הבדיקה (עמ' 875-876).
- 4 עם זאת אמר ד"ר וגנר שהיו אצל הנאשמת גלישות פסיכוטיות
- 5 שרואים כאשר אדם מתנהג בצורה חסרת שיפוט וחסרת שיקול דעת, וכעבור
- 6 כמה שעות הוא חוזר לעצמו (עמ' 881).
- 7
- 8 מטעם הנאשמת העיד פרופ' שמואל פניג, שכתב את חווה"ד נ/15, לאחר שבדק
- 9 את הנאשמת פעמיים בחודש פברואר 2007, ועיין במסמכים המשפטיים
- 10 והרפואיים שפרט בפתח חוות דעתו, לרבות הודעות הנאשמים בקשר לארועים
- 11 נשוא כתב האישום וארועים בשנת 2004, קלטות הוידאו, הודעות עדים
- 12 שהעידו בפנינו ומסמכים נוספים שרובם הוצגו בפנינו במהלך שמיעת הראיות.
- 13 פרופ' פניג כתב שבזמן בדיקתו הנאשמת לא נמצאה כסובלת מפסיכוזה, ואילו
- 14 בבדיקות שנערכו במהלך נישואיה, התנהגותה עוררה תהיות בקשר לשפיותה.
- 15
- 16 את הפער בין הבדיקות מסביר פרופ' פניג כך:
- 17 **"להערכתי מ' (הנאשמת – א.ט.) הייתה במצב נפשי מעורער**
- 18 **בזמן ביצוע העבירות וקודם למעצר ולכן ההתנהגויות**
- 19 **המופרעות והמוזרות שאולי גם היו פסיכוטיות בחלקן. לאחר**
- 20 **שנעצרה והוגש כתב אישום נכנסה למגננה עם הכחשה של כל**
- 21 **מעשיה והשלכתם על בן הזוג, ובמצב עניינים זה אין עוד את**
- 22 **אותם פריצות בצורה של מחשבות יחס ובצורה של מעשים**
- 23 **אימפולסיביים ומוזרים שפורשו כפסיכוטיים. ברור שבדיקה**
- 24 **שמתרחשת סמוך לאירועים נשוא כתב האישום משקפת יותר**
- 25 **את המצב הנפשי מבדיקות שמתרחשות מאוחר יותר".**
- 26 (ראה סוף עמ' 20 בנ/15).

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1 לדברי פרופ' פניג, הנאשמת סובלת מהפרעת אישיות עם ארגון נמוך של
2 האישיות ובמצבי דחק היא לא שולטת על דחפיה וחשיבתה, ומגיעה למצבים
3 שנתפסים כפסיכויטיים, וזאת גם אם לא מדובר במחלת נפש אלא בהפרעה
4 נפשית קשה. במהלך התקופה שבה התנהגה הנאשמת כאמור היא עשתה את
5 המעשים נשוא כתב האישום, שלא נתפסו על ידה בזמן עשייתם כאסורים
6 ומזיקים לקטין, שכן יכולתה להעריך אותם היתה פגומה באופן משמעותי.
7 תמיכה להערכתו מצא פרופ' פניג במבחנים הפסיכודיאגנוסטיים שהראו שלא
8 מדובר בחולת נפש, אלא במי שסובלת מהפרעת אישיות חמורה שפוגעת
9 ביכולת השיפוט שלה.

10

11 פרופ' פניג סבור שההתפרצויות מבטאות את הזעם של הנאשמת כלפי הנאשם
12 ואת חוסר האונים שלה, והאוננות עם הקטין מילאה תפקיד ביחסיה עם
13 הנאשם, שהקשר איתו היה מבוסס על דינמיקה של תוקפנות ומשיכה מינית,
14 כשהקטין היה מעין אמצעי לתקשורת ביניהם (עמ' 22-23).

15

16 לדברי פרופ' פניג, מהמבחנים והבדיקות שנערכו לנאשמת אין עדות לסטיה
17 מינית מסוג פדופיליה, אך במהלך נישואיה, ובעיקר בחודשים בסמוך
18 לארועים, היא היתה במצב נפשי מעורער. צפייתו בקלטות לימדה אותו על
19 הסערה הרגשית שבה היתה הנאשמת נתונה, והאוננות בנוכחות הנאשם היתה
20 מעין פורקן נפשי למתח בו היתה שרויה וביטוי למצוקתה הנפשית (עמ' 24).

21

22 להערכת פרופ' פניג, הקשר בין הנאשמת לקטין היה קשור למערכת יחסיה עם
23 הנאשם. היא לא התייחסה לקטין כאובייקט מיני ולא תפסה את הקשר איתו
24 כמיני. היא משליכה את הסיבות להתנהגותה בכדורים שניתנו לה מכיון שאינה
25 יכולה לחיות עם הידיעה שעשתה מה שעשתה, והעובדה שהגיעה לסיפוק מיני
26 היא טכנית (עמ' 26-27).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

18. 1 בפתח חקירתו ע"י ב"כ הנאשם אמר פרופ' פניג שהוא לא בדק את הנאשם שכן
- 2 מטרת חוות דעתו היתה להעריך את מצבה הנפשי של הנאשמת ולא להסביר
- 3 את התנהגותו של הנאשם. הוא תאר את מערכת היחסים בין הנאשמים
- 4 כמופרעת על סמך החומר שעמד בפניו, לא רק לפי המסמכים של מי שטיפלו
- 5 בהם, כמו פרוטוקולים של דיונים בבימ"ש בפתח תקווה. לדבריו, הנאשמת לא
- 6 מתוחכמת אך האמירה שלו לפיה הנאשם היה יותר מתוחכם אינה מדויקת
- 7 מאחר שלא בדק אותו (עמ' 435-436).
- 8
- 9 בתשובה לשאלה איך משליכה הפרעת האישיות של הנאשמת על המעשים
- 10 שעשתה בקטין, כפי שראה בקלטות, ענה פרופ' פניג:
- 11 **"הקשר הוא לא ישיר, אין קשר בין ההתפרצויות האלה וזה,**
- 12 **אבל ההתפרצויות האלה מראות את הפוטנציאל של איפה היא**
- 13 **עומדת במצבים של מצוקה, מצבים של סטרס, מצבים שהיא**
- 14 **לא כל כך שולטת על עצמה בחוסר השיפוט שלה. בן אדם**
- 15 **שמתפרץ בשבעה ומתנהג בצורה שהוא מתנהג זה מראה על**
- 16 **הפרעה, על חוסר שיפוט... ההתנהגויות האלה, ההתנהגויות**
- 17 **האלה בקונטקסט הזה של היחסים עם התינוק, שאני גם**
- 18 **נתמך פה בכל הטסטים הפסיכודיאגנוסטיים, שהם ככה**
- 19 **הולכים קצת מתחת לפני השטח, מראים שהגברת הזאת לא**
- 20 **קולטת... או לא מבינה מה קורה לתינוק כזה בתוך הקונטקסט**
- 21 **של היחסים ביניהם. ביחסים בינה ובין בעלה אני מתאר**
- 22 **לעצמי שהיא קולטת ומבינה, אבל מה יצור כזה קטן יכול, יש**
- 23 **איזה שביב של תובנה למצב, היא רואה שהמצב שלו לא טוב,**
- 24 **לוקחת אותו לשניידר, לוקחת אותו לבדיקות. אבל מה קורה לו,**
- 25 **היא לא מקשרת בכלל בין ההתנהגויות האלה... לבין**
- 26 **המצוקה... של התינוק... זה שהיא ידעה שהיא לוקחת את**
- 27 **הילד, זאת אומרת את האופי הפיזי של המעשים בודאי שהיא**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

ידעה... אבל זה שהיא לא הבינה את המשמעות של הדברים	1
שהיא עושה...".	2
(עמ' 441-442).	3
	4
לדברי פרופ' פניג, הוא לא התייחס לטענת הסימום שכן בקלטות הנאשמת	5
נראית עירנית ופועלת בשליטה על המוטוריקה שלה, אך היא לא הבינה מה	6
קורה לה מבחינה רגשית. הוא מסכים שהנאשמת עשתה את המעשים שנראים	7
בתמונות נ/24 ובקלטות מתוך מופרעות אך לא מתוך חשק. הנאשמת היתה	8
באלעד מנותקת מרצונה, ואם היתה לה סטייה מינית היתה מאוננת עם הקטין	9
גם כשהיתה איתו לבד, דבר שלא קרה, להערכתו, למרות מה שאמרה לנאשם	10
בטלפון.	11
כאשר הועמד פרופ' פניג ע"י ב"כ המאשימה על סתירה בין מסקנתו הראשונה	12
לפיה הנאשמת אינה פסיכוטית לבין מסקנתו החמישית לפיה השימוש בקטין	13
לא נעשה לסיפוק מיני אלא בהקשר ליחסיה עם הנאשם, אמר שבכל הסערה	14
והפנטזיות בהן היתה הנאשמת שרויה "היו לה הבלחים". היא הבינה את	15
המשמעת והתוצאות הפליליות של המעשים, אך השימוש בקטין נעשה לצורך	16
סיפוק מיני של הנאשם.	17
	18
מבחינה פיזית היה לה גירוי מיני, אך הנאשמת לא קלטה את הפסול שיש	19
במעשיה מבחינה מוסרית, ולא קלטה שהיא עושה עוול לקטין (עמ' 465-470).	20
	21
המאשימה הביאה כעדי הזמה באשר למצבה הנפשי של הנאשמת את	19. 22
הפסיכאטרים ד"ר מרציבסקי, שבדק את הנאשמת ביום 3.11.05 וסיכם	23
ממצאיו בת/82, וד"ר לבן, שבדקה את הנאשמת בשלוש הזדמנויות במהלך	24
חודש דצמבר 2005, עיינה בתיעוד רפואי, קיבלה מידע מהנאשמת ואמה ונתנה	25
חוות דעת ת/83.	26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 כמו כן, עיינה ד"ר לבן בחוות הדעת של ד"ר פניג נ/15 ובתמליל עדותו,
- 2 ובתמלילי עדויותיהם של הנאשמת, ד"ר דנינו וד"ר מה נעים ונתנה חוות דעת
- 3 ת/84.
- 4
- 5 20. ד"ר מרצ'בסקי בדק, כאמור, את הנאשמת ביום 3.11.05, שמע דברים מפיה
- 6 כמפורט ברישא חוות דעתו, בהם התלוננה על מערכת זוגית מאוד פתולוגית
- 7 לפני האירועים נשוא כתב האישום ועיין בתיעוד פסיכיאטרי.
- 8
- 9 בהערכה הקלינית ובדיון האבחנתי כתב ד"ר מרצ'בסקי כך:
- 10 "לגבי האחריות הפלילית, עושה רושם ראשוני שהיא הייתה
- 11 מודעת למעשיה, אך היום משתמשת במנגנון של השלכה
- 12 ומאשימה את בעלה בכל דבר. מתוך דבריה ניתן להבין שהיא
- 13 זוכרת את המעשים היטב, אם כי גם אומרת שהראו לה
- 14 תמונות, לכן אי אפשר לדעת האם זה זיכרון מהמעשים או
- 15 שחזור לאחר תצפית בתמונות. סביר להניח שהיא זוכרת. לאור
- 16 טענותיה המפורטות לעיל יש מקום לבדוק האם אכן פעלה
- 17 תחת השפעת סמים או תרופות, אפשרות זאת לא נראית
- 18 סבירה, אך אין מידע לגבי אותם החומרים לכאורה. גם על זה
- 19 אשפוז לצורך הסתכלות יתקשה לענות על השאלה, וזה ניתן
- 20 לברר בבית המשפט מתוך עיון בחומר העובדתי".
- 21
- 22 21. בחקירתו ע"י ב"כ הנאשמת אמר ד"ר מרצ'בסקי שהוא בדק את הנאשמת
- 23 במשך דקות, עיין בחומר פסיכיאטרי שקיבל מהפסיכיאטר המחוזי ולא ידע
- 24 שהאירועים נשוא הבדיקה ארעו חודשיים לפני בדיקתו. הוא בדק את הנאשמת
- 25 כדי להחליט אם היא זקוקה לאשפוז ואם הפסיכיאטרית המחוזית תבקש
- 26 לאשפוז את הנאשמת לצורך בדיקה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עברה ואח'

- 1 הוא התרשם שהנאשמת הבינה שהמעשים שעשתה אסורים, כי היא חזרה על
- 2 כך שהיא לא היתה עושה דברים כאלה לילד. הוא לא עסק בשאלה אם
- 3 הנאשמת היתה במצב פסיכוטי בזמן עשיית המעשים (עמ' 1110-1121).
- 4 בהמשך חקירתו אמר ד"ר מרצ'בסקי שכאשר מגדירים אדם כסובל מהפרעת
- 5 אישיות בעלת ארגון נמוך, הדבר מעיד על הפרעת אישיות חמורה יותר מאשר
- 6 הפרעת אישיות רגילה, אך לא כל אדם שסובל מפסיכוזה סובל מהפרעת
- 7 אישיות (עמ' 1135).
- 8 ד"ר מרצ'בסקי התבקש להגיב על הכתוב בחוות דעתו של ד"ר וגנר נ/26 לפיה
- 9 הנאשמת סבלה מ"גלישות פסיכוטיות", ואמר שמדובר במושג מאוד מסובך
- 10 מאחר וקשה להעריך את משך הגלישה ומוטב ולא היו משתמשים במושג זה
- 11 (עמ' 1146, 1156).
- 12
- 13 22. ד"ר לבן בדקה את הנאשמת, כאמור, 3 פעמים במהלך חודש דצמבר 2005
- 14 וקיבלה אנמנזה מפיה ומפי אמה כמפורט ברישא חוות דעתה ת/83.
- 15 לצורך חווה"ד עיינה ד"ר לבן במסמך הרפואי של ד"ר מרצ'בסקי ת/82,
- 16 בתיאור בדיקתה של הנאשמת ע"י ד"ר לבשטין ביום 16.9.05, בממצאי
- 17 בדיקתה ע"י ד"ר חסין בחודשים ספטמבר – אוקטובר 2005, בדו"ח פסיכו-
- 18 דיאגנוסטי של הפסיכולוגיות בלאושטיין ולוי ובחוות דעתו של ד"ר וגנר נ/27.
- 19
- 20 במסקנות חוות דעתה כותבת ד"ר לבן כי הנאשמת "אינה סובלת ממחלת נפש
- 21 במובנה המשפטי (פסיכוזה) ולא ידוע על קיום מחלת נפש בעברה. הפרטים
- 22 האנמניסטיים, התיעוד הרפואי והמשפטי בעניינה וכן ממצאי בדיקותיה
- 23 הנוכחיות וממצאי האבחון הפסיכודיאגנוסטי מצביעים על קיום הפרעת
- 24 אישיות בעלת ארגון נמוך, ייתכן גבולי, ואינם מעידים על קיום מחלת נפש
- 25 במובנה המשפטי (פסיכוזה) ו/או על קיום הפרעה קוגניטיבית... במצבה
- 26 הנוכחי הנ"ל מסוגלת להבדיל בין מותר ואסור והיא אחראית למעשיה
- 27 והייתה אחראית למעשיה בעת שהתרחשו המעשים המיוחסים לה באישום
- 28 הנוכחי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 **כמצוין בגוף חווה"ד, לנבדקת הפרעת אישיות בלתי בשלה. נראה איפה כי**
- 2 **המעשים המיוחסים לה באישום הנוכחי הינם פועל יוצא מדפוסי אישיותה**
- 3 **הבסיסית".**
- 4
- 5 באשר לחוות דעתו של ד"ר וגנר ת/27 כתבה ד"ר לבן, שקביעתו באשר לתיאור
- 6 אישיותה של הנאשמת לא מבוססת על ממצאי אבחון פסיכודיאגנוסטי אלא
- 7 רק על התרשמות קלינית (עמ' 5 למעלה).
- 8
- 9 23. בחקירתה ע"י ב"כ הנאשמת אמרה ד"ר לבן שלמרות שהנאשמת מגלה הבנה
- 10 לחוקים ולנורמות, ניתן לזהות אצלה נקודות כשל שמגיעות מהמצפון (סופר-
- 11 אגו) ופוגמות בהתנהלותה (עמ' 1173-1174).
- 12 לדבריה, אדם עם הפרעות אישיות יכול לתפקד כמו כל אדם ואדם שנמצא
- 13 ברמת ארגון נמוכה עדיין יכול לתפקד במקום מוכר וידוע בצורה טובה (עמ'
- 14 1176). אצל הנאשמת נמצא קושי להזדהות עם דמויות אנושיות והעדר כמעט
- 15 מוחלט של אמפטיה, והדבר בא לביטוי בפחות דאגה והתחשבות בצרכיו של
- 16 הקטין (עמ' 1178-1179).
- 17 ד"ר לבן אמרה שהגיעה למסקנה שאין לנאשמת ליקוי בכושרה השכלי על סמך
- 18 אבחון קוגניטיבי שערכה לה, וגם במבחנים הפסיכודיאגנוסטיים לא נמצא
- 19 פיגור. הבדיקות שנערכו לה לאחר מעצרה הצביעו על קיום הפרעת הסתגלות
- 20 בעלת מאפיינים דכאוניים וחרדתיים, ומהתיעוד הרפואי שקיבלה עלה
- 21 שלנאשמת היתה מודעות מלאה לביצוע מעשיה בזמן ביצועם.
- 22 בהמשך עדותה אמרה ד"ר לבן שהפרעת אישיות בארגון נמוך קשה יותר
- 23 מהפרעת אישיות בארגון גבוה, ומכל החומר שבו עיינה, כמו גם מדברי
- 24 הנאשמת, למדה שהיא עמדה במצבי לחץ ופחד קשים לא פחות מאשר
- 25 המצבים בהם עמדה בזמן עשיית המעשים, ובכל זאת לא נמצאה עדות לאורך
- 26 כל התקופה של מעצרה וחקירתה להיותה במצב פסיכוטי (עמ' 1201-1204).
- 27 לדעתה, עמדו לרשות הנאשמת כוחות אגו די טובים כדי להתמודד עם מצבים
- 28 כמו אלה שבהם נמצאה בזמן עשיית המעשים נשוא כתב האישום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 24. ד"ר לבן התייחסה בחוות דעתה ת/84 לחוות הדעת של פרופ' פניג, ד"ר וגנר,
2 ד"ר מה נעים וד"ר דנינו.
- 3 בסעיף 1 לחוות דעתה כתבה ד"ר לבן, שהיא חולקת על מסקנות חוות דעתו של
4 פרופ' פניג שכן הנאשמת לא סובלת מפסיכוזה, פרופ' פניג מערבב במסקנותיו
5 הערכה וקביעה ברמה התיאורית עם הערכה וקביעה ברמה הדינמית, ולא
6 ברורה ההגדרה של התנהגות אימפולסיבית חסרת שיפוט.
- 7 פרופ' פניג לא מציין לאיזה טיפול זקוקה הנאשמת ומי הגורם שקבע שהיא
8 זקוקה לטיפול.
- 9
- 10 באשר לחוות דעתו של ד"ר וגנר כתבה ד"ר לבן בסעיף 2 לחוות דעתה שהיא
11 חולקת על מסקנותיו שכן לפי הסיווג הבינ"ל DSM4 ו- CD10 לא קיימת
12 הגדרה של "גלישה פסיכוטית" אלא של מצב פסיכוטי, שלא נמצא אצל
13 הנאשמת, שכן למרות מצבי הדחק שבהם היתה נתונה בזמן מעצרה וחקירתה
14 – לא אובחן אצל הנאשמת מצב פסיכוטי.
- 15
- 16 ד"ר לבן לא מסכימה גם עם מסקנותיו של ד"ר מה נעים, שכן בחוות דעתו
17 והודעתו לא מתוארים סימפטומים שמצביעים על קיום מצב פסיכוטי-
18 פרנואידי אצל הנאשמת, והגלישות הפסיכוטיות שמוזכרות בעדותו הן מושג
19 דינמי ולא תיאורי (סעיף 3 לת/84).
- 20 בסעיף 4 לחוות דעתה ת/84 כותבת ד"ר לבן שהיא איננה מסכימה למסקנותיה
21 של ד"ר דנינו שכן אישיות פסיכוטית היא הגדרה דינמית שמפתחת מצבים
22 פסיכויים, שלא אובחנו מעולם אצל הנאשמת.
- 23
- 24 בסיכום חוות דעתה ת/84, כותבת ד"ר לבן, שהנאשמת לא סובלת ממחלת נפש
25 או מלקוי בכושרה השכלי והיא היתה מודעת ואחראית למעשיה
26 ולהשלכותיהם, שהם פועל יוצא רק מדפוסי אישיותה הבסיסית.
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 25. ד"ר לבן התייחסה בחקירתה ע"י ב"כ הנאשמת לחוות דעתו של פרופ' פניג
- 2 ואמרה שהוא לא תאר בחוות דעתו התנהגויות חסרות שיפוט של הנאשמת,
- 3 וגם היא לא ראתה בתיעוד הרפואי שהיה בפנייה שום התנהגות חסרת שיפוט
- 4 שלה (עמ' 1216).
- 5
- 6 התנהגותה של הנאשמת בזמן ה"שבעה" על מות אימו של הנאשם איננה
- 7 התנהגות חסרת שיפוט אלא התנהגות אימפולסיבית – תוקפנית, שנובעת
- 8 ממצב מסוים והיא תוצאה של אירוע מסוים (עמ' 1217-1218).
- 9
- 10 גם את התנהגותה של הנאשמת כשהרביצה לחוקרת, קרעה את טופס הודעתה
- 11 ושברה את הדיסק במהלך חקירתה, הגדירה ד"ר לבן כהתנהגות תוקפנית
- 12 אימפולסיבית, שמוכרת אצל בעלי הפרעות אישיות עם קווים דיסוציאליים או
- 13 גבוליים, כשבוחן המציאות שלהם הוא תקין (עמ' 1226).
- 14
- 15 באשר לחוות דעתו של ד"ר מה נעים אמרה ד"ר לבן, שבמצב פסיכוטי אין
- 16 תסמין "הכי בולט" אלא מדובר בהצטברות של מספר תסמינים שביחד
- 17 מגדירים מצב פסיכוטי, ופגיעה בבוחן המציאות לבדה לא מצדיקה אבחון אדם
- 18 כפסיכוטי (עמ' 1231-1232), מחשבת שווא אומנם פוגעת בבוחן המציאות
- 19 ובכושר השיפוט אך לא ניתן לבסס רק עליה קיום של תסמונת פסיכוטית ויש
- 20 לקחת בחשבון גם את האפקט, דהיינו, איך שאדם נראה במהלך הבדיקה.
- 21
- 22 לדברי ד"ר לבן, חוסר אינסטינקט אימהי אצל הנאשמת לא שייך להפרעות
- 23 במהלך החשיבה, שיכולות להיות חשיבה תוקפנית, רעיון אסוציאטיבי, מרוץ
- 24 מחשבות, וקצב חשיבה מהיר. גם אדם שנמצא בחרדה גדולה מאוד יקפוצ
- 25 מנושא לנושא, ואינסטינקט אימהי לא שייך לכך (עמ' 1241-1240).
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 ד"ר לבן התייחסה בסוף עדותה למושג "גלישות פסיכוטיות", שמופיע
- 2 בחווה"ד של פרופ' פניג וד"ר מה נעים, ואמרה שמדובר בהגדרה שאינה
- 3 מקובלת בעולם הפסיכיאטריה ולא נכללת בסיווג האבחנות, כך שמדובר
- 4 בהגדרה שגויה, וברמה הדינמית משתמשים תדיר במושג של "גלישות
- 5 פסיכוטיות" במקרים של הפרעת אישיות (עמ' 1253-1254).
- 6
- 7 **טענת הסימום בכדורים**
- 8
- 9 26. הנאשמת טוענת, כאמור, שהנאשם נתן לה כדורים שהיא לא ידעה את טיבם,
- 10 אשר "סיממו" אותה וגרמו לה להימצא במצב הנפשי בגללו היא לא היתה
- 11 מודעת למעשים המיניים שעשתה בקטין ואיתו, כפי שנראים בקלטות.
- 12
- 13 מדובר בעדות יחידה של הנאשמת, שהוכחה בעדותו ובהודעותיו של הנאשם,
- 14 ובקשר אליה העידו מטעם המאשימה מומחית מז"פ דנה זוננפלד, שבדקה את
- 15 הכדורים שהובאו למשטרה ע"י הנאשם ונתפסו בבית הנאשמים ע"י השוטר
- 16 דורון אחרק (ראה דו"ח התפיסה ת/15 ועדותו בעמ' 110-116), אשר הועברו
- 17 אליה ע"י החוקרת אורית פלד שאול (ראה טופס לוואי למוצגים ת/27 א')
- 18 ונתנה חוות דעת ת/27.
- 19 מטעם הנאשם העידה יפה קליין, מרפאה טבעית, שמסרה ההודעות נ/28 ונ/28
- 20 א'.
- 21
- 22 27. עפ"י חוות דעתה של גבי זוננפלד ת/27 ב- 43 קפסולות שקופות שנמצאו
- 23 בקופסת פלסטיק לבנה ועליה כתוב "טרנסיקל", בנוזל עכור ומעט משקע חום
- 24 שנמצא בקופסת פלסטיק שעליה תווית ובה רשום "אמריקל טבע – 30 טבליות
- 25 ובקפסולות שהיו בקופסת פלסטיק, עליה רשום, בין השאר "טרנסיקל" –
- 26 נמצאו ככל הנראה חומרים ממקור צמחי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בקפסולות שקופות שנמצאו בקופסת פלסטיק לבנה, נושאת תווית שעליה
- 2 מודפס MAXI CAL DIETARY SUPPLEMENT, נמצאו אשלגן ומגנזיום,
- 3 כפי שמופיע על התווית.
- 4 בטבליות לבנות שנמצאו בצנצנת חומה נושא תווית עליה כתוב "BIO-VIT",
- 5 גיטל אבץ 50" נמצא, בין שאר היסודות, אבץ.
- 6 לדברי גב' זוננפלד, לא נמצאו במוצגים שבדקה סס או רעל אך בשל אופי
- 7 הבדיקות אין באפשרותה לקבוע אם היה או לא היה בהם סס או רעל או חומר
- 8 זר אחר.
- 9 בכל אחד מתאור הבדיקות כתבה המומחית, שמכל הטבליות או הקפסולות
- 10 שנמצאו בצנצנת אחת היא בדקה טבליה או קפסולה אחת.
- 11
- 12 28. בחקירתה ע"י ב"כ הנאשמת אמרה גב' זוננפלד שהיא בדקה רק טבליה אחת
- 13 מכל הטבליות שנתפסו באותה קופסה, בהתאם לחוק הדיגום (עמ' 283-285),
- 14 היא ידעה שהנאשמת טוענת שמה שעשתה לקטין היה שלא במודע בגלל
- 15 כדורים שנתן לה בעלה.
- 16 לדבריה, היא לא מצאה בכדורים ובנוזל שבדקה סס או חומר שלא צריך להיות
- 17 בהם, אלא דברים שלפי נסיונה אופייניים לסוג כזה של כדורים ונוזל.
- 18 היא הורידה את דרגת הוודאות בחוות דעתה מאחר ולא היו לה סטנדרטים של
- 19 אותם חומרים צמחיים, ולכן לא נעשתה בדיקה שניה שלהם (עמ' 298).
- 20 לדבריה, היא לא יודעת מה השפעתם של החומרים הצמחיים שמצאה
- 21 בטבליות ובנוזל, וכן מה השפעתן של הטבליות והנוזל שבדקה על בני אדם.
- 22 היא לא ביצעה את כל הבדיקות שבוצעו במוצגים שקיבלה, אך הבדיקות
- 23 שנעשו ע"י אחרים, כמו גב' שרה בר, לא הביאו לתוצאות ואלו נעשו בנוכחותה.
- 24 על אף האמור לעיל, יתכן ובטבליות ובנוזל יימצא רעל או סס ולא יאותר,
- 25 וזאת אם הוא נמצא מתחת לסף הרגישות של מכשיר הבדיקה או שמדובר
- 26 בחומר שהמכשירים טרם הכירו אותו (עמ' 311).
- 27
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 29. מטעם הנאשם העידה בקשר לכדורים המרפאה הטבעית גב' יפה קליין.
- 2 בהודעתה נ/28 אמרה גב' קליין שהנאשם היה אצלה פעם או פעמיים בחודש
- 3 מרץ 2005, אמר לה שאשתו לא רוצה להשתמש בטבליות "קפסולות 818"
- 4 ואולי גם בסידן לצורך שלוה. היא חושבת שנתנה לו בקבוקון גדול של סידן
- 5 ומגנזיום שנתפס בבית הנאשמים ונמצא ברשותה, וכי מדובר במוצר שמרגיע
- 6 ומחזק עצמות נגד כאבי גב ורגליים. לדבריה, למוצרים שהיא מוכרת אין
- 7 תופעות לוואי, והם לא גורמים לבצע פעולות ללא שליטה אלא גורמים לשלוה
- 8 ולפעולות הפוכות לפעולות הנ"ל.
- 9
- 10 בהודעתה נ/28 א' אמרה גב' קליין שהקפסולות והנוזל (הסירופ) שנתפסו בבית
- 11 הנאשמים מכילים צמחי מרפא טבעיים, היא מקבלת אותם בקופסאות
- 12 פלסטיק סגורות הרמטית, השפעתם מרגיעה בלבד ונוטלים אותם עפ"י הצורך
- 13 פעמיים ושלוש ביום. הנאשם סיפר לה שאשתו עצבנית, שהם לא חיים יפה,
- 14 שאי אפשר לעזור לה, והיא לא רוצה להגיע לטיפולים. הנאשם לא סיפר לה על
- 15 אלימות של אשתו כלפי הקטין.
- 16
- 17 30. בחקירתה הנגדית ע"י ב"כ הנאשמת אמרה גב' קליין שהיא לא רוקחת את
- 18 הכדורים והנוזל אלא מקבלת אותם מירושלים ויודעת שיש בהם צמחים
- 19 טבעיים. היא יודעת מה יש בכל אריזה שהיא מקבלת ומפיצה את הכדורים
- 20 במשך 20 שנה (עמ' 886-889). היא נתנה לנאשם קפסולות לשלוה עבור אשתו
- 21 וסירופ לקטין בגלל חוסר תיאבון, והוא אמר לה שאשתו לא רצתה לקחת את
- 22 הקפסולות (עמ' 890).
- 23
- 24 31. בחקירתה ע"י ב"כ המאשימה אמרה גב' קליין, שמותר לה למכור רק מוצרים
- 25 טבעיים ואין בהם כל סכנה גם לנשים הרות ומיניקות. מהמוצרים שהיא
- 26 מפיצה לא נהיים מסוממים או חסרי הבנה, והם לא גורמים לעשיית מעשים
- 27 אסורים. היא לא קיבלה כל תלונה על השפעה שלילית של המוצרים במשך כל
- 28 שנות עבודתה (עמודים 893-895).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

טענות המאשימה בקשר לנאשמת

- 1
- 2
- 3 1. צפייה בדיסקים ת/56 – ת/63, שמתעדים את מעשי הנאשמים בימים
- 4 4-10/9/05 מלמדת שהנאשמת ביצעה את המעשים המיניים שנראים בהם
- 5 בנפש חפצה, בהכרה מלאה, מתוך הבנה וכדי להגיע לסיפוק וגירוי מיני. הדבר
- 6 נלמד מכך שהנאשם נכח בזמן עשיית המעשים וזמן קצר לאחר עשייתם הם
- 7 קיימו יחסי מין.
- 8 לעומת גירסתה בביהמ"ש לפיה, היא לא נזכרה במעשים עד שהציגו בפניה את
- 9 הקלטות, מגירסת הנאשמת בחקירותיה עולה שהנאשמת היתה מודעת
- 10 למעשיה ושהנאשם עודד אותה לבצעם.
- 11
- 12 2. מודעות הנאשמת למעשים המיניים שעשתה נלמדת מהדברים בעלי התוכן
- 13 המיני שאמרה לנאשם כפי שהוקלטו בקלטת ת/29 ותומללו בתמליל ת/36,
- 14 מהתייחסותה בעדותה לדברים אלה, כשלא הכחישה את אמירתם, ולא טענה
- 15 שאינה זוכרת אותם, אלא אמרה שלא עשתה את המעשים שאמרה שעשתה
- 16 ואמרה אותם כדי לגרות את הנאשם.
- 17
- 18 3. מודעות הנאשמת למעשים המיניים שעשתה נלמדת גם מכך שאישרה כי עשתה
- 19 אותם רק בנוכחות הנאשם, מהסתירות בין גרסתה בחקירתה שהנאשם הכריח
- 20 אותה לעשותם לבין עדותה שלא היתה עושה אותם גם אם הנאשם היה מכריח
- 21 אותה, משבירת הדיסקים ת/23 בתום חקירתה כפי שתוארה ע"י החוקרת
- 22 מירב מרציאנו, ומהתנהגותה בעימות עם הנאשם (הקלטת ת/63 והתמלילים
- 23 ת/42, ת/42 א') שבו לא הזכירה את התינוק אלא רק הטיחה האשמות בנאשם.
- 24
- 25 4. הנאשמת אישרה בעדותה אירוע מיני במהלכו צילם אותה הנאשם עם הקטין
- 26 כשהם עירומים, וכן אישרה שהביאה את התינוק עירום למיטתם, ורצתה
- 27 לישון עמו. והדברים שאמרה בשיחות המוקלטות עם הנאשם מלמדים שהיא
- 28 עסקה בתכנים מיניים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשמת סתרה עצמה בכל הקשור להתנהגותו האלימה של הנאשם כלפיה. 5
- 2 באשר לטענותיה, שהנאשם ניתק אותה ממשפחתה, לנזקים שגרמה לרכוש 2
- 3 ולטענתה שהנאשם לא נתן לה את מפתחות הבית ומנע ממנה לצאת ולדבר 3
- 4 בטלפון. 4
- 5
- 6 התנהגותה של הנאשמת בקלטות שבה נראים המעשים שעשתה בשיחה 6
- 7 המוקלטת עם הנאשם ובעימות ביניהם, מלמדת שאינה אישה כנועה ומסכנה 7
- 8 שנשלטה ע"י הנאשם אשר גרם לה לבצע את המעשים. הנאשמת העלתה 8
- 9 הטענות בדבר האלימות שנקט הנאשם כלפיה רק בעדותה, ולא הביאה ראיות 9
- 10 להוכחתן. 10
- 11
- 12 אין לקבל טענות הנאשמת בכל הקשור לכדורים שנטלה, שכן הוכח שלא נטלה 6 12
- 13 כדורים שגרמו לה לבצע המעשים המיניים, שהנאשם לא כפה עליה לקחת 13
- 14 כדורים, והיא לא לקחה גם את כדורי ההרגעה שקיבלה מהמרפאה הטבעית – 14
- 15 גב' קליין, שלא כללו כל חומר או סם שיכלו לפגוע במודעותה של הנאשמת. 15
- 16 יש לאמץ את חוות דעתה ועדותה של מומחית מז"פ, דנה זוננפלד, שלא נסתרו 16
- 17 בחוות דעת מטעם הנאשמת ואת עדותה והודעותיה של גב' קליין. 17
- 18
- 19 אין לקבל טענות הנאשמת בכל הקשור למצבה הנפשי, שכן פרופ' פניג הסכים 7 19
- 20 לדברי ד"ר לבן שהנאשמת אינה פסיכוטית, אך מסקנותיו סתרו הסכמה זו 20
- 21 ומבוססות על עדויותיהם של ד"ר פז, ד"ר מה נעים וד"ר דנינו, שקבעו 21
- 22 שהנאשמת פסיכוטית, למרות שלא בדקו באופן יסודי את הנאשמת, לא תארו 22
- 23 סימפטומים פסיכויים בהתנהגותה או התקף פסיכוטי שעברה. גם הנאשמת 23
- 24 אמרה בעדותה, שמעולם לא היתה בטיפול פסיכיאטרי או פסיכולוגי ולא נטלה 24
- 25 כדורים. 25
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 8. אין לקבל את מסקנותיה של ד"ר דנינו שהיא פסיכו-תרפיסטית, שבדקה את
- 2 הנאשמת פעם אחת במשך חצי שעה, לא טיפלה בה, לא ערכה לה מבחנים, לא
- 3 היו בידיה מבחנים שנערכו לה ולא היתה עדה להתקף פסיכוטי שלה. היא
- 4 הסתמכה על חוות דעתו של ד"ר פז, רופא המשפחה, והתנהגות הנאשמת ממנה
- 5 התרשמה, שהנאשמת פסיכוטית – לא מלמדת שהנאשמת פסיכוטית, כפי
- 6 שד"ר דנינו אישרה בעדותה.
- 7
- 8 גם ד"ר בן נעים נכח רק במפגש אחד עם הנאשמים שהטיחו אשמות זו בזו.
- 9 הוא לא נפגש ביחידות עם הנאשמת, לא בדק אותה ולא עשה לה מבחנים אלא
- 10 הסתמך בקביעתו שהיא פסיכוטית, על התרשמותו מתגובותיה ומדברים
- 11 עקיפים בלבד. קביעתו של ד"ר נעים שהנאשמת שקרנית מבוססת רק על
- 12 תחושתו, ואין לקבל את מסקנותיו לגבי מצבה הנפשי של הנאשמת המבוססות
- 13 על תחושות.
- 14
- 15 ההבדלים בין ד"ר דנינו לד"ר מה נעים בכל הקשור להתנהגות הנאשמת
- 16 באותה פגישה איתם, מלמדים שיש לתת משקל מועט בלבד למסקנות אליהן
- 17 הם הגיעו ואשר אותן תארו בחקירה שנחקרו באזהרה באשר למצבה הנפשי
- 18 של הנאשמת.
- 19
- 20 9. אין לקבל את מסקנתו של ד"ר פז, עליה הסתמך פרופ' פניג, שהנאשמת
- 21 פסיכוטית, שכן ד"ר פז הוא רופא משפחה ולא פסיכיאטר, מסקנתו לא
- 22 מבוססת על נתונים ממשיים אלא על נוכחותו בסופו של אירוע, שאת תחילתו
- 23 לא ראה, ושגרם לו להפנות את הנאשמת לאישפוז פסיכיאטרי.

24
25
26
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

10. 1 אין אף לקבל את מסקנותיו של פרופ' פניג בסוף חוות דעתו נ/15, שכן הוא
- 2 הודה שלא היה מקום לקביעותיו בקשר למערכת היחסים בין הנאשמים מאחר
- 3 ולא בדק את הנאשם. פרופ' פניג אישר, שהנאשמת חוותה הנאה מינית
- 4 ממעשיה עם הקטין, ובכך ביטל את מסקנתו שהנאשמת לא השתמשה בקטין
- 5 לסיפוק מיני ולא הבינה שהיא עוברת עבירה.
- 6
- 7 חוות דעתו של פרופ' פניג אינה מקצועית ואינה מבוססת, ויש סתירות מרובות
- 8 בפרק המסקנות, שגם פרופ' פניג הודה בהן כשאמר שהנאשמת אינה
- 9 פסיכוטית, לא היתה תחת השפעת כדורים, ולא נראתה סובלת בזמן עשיית
- 10 המעשים.
- 11
12. 12 יש לדחות את חוות דעתו של ד"ר וגנר, שהוא פסיכיאטר מומחה לילדים ונוער
- 13 ולא למבוגרים, שנתן חוות דעת על מנת לגרום להוצאתו של הקטין מהבית.
- 14 חוות דעתו לא מבוססת על חקירות הנאשמים או על עדויותיהם או על מבחנים
- 15 שערך לנאשמת, או על חוות דעת קודמת לגבי מצבה הנפשי של הנאשמת, אלא
- 16 הוא גיבש דעתו כבר לאחר שנפגש ביחידות עם כל אחד מהנאשמים ולפני
- 17 שנפגש איתם "פגישות אינטראקציה".
- 18
- 19 גם ד"ר וגנר, כמו ד"ר פניג, ד"ר לבן וד"ר מרצ'בסקי קבע שהנאשמת הבינה
- 20 שהמעשים המיניים שעשתה בקטין הם מעשים אסורים.
- 21
22. 12 יש להעדיף את הכתוב בחוות הדעת של ד"ר לבן ת/83 ות/84 ואת עדותה על
- 23 פני דברי המומחים מטעם הנאשמת, שכן היא הסתמכה על מסמכים רפואיים
- 24 רבים, על מבחנים פסיכו-דיאגנוסטיים שנערכו לנאשמת, כמו גם על מספר
- 25 פגישות שקיימה איתה. יש לקבל את התרשמותה שהנאשמת היתה מודעת
- 26 למעשים שעשתה ולהשלכותיהם והיא אינה ולא היתה פסיכוטית, וכן שלא
- 27 היתה לה אפיזודה פסיכוטית חולפת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1 ב"כ המאשימה מבקשת לקבל את התייחסותה של ד"ר לבן לממצאים
2 ולמסקנות של המומחים מטעם הנאשמת, לפיה, פרופ' פניג ערבב במסקנותיו
3 שפה תיאורית ושפה דינאמית, וד"ר וגנר השתמש במונח "גלישות
4 פסיכוטיות", שלא קיים בסיווג הבינ"ל, אלא שימוש במונח "מצב פסיכוטי"
5 כהגדרה תיאורית, ולא במונח "גלישות פסיכוטיות" שהוא הגדרה דינמית.
6 ב"כ המאשימה מבקשת לאמץ את קביעתם של ד"ר לבן וד"ר מרצ'בסקי,
7 שמחשבת שווא לבדה לא מובילה למסקנה שאדם הוא פסיכוטי. כך גם
8 מבקשת ב"כ המאשימה לאמץ את התייחסותה של ד"ר לבן למסקנותיהם של
9 ד"ר פז וד"ר דנינו.

10
11 13. דבריה של הנאשמת לד"ר מרצ'בסקי, שבדק אותה במהלך מעצרה, ולא צפה
12 אצלה הפרעות בחשיבה, מלמדים על כך שהיתה מודעת למעשיה ולאיסור
13 שבעשייתם והשליכה את האחריות על הנאשם.
14 יש לאמץ את דבריו של ד"ר מרצ'בסקי לפיהם אין קשר בין ארגון אישיות
15 עמוק, שמצא אצל הנאשמת, לבין מצב פסיכוטי, וכן את התייחסותו לדבריו
16 של ד"ר וגנר באשר לגלישות פסיכוטיות, כפי שהתייחסה גם ד"ר לבן.

טיעוני ב"כ הנאשמת

17
18
19
20 1. מצבה הנפשי המעורער של הנאשמת והנסיבות שהביאו למעשים נשוא כתב
21 האישום, מקורם בחיים הקשים שהיו לה במחיצת הנאשם החל מהנישואין
22 ובתקופה שבה התרחשו המעשים. הנאשם התעלל פיזית ונפשית בנאשמת, כפה
23 עליה את רצונו וחייה במחיצתו מגלים סבל ומסכנות.
24 שליטתו של הנאשם בנאשמת היתה מוחלטת, היא היתה מבודדת מהעולם
25 החיצון, ובעקבות התעללות שהתעלל בה הנאשם היא התלוננה במשטרה על
26 מכות, איומים וכליאתה בבית, והנאשם הוזהר.
27 כתוצאה מתקיפתה ע"י הנאשם הנאשמת אושפזה בבי"ח בחודש התשיעי
28 להריונה (נ/6).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 מסכת ההתעללויות של הנאשם בנאשמת, שלא קיבלה עזרה מאף אחד, גרמה
- 2 להידרדרות במצבה הנפשי, ויצרה אצלה לחץ אדיר שגרם להתמוטטות מערך
- 3 ההגנה הנפשי שלה, למצב פסיכוטי ולביצוע המעשים בקטין.
- 4
- 5 2. המעשים שביצעה הנאשמת בקטין החלו בספטמבר 2005, ולא במחצית שנת
- 6 2005, כפי שטען הנאשם. הנאשם לא תיעד את המעשים המיניים שעשתה
- 7 הנאשמת בקטין לפני ספטמבר 2005, למרות שתיעד בפתקים (ת/20) את
- 8 תקיפותיו ע"י הנאשמת החל משנת 2004, עוד לפני שהקטין נולד.
- 9 הנאשם לא סיפר לד"ר דנינו, לשחר בן אור ולעו"ד חרל"פ על המעשים
- 10 המיניים של הנאשמת לפני ספטמבר 2005, ועו"ד בן אסולי ועובדי הרווחה,
- 11 להם לטענת הנאשם דיווח על מעשי הנאשמת בקטין, לא הובאו לעדות.
- 12
- 13 3. אין לתת כל משקל לקלטת האודיו ת/29, שכן לא הובאו ראיות באשר לנסיבות
- 14 הקלטתה ותפיסתה, ולא ניתן לקבוע שמדובר בהקלטה אותנטית. לא ניתן גם
- 15 לדעת אם מדובר בהקלטה רצופה, והנאשם כיוון את השיחות בענין התינוק
- 16 כדי להפליל את הנאשמת.
- 17 הקלטת לא חופפת את הנטען בכתב האישום לגבי תקופת המעשים, ואין
- 18 בשיחות ראייה שבוצע מעשה מיני בתינוק לפני 9/05 או שהמעשים עליהם
- 19 דיברה הנאשמת אכן נעשו בזמן אמירתם.
- 20 21 מתוך השיחות שהוקלטו בת/29 לא כוללות תוכן מיני, במרבית השיחות
- 21 שכוללות תוכן מיני הנאשמת מתארת פנטזיות מיניות ולא מזכירה את הקטין,
- 22 ובשיחות האחרות הנאשמת מדברת על פנטזיות מיניות עם גברים והנאשם
- 23 מכחך אותה לתינוק.
- 24
- 25 4. הנאשם הקליט וצילם את הנאשמת על מנת להוציא את הקטין מרשותה
- 26 ולהעביר אותו לאימוץ במשפחה חרדית, וכל זאת כדי לא לשלם מזונות. כשלא
- 27 הצליח לגרום לכך ע"י פניה לגורמי הרווחה, הוא פעל לפי עצת עורכי דין ותיעד
- 28 בפתקים ובצילומי וידאו את האלימות של הנאשמת כלפיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 התקנת המצלמות בחודש יוני 2005 לא נועדה לתעד מעשים מיניים של
- 2 הנאשמת בקטין. כשצילומי הוידאו בחודש יוני 2005 לא הצליחו, פנה הנאשם
- 3 לד"ר דנינו כדי להוכיח שהנאשמת אלימה כלפיו ולוקה בנפשה, וזאת כדי
- 4 להוציא את הקטין מידיה. הנאשם לא רצה בטובת הנאשמת או בטובת הקטין.
- 5 רק לאחר שהנאשם הבין שהמעשים שתיעד לא יספיקו להוצאת הקטין מרשות
- 6 הנאשמת הוא החליט שהסרט שיצלם חייב לכלול מעשים מיניים של הנאשמת
- 7 בקטין.
- 8
- 9 5. בין החודשים 7-9/05 נתן הנאשם לנאשמת כדורים, שאומנם לא הוכח שהם
- 10 מכילים חומרים אסורים, אך עשה כן כדי לסממה על מנת שהדבר יסייע לו
- 11 בבימוי הסרט שאותו התכוון להסריט.
- 12
- 13 הכדורים שנבדקו ע"י מז"פ אומנם לא הכילו חומרים אסורים, אך מדובר
- 14 בכדורים שהביא הנאשם. הנאשם הודה שהיו בבית כדורים נוספים שלטענתו
- 15 הועלמו ע"י הנאשמת, אך ההגיון אמר שהנאשם הוא זה שהעלים חלק
- 16 מהכדורים. מעדותה של ד"ר דנינו עולה שהנאשמת נראתה מסוממת במהלך
- 17 פגישתה איתה בחודש יולי 2005.
- 18
- 19 6. מהעובדה שהנאשם לא חיבר אודיו למכשיר שהפעיל את המצלמות, ניתן
- 20 ללמוד כי לא רצה שהקולות לא ייקלטו, מכך שלא נעזר במשטרה כדי להתקין
- 21 מצלמות, וכן שהוא עצמו ניצב במקומות אליהן לא הגיעו המצלמות, וכי רק
- 22 בנוכחותו עשתה הנאשמת את המעשים המיניים בקטין מביאות למסקנה כי
- 23 הנאשם ביקש להסתיר את פעולותיו שגרמו לנאשמת לעשות את המעשים
- 24 המיניים בקטין.
- 25 זאת ועוד, הנאשם לא התלונן במשטרה מיד לאחר שסיים לערוך את סרטי
- 26 הצילום, אלא פנה לד"ר אוחיון כדי לקבל אישור רפואי, במטרה להוציא את
- 27 הקטין מרשות הנאשמת, וזאת על מנת שיוכל להתגרש מהנאשמת ולא לשלם
- 28 מזונות, כפי שקרה בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אליבא דב"כ הנאשמת, מרשתו היתה במצב פסיכוטי בזמן ביצוע המעשים,
- 2 ומשכך יש לפטור אותה מאחריות פלילית לפי סעיף 34 ח' לחוק העונשין, החל
- 3 גם במקרים של מצבים פסיכויטיים שאינם מגיעים לכדי מחלת נפש.
- 4
- 5 8. תגובותיה האמיתיות של הנאשמת בחקירתה, כאשר היתה מופתעת
- 6 מהתמונות שהוצגו לה וטענתה שאינה זוכרת את המעשים ולא היתה מודעת
- 7 למה שעשתה, מביאות למסקנה שהיא לא היתה מודעת לעשיית המעשים בזמן
- 8 אמת.
- 9
- 10 9. יש לייחס משקל מלא לעדותו של ד"ר פז, שאומנם אינו פסיכיאטר אלא רופא
- 11 משפחה, אך הוא בעל נסיון בתחום הפסיכיאטרי ועבר הכשרות בתחום זה
- 12 במהלך עבודתו. ד"ר פז התרשם, בצורה בלתי אמצעית, ממצבה הנפשי של
- 13 הנאשמת בבית הורי הנאשם, ולפי הערכתו, הנאשמת היתה במהלך התקף
- 14 פסיכוטי.
- 15
- 16 10. עוד לטענת ב"כ הנאשמת, יש להעדיף ולקבל את חוות דעתה של ד"ר דנינו כפי
- 17 שפורטה בנ/16 א', אשר מציינת את הסימפטומים והליקויים שנמצאו אצל
- 18 הנאשמת, ועפ"י קביעתה, לנאשמת היו לפעמים התקפים פסיכויטיים. לד"ר
- 19 דנינו היתה ההכשרה להגיע למסקנה בדבר מצבה הנפשי של הנאשמת,
- 20 והעובדה שלא ערכה לה מבחנים – לא מונעת זאת.
- 21
- 22 אין לקבל הטענה שד"ר דנינו קבעה שהנאשמת פסיכוטית כדי להצדיק את
- 23 הימנעותה מלדווח על מעשיה. התאורים שציינה בזמן בדיקת הנאשמת
- 24 מעידים על הפרעות חשיבה קשות, המצדיקות את אבחנת הנאשמת כאישיות
- 25 פסיכוטית, כפי שאבחנו אותה גם המומחים האחרים.

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

11. 1 ב"כ הנאשמת הוסיף וציין, כי יש לקבל את חוות דעתו של ד"ר מה נעים, שבדק
2 את הנאשמת בנוכחות הנאשם, במשך כשעה, עפ"י כל הפרמטרים המקובלים,
3 ותיעד בנ/א' את כל הסימפטומים הפסיכיאטריים והאספקטים המחייבים,
4 והגיע למסקנה קלינית שהנאשמת סובלת מפסיכוזה פרנואידית.
5
6 ד"ר מה נעים תאר את מחשבת השווא ששמע מפי הנאשמת, וד"ר מרצ'בסקי
7 הסכים שתוכן הדברים יכול להתאים למחשבת שווא ששקולה לפסיכוזה.
8 ד"ר מה נעים לא העלה את מסקנתו רק בחקירתו במשטרה אלא כבר במסמך
9 נ/א' 18, שבו תאר את הסימפטומים שמחייבים את מסקנתו לפיה הנאשמת
10 פסיכוטית. דווקא השמעת מחשבת השווא ע"י הנאשמת בנוכחות הנאשם
11 מלמדת על בעיה נפשית חמורה ביותר.
12 ד"ר מה נעים לא התבסס במסקנתו על התרשמותה של ד"ר דנינו, ואין בכך
13 שלא ערך מבחנים פסיכו-דיאגנוסטיים לנאשמת, כדי להפחית ממשקל
14 מסקנתו, שכן הם דרושים רק כשעולה שאלה קלינית והאבחנה לא ברורה.
15 יש לתת משקל יתר לאבחנתו של ד"ר מה נעים לעומת המומחים האחרים, שכן
16 הוא הפסיכיאטר היחיד שבדק את הנאשמת בזמן ביצוע המעשים.
17
18. 18 לטענת ב"כ הנאשמת, יש לאמץ את מסקנתו של ד"ר וגנר, שבדק את
19 הנאשמים לאחר הגשת כתב האישום, והגיע למסקנה זהה למסקנתו של ד"ר
20 מה נעים, לפיה לא קיימת אצל הנאשמת תובנה למצבה הנפשי, וכי במצבי
21 לחץ, בהם היתה בזמן עשיית המעשים – היא איבדה את בוחן המציאות.
22 העובדה שד"ר וגנר הוא היחיד שבדק את שני הנאשמים וקבע שלנאשם יש
23 כוחות נפש רבים יותר מאשר לנאשמת, תומכת במסקנתו שיכולתו של הנאשם
24 להשתמש בנאשמת ככלי, מצדיקה את קביעת הפסיכיאטר, שבזמן המעשים
25 הנאשמת היתה תחת לחץ נפשי כבד יותר מאשר היתה בזמן חקירתה,
26 ושלמערכת היחסים בין הנאשמים היתה השפעה מכרעת על מצבה הנפשי של
27 הנאשמת שגרם לה, בצירוף הפרעת האישיות הקשה ממנה היא סובלת, לבצע
28 מעשים חסרי שיפוט ושיקול דעת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אין בעובדה שד"ר וגנר לא עיין בחומר החקירה כדי לפגום בחוות דעתו, וחומר
- 2 החקירה איפוא, לא השפיע על אבחנתו הקלינית של הפסיכיאטר. גם לעובדה
- 3 שד"ר וגנר לא ערך לנאשמת מבחנים כנ"ל, אין חשיבות לאור האמור בדברי
- 4 ד"ר מה נעים וד"ר לבן.
- 5 לדעת ב"כ הנאשמת, יש לקבל את מסקנתו של ד"ר וגנר שהנאשמת סובלת
- 6 מהפרעת אישיות גבולית במצבים בהם היא מוצפת רגשית, וביהמ"ש העליון
- 7 שלל את ההגדרות בספרים שעליהם מסתמכים ב"כ המאשימה וד"ר לבן, בעוד
- 8 שד"ר וגנר הסביר ש"גלישה פסיכוטית" הוא ביטוי של ז'רגון מקצועי, וכמוהו
- 9 כפגיעה בבוחן המציאות.
- 10
- 11 ב"כ המאשימה לא הביאה ראיות לפיהן חוות דעתו של ד"ר וגנר לא אומצה
- 12 ע"י בימ"ש לענייני משפחה, אליו הוגשה, והסכימה להגשת חוות דעתו רק לגבי
- 13 הנאשמים, ולא הציגה בפניו את הקלטות שבהן נראים מעשי הנאשמת.
- 14 לטענת ב"כ הנאשמת, יש לקבל את חוות דעתו של ד"ר וגנר לפיה, דווקא
- 15 התנהגות אימפולסיבית ופרועה של הנאשמת עובר לעשיית המעשים בנוכחות
- 16 הנאשם, מעידה על פגיעה בבוחן המציאות וגלישה פסיכוטית.
- 17 אין לקבל טענות ב"כ המאשימה לפיהן ד"ר וגנר, שמסקנותיו מקובלות גם על
- 18 מומחים אחרים שהעידו בפנינו, היה כותב חו"ד אחרת לו ידע שתוגש בהליך
- 19 פלילי, או כי כתב את חוות דעתו על מנת להוציא את הקטין מרשות הנאשמים.
- 20
- 21 13. ב"כ הנאשמת הוסיף וציין, כי יש לקבל את חוות דעתו של פרופ' פניג, שצפה
- 22 בקלטות האודיו והוידאו, עיין בחומר החקירה ובחן את התנהגות הנאשמת
- 23 במחיצת הנאשם בחודשים 4, 7 ו-9 בשנת 2005, לפיה, נוכחות הנאשם לצד
- 24 הנאשמת החמירה את מצבה בזמן עשיית המעשים, והיא פעלה ללא מודעות
- 25 למצב הדברים, דבר שהוכח בכך שלקחה את הקטין לרופא על מנת שיבחן את
- 26 הסיבה לאוננותו מבלי לקשר אוננותו למעשיה, ותוך סכנה לחשיפת מעשיה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 העובדה שהמעשים המיניים נעשו רק בנוכחות הנאשם מלמדת שלא מדובר
- 2 בבעיה מינית של הנאשמת, ושלא נעשו לשם סיפוקה המיני, אלא שנעשו מבלי
- 3 שהיתה מודעת לנזק שמעשים אלה גורמים לקטין.
- 4
- 5 חוות דעתו של פרופ' פניג מסתמכת על תוצאות נמוכות במבחנים קוגניטיביים,
- 6 על המבחנים לפיהם המאשימה היא בעלת ארגון אישיות נמוך, על
- 7 הסימפטומים שעלו בבדיקה של ד"ר דנינו, ועל מסקנתו של ד"ר מה נעים,
- 8 המבוססת על מחשבת שווא שנאמרה לד"ר מה נעים באופן ספונטני. יש
- 9 להעדיף את הבדיקות שנערכו לנאשמת בזמן ביצוע המעשים על אלה שנערכו
- 10 לה בזמן מעצרה, אז היא נכנסה למגננה, והשתמשה במנגנון של השלכה שמנע
- 11 התפרצות מחשבות שווא.
- 12
- 13 מסקנתו של פרופ' פניג, באשר למצבה הנפשי של הנאשמת בזמן עשיית
- 14 המעשים והיום, מתיישבת עם פרשנות ביהמ"ש העליון שהחיל את הגנת אי
- 15 השפיות גם על הפרעת אישיות קשה שמלווה במצבים פסיכוטיים חולפים.
- 16 פרופ' פניג לא הסתמך על מומחים אחרים אלא בדק את הנאשמת בעצמו,
- 17 התייחס לחומר החקירה, ונפקותו ומסקנותיו מתיישבות עם אלה של ד"ר וגנר
- 18 וד"ר מה נעים, כך שיש לקבל אותן כמקשה אחת.
- 19
- 20 14. עוד הוסיף ב"כ הנאשמת, כי לא היה מקום לאפשר הבאת עדויות הזמה מטעם
- 21 המאשימה, שכן קו ההגנה היה ידוע למאשימה עוד בשלב פרשת התביעה, והיא
- 22 צריכה היתה לצפות שתוגשנה חוות דעת כדי לבססו. חווה"ד של ד"ר לבן ת/83
- 23 היתה ברשות המאשימה עוד בתחילת ההליך, ואפשר היה להגישה במסגרת
- 24 פרשת התביעה.

25

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 15 1 בדיקת הנאשמת ע"י ד"ר מרצ'בסקי לא מזימה את טענת ההגנה, שכן הוא
- 2 בדק את הנאשמת במשך דקות, ולא שלל שהיא סבלה מפסיכוזה בזמן ביצוע
- 3 המעשים. מחוות דעתו עולה שלא קיימת סתירה בין דעתו למסקנת ד"ר פניג,
- 4 לפיה הנאשמת לא סובלת ממחלת נפש, אך בזמן עשיית המעשים היא לא
- 5 היתה מודעת להם, וזאת בניגוד לחוות דעתה של ד"ר לבן.
- 6
- 7 לטענת ב"כ הנאשמת, יש לקבל את דבריו של ד"ר מרצ'בסקי, לפיהם, קיימים
- 8 מצבים בהם אדם ילקה במצב פסיכוטי חולף וייחשב לחולה במשך המצב
- 9 הפסיכוטי.
- 10 מסקנותיו של ד"ר מרצ'בסקי בענין זה סותרות את חוות דעתה של ד"ר לבן,
- 11 שלא מכירה במצב פסיכוטי חולף, וד"ר מרצ'בסקי לא שלל שהנאשמת סבלה
- 12 מפסיכוזה בעבר.
- 13
- 14 16 ב"כ הנאשמת ציין, כי גישת ד"ר לבן, לפיה אבחנת מצב נפשי יכולה להיעשות
- 15 רק לפי ספרי האבחנות, הכוללים רק מושגים תיאוריים ולא דינמיים, ורק
- 16 אבחנה של מחלת נפש, להבדיל מהפרעה באישיות, תפטור מאחריות פלילית,
- 17 ללא קשר לתסמינים שמלווים את ההפרעה והשפעתה על התיפקוד, נזנחה
- 18 במשך השנים ע"י ביהמ"ש העליון, שעבר למבחן מהותי-פונקציונלי, הבוחן את
- 19 חומרת הליקוי והסימפטומים שלו, וקבע, שגם הפרעת אישיות המלווה
- 20 במחשבות שווא – תוגדר כמחלת נפש.
- 21
- 22 17 גישת ד"ר לבן אינה הגישה המקובלת והרווחת בפסיכיאטריה שכן מהימנות
- 23 האבחנות בספרים נמוכה, חשיבותו המדעית של פרק האבחנות מוטלת בספק
- 24 ולא ניתן לקבוע לפיהם את מצבה הנפשי של הנאשמת.
- 25 יש לדחות את האבחנה בין הגדרה תאורית המופיעה בספרים להגדרה
- 26 דינאמית שאינה מופיעה בהם, או דיכוטומיה בין הגדרות לפי ציר ראשון לבין
- 27 הגדרות לפי ציר שני, שלא מאפשרת אבחנה לפי דרגת החמרה של ההפרעה
- 28 הנפשית, ולכן חשיבותו של פרק "ההפרעות באישיות" מוטלת בספק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 ד"ר לבן השתמשה בת/83 במושגים וכלים דינאמיים וקבעה קביעות בשפה
- 2 תיאורית ודינאמית, אך בת/84 התכחשה לשימוש בכלים ובשפה זו.
- 3
- 4 18. ד"ר לבן לא טענה שמסקנת פרופ' פניג, שהנאשמת סובלת מהפרעה נפשית
- 5 קשה, לא מקובלת בפסיכיאטריה, וקיימת סתירה בין ת/84 ועדותה לבין ת/83
- 6 שבה ערכה אבחנה של "הפרעת אישיות בעלת ארגון נמוך, יתכן גבולי" תוך
- 7 ערבוב שפה תיאורית ודינמית.
- 8
- 9 ד"ר לבן, להבדיל מפרופ' פניג, לא ניתחה את התנהגות הנאשמת בזמנים
- 10 שונים, ולכן סברה, בניגוד אליו, שהנאשמת היתה מודעת למעשיה.
- 11 קביעת ד"ר לבן שהנאשמת לא סובלת מהפרעה נפשית או מהפרעת אישיות
- 12 קשה, סותרת אבחנתה שהיא בעלת ארגון אישיות נמוך, שכן גם לדברי ד"ר
- 13 מרצ'בסקי, רמת ארגון נמוכה מעידה על הפרעת אישיות קשה.
- 14 ד"ר לבן התעלמה מכך שהמבחנים שערכה לנאשמת לא שללו שסבלה בעבר
- 15 מפסיכוזה, דבר שמחזק את מסקנת מומחי ההגנה, ולכן סתרה עצמה בחוות
- 16 הדעת ת/83 ות/84 ביחס לחשיבותם של המבחנים.
- 17 ד"ר לבן השתמשה בחוות דעתה ת/83, וגם ד"ר מרצ'בסקי כתב את אבחונו,
- 18 בשפה דינמית "מנגנון של השלכה" למרות שהמונח לא נכלל בספרי האבחנות,
- 19 וזאת בניגוד לדעתה בת/84 שיש להיצמד לספרי האבחנות.
- 20
- 21 אין לקבל את הביקורת של ד"ר לבן באשר לסתירה בין מסקנות 1 ו-5 של
- 22 פרופ' פניג, שכן היא מסתמכת על האבחנה בספרי האבחנות, אשר לא מקובלת
- 23 בפסיקת ביהמ"ש העליון. גם ד"ר לבן, כמו פרופ' פניג, נמנעה מלפרט את סוג
- 24 הטיפול לו זקוקה הנאשמת וזהות הגורם המטפל, ולכן אין מקום לביקורתה
- 25 כלפיו בענין זה.
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

19. 1 ד"ר לבן לא חלקה בחוות דעתה, ת/83, על מסקנותיו של ד"ר וגנר, אלא ציינה
2 רק שמסקנותיו אינן מסתמכות על מבחנים, באשר לדעת ד"ר וגנר, מבחנים
3 אלה לא נערכים בשגרה. גם ד"ר לבן אמרה בעדותה, שהמבחנים הם כלי עזר
4 שנעשים כשהאבחנה לא ברורה, והמבחנים שערכה לנאשמת, לא שוללים ולא
5 מאששים קיום מחלת נפש בעבר.
6
7 בניגוד לדברי ד"ר לבן, ד"ר וגנר לא ערך מבחנים ברמה הדינמית, ואבחנתו
8 שהנאשמת סובלת מהפרעת אישיות גבולית, זהה לזו של ד"ר לבן ופרופ' פניג
9 והיא לפי ספר האבחנות DSM 4.
10 טענת ד"ר לבן, לפיה "גלישה פסיכוטית" היא מושג דינמי – אינה נכונה
11 עובדתית בגלל שאינה מסבירה מדוע המצב הנפשי קיים, אלא מתארת מצב
12 נפשי פסיכוטי חולף או בר תיקון, שפוגע בבוחן המציאות, ולכן מדובר במושג
13 תיאורי ולא דינמי. העובדה שהגדרת "גלישה פסיכוטית" לא מופיעה בספרים
14 לא הופכת אותה לדינמית שכן לא מדובר באבחנה אלא בתיאור של מצב נפשי,
15 שהוכר ע"י הפסיקה כפוסטר מאחריות פלילית.
16
17 ד"ר לבן, להבדיל מד"ר וגנר, לא בדקה את הנאשם ולא היו לה נתונים על
18 אישיותו והשפעת נוכחותו על הקשר הזוגי ועל הנאשמת, והיא לא אבחנה בין
19 מצבי הדחק בהם נמצאה הנאשמת, בזמן עשיית המעשים, למצבה בזמן
20 מעצרה, כפי שהשווה ד"ר וגנר, והעובדה שהיא לא נמצאה במצב פסיכוטי
21 בזמן מעצרה – לא שוללת את העובדה שהנאשמת היתה במצב פסיכוטי בזמן
22 המעשים.
23
24. 20 ד"ר לבן, כמו ב"כ המאשימה, לא התייחסו לרישום מהלך הבדיקה של
25 הנאשמת ע"י ד"ר מה נעים, נ/18 א', שמפרט סימפטומים קליניים, ולכן לא
26 ניתן לומר שאבחנתו של ד"ר מה נעים חסרת בסיס.
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 ד"ר לבן לא עיינה במסמך נ/18 א', המפרט סימפטומים שמחייבים להסיק
- 2 מצב פסיכוטי לפי ספרי האבחנות, ובו תאר ד"ר מה נעים שמצא פגיעה בתוכן
- 3 החשיבה של הנאשמת, שסיפרה על מחשבת שווא פרנואידית, ומצא אפקט
- 4 חשיבה חרדתי, המעידים על מצב פסיכוטי פעיל, גם לדעתם של ד"ר לבן וד"ר
- 5 מרצ'בסקי.
- 6
- 7 ד"ר לבן לא מסתייגת מאבחנת ד"ר דנינו, שהנאשמת היא אישיות פסיכוטית
- 8 בגלל היות האבחנה שגויה, אלא בגלל שאינה נמצאת בספרי האבחנות.
- 9 העובדה שלדבריה אישיות פסיכוטית מפתחת מצבים פסיכוטיים, מחזקת את
- 10 אבחנת ד"ר דנינו ומלמדת על חומרת ההפרעה הנפשית ממנה סבלה הנאשמת
- 11 בזמן עשיית המעשים, סמוך לבדיקתה על ידה.
- 12
- 13 21. ד"ר לבן לא ציינה עובדה ממנה עולה שהנאשמת היתה מודעת למעשיה,
- 14 והעובדה שהנאשמת לא טענה בפניה לקיום מצב פסיכוטי, מקורה בכך שלא
- 15 היתה מודעת למצבה. העובדה שלא אובחנה כפסיכוטית בזמן בדיקתה ע"י
- 16 ד"ר לבן, לא מלמדת על מצבה בזמן המעשים.
- 17
- 18 אבחנת ד"ר לבן שהנאשמת סובלת מהפרעת אישיות גבולית, עם ארגון אישיות
- 19 נמוך, מובילה למסקנה שהנאשמת סבלה מהפרעת אישיות קשה, כפי שקבע
- 20 פרופ' פניג.
- 21
- 22 ד"ר לבן שגתה כשקבעה שהמעשים המיניים נמשכו חודשיים ולכן הנאשמת
- 23 לא היתה שרויה במהלכם במצב פסיכוטי, שכן המעשים נמשכו שלושה ימים
- 24 בלבד.
- 25
- 26 ד"ר לבן סתרה דבריה, שאחד הסימפטומים של הפרעת אישיות הוא יצירת
- 27 יחסים אינטנסיביים ולא יציבים, כשאמרה שהפרעת אישיות גבולית לא
- 28 מאובחנת ע"י סימפטומים של יחסים בינאישיים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 ד"ר לבן השמיטה מחוות דעתה ת/84 את ההגדרה שהנאשמת היא בעלת ארגון
- 2 נמוך, וכתבה שהיא אישיות לא בשלה, כדי להציג את האבחנה כהפרעת
- 3 אישיות רגילה וכדי לא להשתמש בשפה דינמית.
- 4
- 5 ד"ר לבן לא התייחסה ללקיחת הקטין ע"י הנאשמת לביה"ח בחשד שהוא
- 6 מאונן, דבר שמלמד על חוסר מודעות למעשיה, ולא כללה בחוות דעתה את
- 7 תוצאות המבחנים לפיהן מנת המשכל של הנאשמת היא 81, ובחלק הביצועי
- 8 היא 78.
- 9
- 10 **דיון והכרעה – נאשמת 1**
- 11
- 12 1. לאחר שצפיתי בקלטות ת/56 – ת/62, המתעדות את מעשי הנאשמת בקטין
- 13 בתאריכים 4, 6 ו-10 לספטמבר 2005, כפי שתוארו במהימנות בדו"ח הצפייה
- 14 ת/26 – לא יכולה להיות מחלוקת שהנאשמת עשתה מעשים מגונים בנסיבות
- 15 אינוס בקטין והתעללה בו.
- 16
- 17 בקלטת ת/56 נראית הנאשמת ביום 4.9.05 בשעות הבוקר לוקחת את הקטין
- 18 לחדר השינה, נוגעת בעצמה כשהיא עירומה, כשהקטין לידה, ומקרבת את פיה
- 19 לאיבר מינו של הקטין.
- 20
- 21 בשעות הערב המאוחרות של אותו יום, נראית הנאשמת בקלטת ת/56, כשהיא
- 22 מקרבת את פיה שוב לאיבר מינו של הקטין, מתפשטת ליד מיטתו ומעבירה
- 23 אותו לספה, שם היא שמה אותו על איבר מינה ומאוננת.
- 24
- 25
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בקלטת ת/59 נראית הנאשמת ביום 6.9.05 בשעות הבוקר משכיבה את הקטין
- 2 על גופה העירום, כשרגלו על איבר מינה ולאחר מכן מקיימת יחסי מין עם
- 3 הנאשם. לאחר מכן הנאשמת שמה את הקטין כשראשו על איבר מינה, מורידה
- 4 ממנו את החיתול ומוצצת את איבר מינו. לאחר מכן שמה הנאשמת שוב את
- 5 הקטין על איבר מינה ומתנועעת.
- 6
- 7 בקלטת ת/62 נראית הנאשמת בשעות הבוקר של יום 10.9.05, לאחר שהיא
- 8 מקיימת יחסי מין עם הנאשם, שמה את הקטין על איבר מינה ומתנועעת.
- 9 לאחר מכן היא שמה את הקטין על גופה ומזיזה אותו, נוגעת באבר מינה
- 10 ומאוננת במיטה בנוכחות הנאשם.
- 11
- 12 בשעות הצהריים שוב התנועעה הנאשמת כשהקטין מעל לגופה והנאשם לידה
- 13 במיטה, ולאחר מכן הניחה את ראשו של הקטין על איבר מינה ואוננה.
- 14 לאחר מכן, בשעה 16:00 אוננה הנאשמת באמצעות רגלו של הקטין ובשעה
- 15 17:17 קיימה יחסי מין עם הנאשם.
- 16
- 17 2. התנהגותה של הנאשמת לפני עשיית המעשים המיניים בקטין, בזמן עשייתם
- 18 ואחריהם מלמדת שהמעשים נועדו על מנת לגרות מינית אותה ואת הנאשם,
- 19 שכן, עובר ובמהלך עשייתם, היא עשתה תנועות מגרות כלפי הנאשם וסמוך
- 20 לפני ולאחר ביצועם, קיימה יחסי מין עם הנאשם.
- 21
- 22 צפייה בהתנהגותה של הנאשמת, בנוכחות הנאשם ובהעדרו, **מלמדת שהיא**
- 23 **היתה מודעת למעשים המיניים שעשתה בקטין ולהתעללות שהתעללה בו,**
- 24 **וברור שלא עשתה כן בהשפעתם של כדורים שנתן לה הנאשם ואשר לטענתה**
- 25 **גרמו לה להימצא במצב של חוסר מודעות למעשיה ולחוסר שליטה עליהם.**
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אומנם, המצלמות שהציב הנאשם בדירתו, לרבות בחדר השינה שם נעשו
- 2 המעשים המינייים בקטין, לא הקליטו את חילופי הדברים בין הנאשמים סמוך
- 3 לפני עשיית המעשים ובמהלכם, אך התנהגותה המינית של הנאשמת, כמו גם
- 4 התנהגותה הכללית בימים נשוא כתב האישום, **היתה לא כפויה אלא מודעת**
- 5 **ורצונית, ואינני מאמין לטענתה בהודעתה ת/2 ובעדותה, לפיה הנאשם כפה**
- 6 **עליה לעשות את המעשים המיניים בקטין.**
- 7
- 8 3. אינני מקבל טענת הנאשמת שהנאשם נתן לה כדורים אשר גרמו לה לבצע את
- 9 המעשים בקטין.
- 10 מחוות דעתה של מומחית מז"פ, גב' דנה זוננפלד (ת/27), ומדבריה בעדותה
- 11 ובהודעותיה של המרפאה הטבעית, גב' יפה קליין, כפי שהובאו לעיל, עולה
- 12 שהנאשם קיבל מגב' קליין עבור הנאשמת כדורי הרגעה, ובכדורים שהובאו
- 13 למשטרה מבית הנאשמים נמצאו חומרים צמחיים "איגנוסטיים לגמרי", ולא
- 14 נמצאו בהם סמים או רעלים.
- 15
- 16 אני מקבל כמהימנים את הדברים שכתבה ואמרה גב' זוננפלד, שכן גם אם לא
- 17 נבדקו כל הכדורים שנמצאו בבית הנאשמים, והובאו לבדיקה, הרי גב' זוננפלד
- 18 בדקה כדור אחד מתוך חבילות כדורים שנרכשו בבתי מרקחת ובבתי טבע עפ"י
- 19 כללי הדיגום שנהוגים במז"פ.
- 20
- 21 גם אם גב' זוננפלד לא בדקה בעצמה את כל הבדיקות שנעשו בכדורים, אין
- 22 בכך כדי לסתור את המסקנות אליהן הגיעה, שכן היא בדקה את התוצאות
- 23 אליהן הגיעו הבודקות האחרות, שלא נתנו לה מידע נוסף, והיא החליטה על
- 24 סמך הבדיקות שעשתה בעצמה (עמ' 303-305 לפרוטוקול).
- 25
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 עדותה היחידה של הנאשמת באשר לנטילת כדורים שהשפיעו על מצבה בזמן
2 עשיית המעשים המיניים בקטין, נסתרת, כאמור, בהודעותיה של גב' קליין
3 ובעדותה בפנינו, לפיהן הנאשם לקח ממנה עבור הנאשמת כדורי הרגעה, שגם
4 אותם היא לא נטלה, לדבריו, ואשר בקשר אליהם לא קיבלה מאחרים שנטלו
5 אותם תלונות על השפעות מזיקות כפי שנטען ע"י הנאשמת.
6 העדה קליין שללה האפשרות שהנאשמת "סוממה" בכדורים שנטלה ו/או
7 שאיבדה את ההבנה למעשיה (עמ' 894 שורות 5-15).
8
- 9 4. עדויותיהן המהימנות והמקצועיות של גב' זוננפלד וגב' קליין לא נסתרו
10 בחקירותיהן הנגדיות, והנאשמת לא הביאה חוות דעת מטעמה שתסתור את
11 ממצאי הבדיקות שבוצעו במז"פ באשר לכדורים שנמצאו בדירת הנאשמים או
12 את דברי גב' קליין לגבי הכדורים שנתנה לנאשם עבור הנאשמת, גם אם אכן
13 האחרונה נטלה אותם.
14 למותר לציין, כי גם המומחים שחיוו דעתם באשר למצבה הנפשי של הנאשמת
15 בתקופה הרלוונטית לעשיית המעשים המיניים בקטין לא טענו בחוות הדעת
16 ובעדויותיהם בפנינו כי הנאשמת פעלה בהשפעת כדורים שנתן לה הנאשם או
17 שקיבלה מגורם אחר.
18
- 19 6. המאשימה מייחסת לנאשמים עשיית מעשים מגונים והתעללות בקטין
20 בשלושה מועדים בלבד, בתחילת חודש ספטמבר 2005, ועל כן אין צורך
21 להכריע בטענת הנאשם, המוכחשת ע"י הנאשמת, כי היא עשתה מעשים
22 מיניים בקטין ותקפה אותו ואת הנאשם גם בחודש יוני 2005. לטענת הנאשם,
23 מעשים אלו גרמו לו להתקין מצלמות בדירתו (שלאחר מעשה התברר שלא
24 צילמו) ולהקליט שיחות בינו לנאשמת בקלטת ת/29, כפי שתומללו בתמלילים
25 ת/28 ות/36.
26 עם זאת, מן הראוי להתייחס לדברים שאמרה הנאשמת לנאשם בשיחות
27 שהוקלטו ממכשיר הטלפון הנייד ברכבו (ת/29).
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אינני מקבל טענת ב"כ הנאשמת שאין לייחס כל משקל לקלטת ת/29, שכן גם
- 2 אם החוקרת אורית פלד-שאול תפסה את הקלטת רק במהלך חקירתו של
- 3 הנאשם, הרי הנאשם העיד בפנינו שהקליט את השיחות שניהל עם הנאשמת
- 4 ברכבו.
- 5
- 6 שמיעת הקלטת ת/29 מביאה למסקנה שיש לייחס לדברים שהוקלטו בה
- 7 משקל מלא, מה גם שהנאשם שהקליט את השיחות לא נחקר ע"י ב"כ
- 8 הצדדים, לרבות ע"י ב"כ הנאשמת, באשר לאופן שבו הוקלטו השיחות
- 9 המונצחות בקלטת.
- 10
- 11 בדברי הנאשמת בשיחות הטלפון שניהלו הנאשמים בחודשים מרץ - יוני 2005
- 12 עולים תכנים מיניים, שחלקם קשורים בקטין, בצד שיחות שבהן מודה
- 13 הנאשמת שתקפה את הנאשם ושברה חפצים בבית (באשר לדברים האחרונים
- 14 ראה ת/28 סוף עמ' 1, עמ' 7 למעלה, עמ' 8 למעלה, עמ' 10 - עמ' 12 למעלה).
- 15
- 16 בשיחות הטלפון סיפרה הנאשמת לנאשם על מעשים מיניים שעשתה, לרבות
- 17 מעשים מיניים שעשתה בקטין. כך למשל סיפרה הנאשמת לנאשם על כך
- 18 ששלושה קיימו איתה יחסי מין ומצצו לה והיא באה על סיפוקה, והיא לא
- 19 צריכה יותר את הנאשם (ת/28 עמ' 2), על כך שהיא עושה למישהו פסים
- 20 אדומים בשערות מסביב לאיבר המין (עמ' 3), על כך שהיא "באמצע זיון" (עמ'
- 21 4), על כך שהיא שמה 10 קונדומים על איבר מינו של הקטין, שהם נמצאים
- 22 באמצע הסקס הראשון שלו והוא גמר באותו יום 12 פעמים, וזאת כשהיא
- 23 נאנחת (סוף עמ' 5 - עמ' 6). כמו כן אמרה הנאשמת לנאשם, כשהיא נאנחת,
- 24 "אה תדפוק אותי, אני חולה על הזין שלו, לא שלך, או מזיין אותי, איזה זין
- 25 יש לו, איזה מוצלח, לא כמוך דביל" (עמ' 7 באמצע).

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בהמשך השיחות סיפרה הנאשמת לנאשם סיפורים עם תכנים מיניים לפיהם
- 2 גברים חשפנים ונשים באו לביתם, נישקו את הקטין, נגעו לו בבולבול, הוא
- 3 שפך ובכה כשהלכו, והוא מהופנט מהתחתונים שלבשו, וכן "הם הורידו לו את
- 4 זה והוא ראה להם את הבולבול והתפלא למה לאבא שלו שערות שחורות
- 5 ולהם חלקות, אז הוא התלהב מהם, אמר לי שהוא לא רוצה את אבא שלו,
- 6 הוא רוצה אותם אנשים שנראים טוב בלי שערות, הם זיינו ולא רצו כסף,
- 7 בד"כ זה עולה כסף". בתשובה לשאלת הנאשם מה עשו לקטין ענתה הנאשמת
- 8 "מצצו לו והוא מצץ לו" (ת/36 בעמ' 6).
- 9
- 10 גם אם השיחות הנ"ל לא התנהלו בין הנאשמים בתחילת חודש ספטמבר 2005
- 11 – המועד בו נעשו המעשים המיניים נשוא כתב האישום, וגם אם המעשים
- 12 המיניים עליהם סיפרה הנאשמת לא נעשו בפועל בכלל, אין בכך כדי למנוע את
- 13 המסקנה לפיה הנאשמת לא עשתה את המעשים המיניים נשוא כתב האישום
- 14 בהיותה במצב של "גלישות פסיכוטיות" אלא הם נעשו כשהנאשמת מודעת
- 15 לעשייתם, וביצעה אותם על מנת לגרות מינית אותה ואת הנאשם.
- 16
- 17 11. מהדברים שאמרה הנאשמת לנאשם בשיחות הטלפון שהתנהלו ביניהם עוד
- 18 בחודשים מרץ - יוני 2005 עולה, שהנאשמת היתה מודעת למעשים המיניים
- 19 שעשתה בקטין, לפי דבריה, באותו זמן ולנזק שעלול להיגרם לו מהם.
- 20 בשיחה שבה נשמעת הנאשמת מנשקת את הקטין, שואל אותה הנאשם מה
- 21 היא עושה, והנאשמת משיבה "הוא (הקטין – א.ט.) עושה לי פוצי מוצי, הוא
- 22 מגרה אותי" ונאנחת. הקטין נשמע בוכה, והנאשמת תארה את מעשיו של
- 23 הקטין כך: "נכון שהוא עכשיו על הבטן, את הבולבול שלו הוא מוציא
- 24 ומכניס... אף, כל פעם, פשוט אני לא מבינה אולי לוחץ לו שהוא יושב כך על
- 25 הבולבול", ואח"כ "כי הוא תינוק, הוא הרבה נוגע בבולבול, אני מפחדת
- 26 לפעמים אולי הוא מבין משהו, הוא מוציא ומכניס את הבטן" (ת/36 בסוף עמ'
- 27 3 – עמ' 4 – הדגשה לא במקור – א.ט.).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 דברים אלה של הנאשמת, והעובדה שלדבריה היא לקחה את הקטין לביה"ח
- 2 שניידר, על מנת שייבדק בחשד לאוננות (אם כי פרופ' שטראוסברג העידה בעמ' 3
- 22-21 שהנאשם הוא שהביא לה סירטון שבו נראה הקטין מאונן), מלמדים על 4
- כך שהנאשמת היתה מודעת למעשים המיניים שעשתה בקטין ואף מעבר לכך, 5
- דהיינו, היתה מודעת גם להשפעתם השלילית האפשרית על התנהגותו המינית 6
- של הקטין. 7
- 8 על מודעותה של הנאשמת למעשים המיניים שעשתה בקטין בזמן עשייתם ניתן 12
- ללמוד גם מהדברים שאמרה בחקירותיה ובעדותה כאשר התייחסה לנסיבות 9
- בהן נעשו. 10
- 11 בהודעתה ת/2, שבה נשאלה לראשונה על מעשים מיניים שעשתה בקטין,
- 12 הכחישה הנאשמת תחילה את הדברים שאמרה לנאשם בשיחות הטלפון, וכן
- 13 הכחישה עשיית מעשים מיניים בקטין (ת/2 עמ' 3-2). 14
- 15 הנאשמת אף נשאלה אם היא הסתובבה בבית עירומה, והיא הכחישה זאת,
- 16 ואף טענה שכאשר היא רחצה את בנה, היא חבשה כיסוי ראש (ת/2 עמוד 3
- 17 שורות 1-5).
- 18 כשהוצגו בפניה הצילומים, היא טענה ש"זה לא יכול להיות", ובהמשך חטפה
- 19 את הדיסק ושברה אותו (ראו : ת/39). 20
- 21 רק לאחר שמראים לה תמונה מס' 6, שבה הקטין שוכב על איבר מינה, ענתה
- 22 הנאשמת תחילה, שהיא לא עושה כלום, ואח"כ אמרה "אני אומרת לע'... אני
- 23 לא יודעת, הוא אמר לי את מזדיינת עם הילד... כנראה לא הייתי מודעת למה
- 24 שהייתי עושה" (הדגשה לא במקור – א.ט.). 25
- 26 מהדברים הנ"ל עולה בברור שהנאשמת ידעה במהלך עשייתם של המעשים
- 27 שהם מעשים מיניים אסורים, אם לא מכוח עצמה הרי מפיו של הנאשם, שכן
- 28 גם לאחר המעשה שנראה בתמונה, המשיכה הנאשמת לעשות מעשים מיניים בקטין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 כשהראו לנאשמת תמונה בה היא נראית עירומה, מלטפת את עצמה והקטין
- 2 נוגע בה, והיא לא נותנת לנאשם לקחת אותו (תמונה 13) – הטילה את האשם
- 3 בנאשם שעבורו ליטפה את עצמה, שאמר לה ש"תתנהג כמו זונה" וכן "אני
- 4 מתנהגת ככה... בלי מחשבה, זה נקרא כמו סטיה, לא הייתי שפויה באותו
- 5 רגע..." וכן, בתגובה לתמונה 14 "יש לי בעיה, זה גורם לי לעצבן אנשים, אני
- 6 לא מודעת למה שאני עושה... עשיתי את זה בלי מודעות, הנפש שלי לא
- 7 בריאה" (ת/2 עמ' 6).
- 8
- 9 בתגובה לתמונה 2, שבה היא נראית מצמידה את רגלו של הקטין לאיבר מינה,
- 10 הסבירה הנאשמת שהנאשם אמר לה שזה מגרה אותו "זה בלי הגיון, בלי
- 11 מחשבה... אפילו לא זכרתי, ע' עשה את זה בכוונה, אני מנותקת, תמיד שע'
- 12 נמצא, אני עושה לו את זה, כשע' לא נמצא אני לא עושה לו את זה" (ת/2 סוף
- 13 עמ' 6, תחילת עמ' 7).
- 14
- 15 בתגובה לתמונה שבה נראית הנאשמת עירומה, והקטין עליה, אמרה הנאשמת
- 16 "אני לא בסדר, יש לי בעיה של נפש, אני צריכה טיפול של נפש, אני לא
- 17 יודעת מה עשיתי, אולי ככה התנהגתי, אני לא כזו, אני צריכה טיפול, אני
- 18 מאוד אוהבת אותו, מגיע לי מוות" (ת/2 עמ' 7).
- 19
- 20 מהדברים הנ"ל עולה שהנאשמת היתה מודעת למעשים שעשתה בקטין, ואף
- 21 נתנה להם הסברים תוך הטלת אשם בבעלה, ואף הטענה שהיא צריכה "טיפול
- 22 לנפש", מלמדת על מודעותה לבעיה ולמעשים שמבטאים אותה.
- 23
- 24 במהלך חקירותיה, כמו גם בעימות עם הנאשם (ת/42), הטילה הנאשמת את
- 25 האשמה, כאמור, על הנאשם, דבר המלמד על מודעותה למעשים. הדבר
- 26 מתחזק בכך שבעדותה בביהמ"ש חזרה בה הנאשמת מדברים אלה, ואמרה
- 27 שגם אם הנאשם היה אומר לה לעשותם – לא היתה עושה אותם (עמ' 410
- 28 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 לא למותר לציין, באשר למהימנות טענת הנאשמת באשר לחוסר מודעותה
- 2 לעשיית המעשים בשל כדורים מסממים שנתן לה הנאשם, שנדונה להלן, כי
- 3 הנאשמת העלתה את "טענת הכדורים" רק בהודעתה ת/3, שבה נחקרה על
- 4 מעשי אלימות כלפי הנאשם והקטין.
- 5 בתשובה לשאלה למה עשתה בקטין את מה שהנאשם אמר לה לעשות, ענתה:
- 6 "לא כל דבר עשיתי, עשיתי הכל, אבל דברים לעשות לילד לא הסכמתי
- 7 לעשות. אם עשיתי משהו לילד זה בהשפעת סמים" (ת/3 עמ' 9 למעלה, וכן
- 8 ראה בסוף ההודעה ת/3 בעמ' 15).
- 9
- 10 13. התנהגותה של הנאשמת הן בזמן עשיית המעשים המיניים, והן לפני ואחרי
- 11 עשייתם, מלמדת על כך שהיתה מודעת למהותם, וסותרת את טענתה כפי
- 12 שהובאה לעיל, עליה מסתמכים גם באי כוחה, לפיה פעלה בהיותה ב"גלישות
- 13 פסיכוטיות". לא מדובר רק בהתנהגות המינית של הנאשמת בעצמה ובקטין
- 14 אלא גם בפעולות היומיומיות שעשתה הנאשמת סמוך מאוד לפני ואחרי עשיית
- 15 המעשים המיניים. לא ניתן להפריד בין המעשים ולקבוע שאת הפעולות
- 16 הרגילות עשתה הנאשמת בהיותה במצב נפשי תקין, ואילו את המעשים
- 17 המיניים עשתה בהיותה ב"גלישות פסיכוטיות".
- 18 בעניין זה יש לציין את דבריה של הנאשמת בתחילת הודעתה ת/1, לפיה היא
- 19 רצתה לישון עם התינוק ולא היו בינה לנאשם באותה תקופה יחסי אישות –
- 20 טענה בלתי נכונה, עפ"י דבריה בעדותה בביהמ"ש וכן בהודעתה ת/3, לאחר
- 21 שהוצגו בפניה התמונות וכן במה שנראה בקלטות: הבאת הקטין כשהוא עירום
- 22 למיטה, לפני שקיימה יחסי מין בנוכחותו עם הנאשם (עמ' 404 ו-406 למעלה).
- 23
- 24 14. באי כח הנאשמת מבקשים לאמץ את חוות דעתה של החוקרת מירב מרציאנו,
- 25 שחקרה את הנאשמת והציגה בפניה את התמונות שבהן היא נראית, בין
- 26 השאר, עושה את המעשים המיניים, לפיה, לטענתם, הנאשמת לא היתה
- 27 מודעת לעשייתם עד שהוצגו בפניה התמונות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 עיון בתשובותיה של החוקרת, המתייחסות להתנהגות הנאשמת בעימות עם
- 2 הנאשם, מעלה שהיא אמרה שהנאשמת היתה מופתעת ממה שהנאשם עשה,
- 3 דהיינו, שצילם אותה, "מזה שמביאים אותה למשטרה, מזה שהילד נלקח
- 4 ממנה" ואין ללמוד מהן כלל שהנאשמת לא היתה מודעת למעשים שעשתה
- 5 לקטין בזמן עשייתם (עמ' 147 לפרוטוקול).
- 6
- 7 15. באי כח הנאשמת טוענים בחלק העיקרי של סיכומיהם, שהנאשמת סבלה
- 8 בתקופת עשיית המעשים המיניים בקטין מהפרעת אישיות גבולית בעלת ארגון
- 9 נמוך, ברמה חמורה, שגרמה לה לסבול ממצבים פסיכויים חולפים (גלישות
- 10 פסיכיות) ומאובדן בוחן המציאות באופן זמני.
- 11
- 12 באי כח הנאשמת סומכים טענה זו, ככל שהיא מתייחסת להיבט הנפשי, על
- 13 חוות הדעת והעדויות של רופא המשפחה ד"ר פז, הפסיכיאטרים פרופ' פניג,
- 14 ד"ר וגנר, ד"ר מה נעים ועל עדותה של ד"ר דנינו, וכן על עדויותיהם וחוות
- 15 דעתם של ד"ר לבן וד"ר מרצ'בסקי, שהובאו כעדי הזמה (עמ' 168-169
- 16 לסיכומים).
- 17
- 18 16. באי כח הנאשמת טוענים בסיכומיהם (עמ' 96-97), כפי שטענו עובר להגשת
- 19 חוות הדעת של ד"ר מרצ'בסקי (ת/82) וחוות דעתו של ד"ר לבן (ת/83 ות/84)
- 20 ולשמיעת עדויותיהם, שלא היה מקום לקבל את חוות הדעת ולשמוע את
- 21 העדויות, מאחר והטענות שהועלו במהלך עדויותיהם של ד"ר פז, פרופ' פניג,
- 22 ד"ר וגנר וד"ר מה נעים, באשר למצבה הנפשי של הנאשמת בזמן עשיית
- 23 המעשים, היו בפני המאשימה, ובחלקן גם בפני ד"ר לבן, לפני שהעידו בפנינו.
- 24 כמו כן, הם טוענים שכבר בתגובתה הראשונה של הנאשמת לכתב האישום,
- 25 היא טענה שלא היתה מודעת לעשיית המעשים נשוא כתב האישום, ולכן קו
- 26 ההגנה בענין זה היה ידוע לב"כ המאשימה עוד בתחילת המשפט ולא הפתיע
- 27 אותה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 עיון במסמכים שהוגשו במהלך עדויותיהם של המומחים שעליהם מסתמכים
- 2 ב"כ הנאשמת, ובדברים שאמרו בחקירותיהם הממושכות ע"י באי כח
- 3 הצדדים, מעלה, שגם אם עיקר הדברים היו בידיעתה של ב"כ המאשימה עובר
- 4 לעדויותיהם ובמהלך שמיעת עדי התביעה, הרי הם התייחסו בעדויותיהם
- 5 לדברים שלא היו בידיעת ב"כ המאשימה, וכן התייחסו לדברים שנכתבו ע"י
- 6 ד"ר לבן בחוות הדעת ת/83. משכך, מן הראוי היה להתיר לב"כ המאשימה
- 7 להביא את חוות הדעת של ד"ר לבן וד"ר מרצ'בסקי כעדי הזמה מטעמה, על
- 8 מנת שיתייחסו לדברים שנאמרו בעדויותיהם של המומחים שהובאו מטעם
- 9 הנאשמת.
- 10
- 11 17. לאחר שעיינתי בחוות הדעת של המומחים עליהם מסתמכים ב"כ הנאשמת
- 12 כתמיכה לטענתם כי בזמן עשיית המעשים המיניים נשוא כתב האישום היתה
- 13 הנאשמת במצב של "גלישות פסיכוטיות", וכן בעדויותיהם בפנינו, הגעתי
- 14 למסקנה, וזאת מבלי לפגוע בניסיונו ובכישוריו המקצועיים של כל אחד מהם,
- 15 שאין לקבל את טענת ב"כ הנאשמת כי בזמן ביצוע המעשים נשוא כתב
- 16 האישום היתה בהתקף פסיכוטי או סבלה מגלישה פסיכוטית.
- 17
- 18 בעניין זה יש לומר, ראשית לכל, שלא היתה מחלוקת בין כל המומחים שהעידו
- 19 בפנינו, שהנאשמת לא סבלה מעולם ממחלת נפש פעילה, לא נזקקה ולא קיבלה
- 20 טיפול פסיכיאטרי בשיחות או בתרופות, וגם את כדורי ההרגעה שהביא לה
- 21 הנאשם מהמרפאה הטבעית של גב' קליין היא לא לקחה (ראה דבריו של
- 22 הנאשם בעניין זה כפי שהובאו לעיל ועדות הנאשמת בעמ' 407).
- 23
- 24 18. באשר למסמכים שכתב ד"ר פז ולעדויותו בפנינו יש לומר שמבלי לזלזל בידע
- 25 הפסיכיאטרי שיש לד"ר פז, אזי מדובר ברופא המשפחה של הנאשמים שנכח
- 26 בסופו של אירוע אלים שהתרחש בבית הוריו של הנאשם במהלך ה"שבעה" על
- 27 מות אימו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אומנם, במסמכי ההפניה שהפנה את הנאשמת לבי"ח שלוותה (נ/29 א-ג) נכתב
- 2 שהנאשמת נמצאה בהתקף פסיכוטי, אך בעדותו אמר ד"ר פז שהנאשמת לא
- 3 היתה במצב של חרדה קיצונית, אלא במצב של "SEVERE ANXIETY",
- 4 והוא הסתמך גם על ביקור של הנאשמת במרפאתו יום קודם לאותו אירוע,
- 5 שבמהלכו נתן לה כדורי הרגעה לאחר שהתלוננה על קושי לישון.
- 6
- 7 מהאמור לעיל, מאחר וד"ר פז לא ערך לנאשמת כל מבחנים פסיכיאטריים,
- 8 והנאשמת לא קיבלה כל טיפול נפשי בעקבות הפנייתה לבי"ח שלוותה (שכן
- 9 היא לא הגיעה לביה"ח), ומאחר והתנהגותה האלימה של הנאשמת כלפי
- 10 הנאשם לא היתה ארוע חריג, אלא היא התנהגה כך גם בהזדמנויות קודמות
- 11 ומאוחרות, כפי שעולה מדברי הנאשם ומהראיות בכתב ובעל פה שתומכות
- 12 בהם – לא ניתן להסתמך על דבריו של ד"ר פז ולקבוע שגם בזמן עשית
- 13 המעשים נשוא כתב האישום, **כחמישה חודשים** לאחר האירוע אליו התייחס
- 14 ד"ר פז, היתה הנאשמת בהתקף פסיכוטי או בגלישות פסיכוטיות.
- 15
- 16 ב"כ הנאשמת מסתמכים גם על חוות דעתה של ד"ר דנינו, שהיא פסיכו- 19.
- 17 טרפיסטית שנפגשה עם הנאשמת ביחידות פעם אחת בלבד, למשך חצי שעה,
- 18 ולא ערכה לה מבחנים כלשהם, לפיה, הנאשמת פסיכוטית וקיימות אצלה
- 19 הפרעות חשיבה בולטות ואפקט לא תואם (ראה סוף ההודעה נ/16 ועדותה, בין
- 20 השאר, בעמ' 488-497).
- 21
- 22 ד"ר דנינו הודתה, בהגינותה, בחקירתה הראשית שהיא לא רשאית להגדיר את
- 23 הנאשמת כפסיכוטית, שכן לא ערכה לה מבחנים ופגשה אותה פעם אחת בלבד
- 24 ביחידות (עמ' 485 לפרוטוקול ותאור הפגישה בסיכום המפגשים עם הנאשמים
- 25 נ/16 א' בעמ' 3). כמו כן, הודתה ד"ר דנינו שבזמן פגישותיה עם הנאשמים היא
- 26 לא נכחה כשהנאשמת היתה בהתקף פסיכוטי (עמ' 479 למעלה).
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אינני מקבל את מסקנתה של ד"ר דנינו, לפיה הנאשמת היא אישיות פסיכוטית
- 2 שחוותה התקפים פסיכויים כשביצעה את המעשים המיניים בקטין, שכן
- 3 בחקירתה הנגדית היא חזרה בה מטענתה לפיה יש בהתנהגויות של הנאשמת,
- 4 שפרטה בחקירתה הראשית, כמו איחור לפגישה, השלמת משפטים וגניחות
- 5 בשיחות הטלפון המוקלטות עם הנאשם, טענת הנאשמת שהנאשם מכה אותה,
- 6 דחיפת בקבוק מים לפי הקטין בזמן שבכה, והאמירה שהקטין נולד בשבוע
- 7 ה- 44 וכו' כדי ללמד על היות הנאשמת אישיות פסיכוטית (עמודים 535-542).
- 8
- 9 20. מעדותה של ד"ר דנינו, מהודעתה נ/16 ומרישומי הפגישות נ/16 א', עולה
- 10 שלאחר שהיא נפגשה עם הנאשמים, ופעם אחת עם הנאשמת, היא החליטה
- 11 לשתף את הפסיכיאטר, ד"ר מה נעים, בבדיקת הנאשמים, כדי שייתן חוות
- 12 דעת נוספת לגביהם.
- 13
- 14 ד"ר מה נעים נפגש פעם אחת עם הנאשם ופעם אחת הוא נפגש במשך שעה עם
- 15 הנאשמים. בסיום הפגישה כתב ד"ר מה נעים ברישומים נ/18 א', מהם אינני
- 16 מתעלם, כי הנאשמת פסיכוטית ופרנואידית, וקיימת היסטוריה פסיכוטית
- 17 שהנאשמת לא יודעת על קיומה, אבל הנאשמת "מאורגנת מספיק כדי לשקר"
- 18 (נ/18 א' בסוף עמ' 1).
- 19
- 20 אינני מטיל ספק בכישוריו של ד"ר מה נעים כפסיכיאטר, כמפורט במסמך נ/18
- 21 ב' ובפתח סיכומי ב"כ הנאשמת, אך העובדה שהוא בדק את הנאשמת בנוכחות
- 22 הנאשם, כאשר במהלך הפגישה שנמשכה כשעה הם הטיחו האשמות זה בזה
- 23 (עמ' 569 ו- 576 למעלה), ולא ערך לה מבחנים – כל אלה מפחיתים מיכולתו
- 24 לקבוע ממצאים ולהסיק מסקנות בקשר לאישיותה של הנאשמת כפי שעשה,
- 25 כאמור לעיל.
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1 כך הדבר במיוחד כאשר לדברי ד"ר מה נעים הוא לא שאל שאלות את
2 הנאשמת אלא הסיק מסקנותיו רק מדברים עקיפים והתרשמות מתגובותיה
3 (סוף עמ' 577 – עמ' 578 למעלה), וקבע שהיא שקרנית (סוף עמ' 1 בהודעה
4 נ/18).

5

6 שלא כמו ב"כ המאשימה, אני מוכן לקבל את התרשמותו של ד"ר מה נעים
7 לפיה הנאשמת שקרנית, שכן כך התרשמתי גם אני מעדות הנאשמת. ואולם,
8 התרשמות זו צריכה היתה לגרום לו שלא להסתמך על דברי הנאשמת, לפיהם
9 ניידת משטרה מפטרלת סביב ביתה על מנת לשמור על הקטין, כביטוי אמיתי
10 למחשבת שווא.

11

12 לא למותר לציין, כי גם ד"ר מה נעים הודה שלא היה מאבחן את הנאשמת
13 כחולת נפש רק על סמך אמירה זו (עמ' 413 למעלה), וגם פרופ' פניג, שהעיד
14 כמומחה נוסף מטעם הנאשמת, וראה את צילומי המעשים המיניים, אמר
15 שהיא שלטה על מעשיה וידעה מה שהיא עושה, אם כי לא הבינה מה קורה לה
16 מבחינה קוגניטיבית ורגשית (עמ' 443 למעלה).

17

18 לאור כל האמור לעיל, אינני מוכן לקבל את ממצאיו ומסקנותיו של ד"ר מה
19 נעים באשר לאישיותה של הנאשמת ולמצבה בזמן עשיית המעשים המיניים
20 בקטין.

21

22 21. מומחה נוסף שהעיד מטעם הנאשמת הוא ד"ר וגנר – פסיכיאטר ילדים ונוער,
23 שבדק את הנאשמים לצורך המלצה על הוצאתו של הקטין מחזקתם של
24 הנאשמים. ד"ר וגנר אומנם בדק כל נאשם במשך שעה וחצי אך לא ערך להם
25 מבחנים פסיכו-דיאגנוסטיים, ומה שיותר משמעותי, לא צפה בקלטות בהן
26 נראית הנאשמת מבצעת את המעשים המיניים נשוא כתב האישום, ולא עיין
27 במסמכים הקשורים לאותם מעשים. גם אם אקבל את דבריו של ד"ר וגנר
28 שלא ערך כאמור, מבחנים לנאשמים, ובמיוחד לנאשמת – כי הגיע למסקנות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 ברורות וחדות, ללא עריכתם ובהסתמך על בדיקתם בלבד – אזי בכך שלא צפה
- 2 בהתנהגותה של הנאשמת לפני, בזמן ואחרי עשיית המעשים המיניים, יש כדי
- 3 לפגום בצורה משמעותית במסקנותיו, ביחוד לאור העובדה שלא שלל אפשרות
- 4 שהנאשמת היתה מניפולטיבית, כאשר בכתה ללא דמעות בזמן שבדק אותה
- 5 (עמ' 876 למעלה). גם ד"ר וגנר אמר, שאינו יודע אם צפייתו בקלטות, כחלק
- 6 מחומר החקירה, לא היתה משנה את חוות דעתו באשר לנאשמת.
- 7 עיון בחוות דעתו של ד"ר וגנר לגבי הנאשמת (נ/26), מעלה שהוא קבע כי
- 8 במצבים רגשיים, בהם היא מוצפת, היא עלולה לאבד את שיקול דעתה ובוחן
- 9 המציאות, ולנהוג בחוסר שיפוט ו"יתכן (ההדגשה שלי – א.ט.) סימנים
- 10 לגלישות פסיכוטיות שאין אפשרות לשלול קיומן" (סוף עמ' 10 בנ/26).
- 11 לכך יש להוסיף את דבריו של ד"ר וגנר, בחקירתו הנגדית, לפיהם היתה
- 12 לנאשמת "איזה סוג של מודעות", ואם היא היתה נשאלת – בזמן עשיית
- 13 המעשים המיניים – היא היתה אומרת שזה לא נכון לעשותם, וזה לא מוסרי
- 14 (עמ' 870-871 ו-874 למעלה).
- 15 מדבריו של ד"ר וגנר עולה, איפוא, שהנאשמת היתה מודעת למעשים המיניים
- 16 שעשתה בקטין, ולפסול בעשייתם, ומשכך אין בדבריו כדי לתמוך בטענת ב"כ
- 17 הנאשמת לפיה מרשתם היתה ב"גלישות פסיכוטיות", ולא היתה מודעת
- 18 למעשה.
- 19
- 20 22. ב"כ הנאשמת סומכים טענתם בדבר היותה של הנאשמת ב"גלישות
- 21 פסיכוטיות" בזמן עשיית המעשים בתינוק על חוות דעתו הארוכה והמפורטת
- 22 (נ/15) של פרופ' פניג, שבדק את הנאשמת בשתי הזדמנויות, ועיין בחומר רב
- 23 (לרבות קלטות הוידאו שעליהן מתועדים מעשי הנאשמת וחומר חקירה
- 24 כמתואר בפתח חוות הדעת). פרופ' פניג הגיע למסקנה, כמו המומחים
- 25 האחרים, שהנאשמת לא סובלת ממחלת נפש, אך היא סובלת מהפרעה נפשית
- 26 קשה, שהחמירה במהלך חיי נישואיה לנאשם, ובמיוחד בזמן שלפני עשיית
- 27 המעשים המיניים, שנעשו כאלמנט בקשר הפתולוגי שלה עם הנאשם, ולא
- 28 לצורך סיפוק מיני אצלה (ראה עמ' 25-26 לחוות הדעת).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 עם כל ההערכה לכישוריו המקצועיים של פרופ' פניג ולעבודה הרבה שהשקיע
- 2 בחוות דעתו, אינני מסכים למסקנה אליה הגיע באשר למצבה של הנאשמת
- 3 בזמן עשיית המעשים המיניים והנימוק לביצועם, שכן הדברים נסתרים בעליל
- 4 ע"י מה שנראה בקלטות הוידאו (בהם צפה גם פרופ' פניג), בהן נראים
- 5 הנאשמים מקיימים יחסי מין סמוך לאחר עשייתם (מעשים שאליהם לא
- 6 התייחס פרופ' פניג), הנאשמת נראית כשהיא מתגרה מינית ממעשיה עם
- 7 הקטין, ומגרה בתנועות מיניות את הנאשם שהיה בקרבתה. גם התנהגותה של
- 8 הנאשמת במהלך פעולות אחרות שעשתה בבית סמוך, לפני ואחרי המעשים,
- 9 מלמדת שהיתה מודעת לעשייתם, ולא סבלה מהפרעה נפשית כמתואר ע"י
- 10 המומחים מטעם הנאשמת.
- 11
- 12 מהביקורת שהשמיע פרופ' פניג על עדויותיהם של ד"ר פז, ד"ר דנינו וד"ר מה
- 13 נעים, בכל הקשור למסקנתם שהנאשמת היתה במצב פסיכוטי בזמן עשיית
- 14 המעשים המיניים, והנימוקים שנימק כל אחד מהם למסקנתו זו (עמ' 453-455
- 15 למעלה בכל עמוד, ועמ' 458), עולה שלא ניתן היה לסמוך מסקנה כזו על חוות
- 16 הדעת של כל אחד מהם. כמו כן, סתר פרופ' פניג את טענת ב"כ הנאשמת
- 17 שהמעשים המיניים נעשו בהשפעת כדורים שנתן לה הנאשם ושהיא לא ידעה
- 18 שעשתה את המעשים המיניים בקטין (עמ' 443 למעלה).
- 19
- 20 מה שגורם לי שלא לקבל את חוות דעתו של פרופ' פניג באשר למניע של
- 21 הנאשמת לביצוע המעשים המיניים, בנוסף להתנהגות הנאשמת לפני ואחרי
- 22 עשייתם, היא העובדה שפרופ' פניג לא בדק את הנאשם (עמ' 436), לא בדק את
- 23 מערכת היחסים בין הנאשמים, ואישר בחקירתו ובתשובה לשאלות ביהמ"ש
- 24 שלא ניתן לשלול כי הנאשמת עשתה את המעשים כדי לגרות מינית את
- 25 הנאשם, ויתכן שגם היא התגרתה מינית מעשייתם (עמ' 466-467).
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 מה שאמרתי ביחס לדבריו של ד"ר מה נעים לגבי הסתמכותו על הדברים
- 2 שאמרה הנאשמת באשר לניידות שמסתובבות סביב ביתה, לצורך מסקנתו
- 3 שהיא סבלה ממצב פסיכוטי שהתבטא במחשבת השווא הנ"ל, חל גם לגבי
- 4 הסתמכותו של פרופ' פניג על אותו משפט בודד לצורך קביעת מצבה הנפשי של
- 5 הנאשמת.
- 6
- 7 אינני מקבל את טענתו של פרופ' פניג שיש להפריד את התנהגות הנאשמת בזמן
- 8 שנעצרה, מהתנהגותה בזמן עשיית המעשים, שכן חלף זמן לא רב (5-10 ימים)
- 9 בין שני האירועים. מאז מעצרה של הנאשמת, לא אובחן אצלה מצב פסיכוטי
- 10 בכל הבדיקות שנערכו לה, וזאת למרות גורמי דחק בעוצמה גבוהה של חקירה,
- 11 מעצר, פרידה מבנה שהועבר ממשמורתה). מהתנהגותה של הנאשמת במהלך
- 12 חקירתה ובעימות עם הנאשם, כפי שתוארה בדבריה של החוקרת מירב
- 13 מרציאנו, עולה שהיא היתה נתונה בלחץ, ואם אין מחלוקת שבאותו זמן היא
- 14 לא היתה במצב פסיכוטי, כך אין בסיס למסקנה שבזמן עשיית המעשים היא
- 15 נמצאה במצב של "גלישות פסיכוטיות".
- 16
- 17 לעומת האמירה של הנאשמת לד"ר מה נעים, באשר לניידות שמסתובבות 23.
- 18 סביב ביתה, ממנה למדו המומחים על קיומן של מחשבות שווא אצל הנאשמת,
- 19 ומכך הגיעו למסקנה על היותה במצב פסיכוטי – יש בדברים שאמרה לד"ר
- 20 מרצ'בסקי בקשר למעשים המיניים כדי ללמד על מודעותה לביצועם ולפסול
- 21 שיש בהם.
- 22
- 23 עפ"י האמור בחוות דעתו של ד"ר מרצ'בסקי, הנאשמת אמרה לו שהנאשם
- 24 אמר לה "לגרות אותו עם התינוק", שכן הוא (הנאשם – א.ט.) היה "חולה מין"
- 25 ו"רצה כל הזמן מין". דברים אלה מבססים את האמור בחוות דעתו של ד"ר
- 26 מרצ'בסקי ובעדותו, לפיהם הנאשמת זכרה את המעשים המיניים שעשתה
- 27 בקטין והיתה מודעת להם ולפסול שבהם (עמ' 1119-1120).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אומנם ד"ר מרצ'בסקי לא שלל את האפשרות שהתקף פסיכוטי יכול להיות בר
- 2 חלוף, ואז מי שנמצא בו יוגדר חולה נפש (עמ' 1123 למעלה), אך דברים אלה
- 3 לא ישימים לנאשמת, לאור הדברים שנאמרו לעיל, על סמך מה שאמרה לו
- 4 הנאשמת, ולאור התנהגותה של הנאשמת בזמן עשיית המעשים וסמוך לפני
- 5 ואחרי עשייתם.
- 6
- 7 24. עיון בסיכומי ב"כ הנאשם (עמ' 101-167 לסיכומים) מעלה, כי עיקר המחלוקת
- 8 בין הצדדים באשר למצבה הנפשי של הנאשמת בזמן עשיית המעשים ובאשר
- 9 לשאלה האם מצב של "גלישות פסיכוטיות" מגיע כדי מחלת נפש, כהגדרתה
- 10 בסעיף 34 ח' לחוק העונשין, מבוססת על האמור בחוות הדעת ת/83 ות/84
- 11 ובעדותה של ד"ר לבן כפי שהובאו לעיל, אשר חולקת בעניינים אלה על חוות
- 12 הדעת של המומחים מטעם הנאשמת.
- 13
- 14 לאחר שקבעתי שהנאשמת היתה מודעת למעשיה ולפסול שבהם, על סמך
- 15 האמור בחוות הדעת שהיו בפנינו, במיוחד על חוות דעתו של ד"ר מרצ'בסקי;
- 16 על סמך התנהגותה של הנאשמת כפי שנראית בקלטות שצולמו ע"י הנאשם;
- 17 על סמך הדברים שאמרה לנאשם כפי שהוקלטו על ידו; על סמך העובדה שאיש
- 18 לא צפה בהתקף פסיכוטי שבו היתה הנאשמת, ועל כך שבמבחנים שנערכו לה
- 19 לא נמצא שהיא פסיכוטית – לאור זאת אינני רואה צורך לדון בשאלה אם
- 20 "גלישות פסיכוטיות" בהן מצוי אדם, עולות כדי מחלת נפש שמקנה לו הגנה
- 21 במשפט הפלילי.
- 22
- 23 גם אם ד"ר לבן קבעה בחוות הדעת ת/83, כפי שקבע פרופ' פניג בחוות דעתו
- 24 נ/15, שהנאשמת סובלת מהפרעת אישיות בעלת ארגון נמוך, יתכן גבולי, אין
- 25 בכך כדי לסייע לנאשמת, שכן ד"ר לבן קבעה, על סמך בדיקות שעשתה
- 26 לנאשמת ועל סמך מבחנים פסיכו-דיאגנוסטיים שנעשו לה (אשר לא נעשו ע"י
- 27 המומחים מטעמה והם לא הסתמכו עליהם), שהתנהגותה של הנאשמת לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 **היתה חסרת שיפוט, אלא מדובר בהתנהגות תוקפנית של הנאשמת כלפי**
- 2 **הנאשם, כאשר היא מודעת למעשים שעשתה ולאיסור בעשייתם.**
- 3
- 4 מסקנה זו של ד"ר לבן מקובלת עלי, וזאת לאור התנהגותה של הנאשמת בזמן
- 5 עשיית המעשים המיניים בקטין, ובסמיכות זמנים לביצועם, וכן לאור
- 6 התנהגותה במהלך חקירתה, כאשר בתחילה הכחישה את ביצועם. תגובותיה
- 7 של הנאשמת, לאחר שהציגו בפניה את הצילומים של מעשיה, מלמדות שהיא
- 8 היתה מודעת למעשיה בזמן עשייתם והיתה מודעת לאיסור שבעשייתם.
- 9
- 10 25. ב"כ הנאשמת סומכים טענתם לפיה יש ליהנות את הנאשמת מההגנה של
- 11 "מחלת נפש", גם אם לא הוכח שהיתה בזמן כלשהו פסיכוטית שכן די בכך
- 12 שהיתה, בזמן עשיית המעשים, במצב של "גלישות פסיכוטיות", על פסק דינה
- 13 של כב' השופטת ארבל בע"פ 5266/05 **זלנצקי נ' מדינת ישראל** תק-על 2007(1)
- 14 2489, שבו קבעה כי תפקיד ביהמ"ש לקבוע אם הנאשם חולה נפש, במובן
- 15 המשפטי, מקבל משנה תוקף לאור התרופפות הדיכוטומיה בין מחלות
- 16 לליקויים שנהוג היה לסווגן כמחלות נפש, לבין אלה שלא נהוג היה לסווגן
- 17 בספרות הפסיכיאטרית ככאלה, ולאור העמימות שהובילה את ביהמ"ש
- 18 להדגיש את בחינת התסמינים שאפיינו את הליקוי ממנו סבל הנאשם, כאשר
- 19 לא מספיקות הפרעות נפשיות קלות, אלא יש להוכיח שהנאשם לוקה בפגיעה
- 20 קשה בכושר השיפוטי או בתפיסת המציאות.
- 21
- 22 בסעיפים 31-33 לפסה"ד קובעת כב' השופטת ארבל, כדלקמן:
- 23 **"31. תפקידו של בית המשפט לקבוע האם נאשם לוקה**
- 24 **במחלת נפש במובנה המשפטי, מקבל משנה תוקף לאור**
- 25 **התרופפות הדיכוטומיה בין מחלות וליקויים שנהוג היה**
- 26 **לסווגן בספרות הפסיכיאטרית כ"מחלות נפש" לבין**
- 27 **כאלה שלא נהוג היה לתייגן ככאלה בספרות זו.**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1 כשם שציין ד"ר קרצ'מן, המומחה מטעם התביעה,
2 ביחס לאמור בספר האבחנות הפסיכיאטרי האמריקאי
3 (DSM 4) "בשום מקום לא כתוב מילה באנגלית
4 ...disease בשום מקום לא כתוב מילה illness, כתוב
5 רק disorder " (עמ' 179, עמ' 180 ש' 13-15). גם
6 במדריך הסיווג הפסיכיאטרי שהוצא על-ידי ארגון
7 הבריאות העולמי (ICD-IO) נזנח השימוש במושג
8 "מחלת נפש" והוחלף במינוח "הפרעה נפשית":
9 "הבעיה הראשונית הייתה להגדיר את המושג הפרעה
10 נפשית, ובכך אף לתחום את גבולות מקצוע
11 הפסיכיאטריה, שלעיתים קרובות אינו מוגדר דיו.
12 הוחלט לקרוא לפרק "הפרעות מנטליות" ולא "מחלות
13 מנטליות", מאחר שאין די ידע כדי להכליל תחת הגדרה
14 אופרטיבית אחת של "מחלה" את כל ההפרעות
15 הנפשיות, כמו ממצאים פתולוגיים ופתופסיכולוגיים או
16 גורמים סיבתיים" (פרקים נבחרים בפסיכיאטריה,
17 117).
18 על הקושי ביצירת הגדרות פסיכיאטריות חדות עמד גם
19 ד"ר סגל-
20 "החיים, הקליניקה הפסיכיאטרית מאוד לא נוחה
21 בשביל הגדרות חדות חד משמעיות ויש לנו מאז ומתמיד
22 בעיה עם זה, למשל באבחנות, יש הרבה מצבים שלא
23 נכנסים לאבחנה(...) " (עמ' 55, ש' 9-11).
24 ואומנם, גם בית משפט זה נתן דעתו לעמימות הקיימת
25 בפסיכיאטריה בין מה שמוגדר בפסיכיאטריה כמחלת
26 נפש לבין מה שאינו מוגדר ככזו:
27 "בעוד שהפסיכיאטריה המודרנית מכירה בישויות
28 קליניות חדשות, הקובעות דרגות חומרה שונות של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 פגיעה בכושר ההבנה וברצון, אין ישויות אלה יכולות
- 2 לקבל ביטוי במשפטנו, לנוכח טווח הברירה המצומצם
- 3 שמעמיד סייג אי שפיות הדעת שבחוק העונשין" (עניין
- 4 פלונית, בעמ' 1230; ראו גם אסף טויב "ענישה מופחתת
- 5 ברצח - סעיף 300א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977",
- 6 הפרקליט מח 214, 225-230 (2004) (להלן: טויב)).
- 7 עמימות זו הובילה את בית המשפט במספר פסקי דין
- 8 ליתן דגש מרכזי לבחינת התסמינים שאפיינו את
- 9 הליקוי שממנו סבל הנאשם על מנת להכריע אם יש
- 10 לסווג את הנאשם שעמד לפניו כמי שסובל ממחלת
- 11 נפש.
- 12 כך למשל בע"פ 7761/95 אבו חמאד נ' מדינת ישראל,
- 13 פ"ד נא(3) 245, 250 (1997) (להלן: עניין אבו חמאד)
- 14 קבעה השופטת דורנר כי -
- 15 "(...) עיקר הסייג בא לביטוי בסימפטומים מסוימים
- 16 של מחלת נפש, העשויים לשלול את פליליות המעשה
- 17 (...). העילה לפטור מאחריות פלילית איננה איפוא היותו
- 18 של מבצע המעשה חולה במחלת נפש, אלא אי יכולתו
- 19 של החולה לגבש בעטיה של מחלתו מחשבה פלילית,
- 20 ובאין מחשבה פלילית לא מתבצעת עבירה".
- 21 גם בעניין אבנרי שם השופט לוין את עיקר הדגש על
- 22 אופים של תסמיני הליקוי, בפוסקו כי-
- 23 "לצורך התקיימות התנאי של "מחלת נפש" מן הבחינה
- 24 המשפטית, אין די בהפרעות נפשיות קלות אלא נדרשת
- 25 הוכחה לכך שהנאשם לוקה בסטייה חמורה מן הנורמה,
- 26 כלומר בפגיעה קשה בכושר השיפוט או בתפיסת
- 27 המציאות" (עמ' 142-143).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1 עמדה זו עולה בקנה אחד גם עם עמדתם של מלומדים
2 שונים שעסקו בשאלה זו וביניהם פרופ' פלר, הקובע
3 בספרו כי -
4 "אין זה משנה, מה הדיאגנוזה של סיבת השיבוש,
5 ובלבד שהיא טמונה במערכת השכלית של חיי הנפש
6 של האדם; חשובים הם הסימפטומים של ניתוק כליל
7 מכללי מציאות הטבע או החברה, בה נתון האדם ושבה
8 עוגן מעשהו(...) אין כל נפקות להבחנות בין המחלות
9 הנפשיות לבין עצמן, לפי שמותיהן או סוגיהן השונים.
10 המכריעה היא התסמונת ולא האבחון - כלומר אם אכן
11 נעדר האדם כושר הבנה של משמעות מעשהו, הפיזית
12 או החברתית"(ש"ז פלר יסודות בדיני עונשין, 71-72
13 (כרך א, 1984); ראו גם בזק בעמ' 23; ראו גם עדי פרוש
14 "אי שפיות, היעדר שליטה וסעיף 34 ח של לחוק
15 העונשין" עיוני משפט כא 139, 165-167 (תשנ"ח)).
16 ואומנם, בעניין זה לא הייתה מחלוקת של ממש בין
17 מומחי הצדדים במקרה דנן. מומחה התביעה ד"ר
18 קרצ'מן רומז בדבריו כי גם בליקויים שאינם מסווגים
19 כמחלות נפש, עשויה עוצמת התסמינים להביא לסיווג
20 הליקוי שממנו סובל אדם כמחלת נפש:
21 "אם בן אדם נכנס למצב פסיכוטי, הוא יכול להיכנס
22 למצב פסיכוטי מכל מיני סיבות. (...) אם בן אדם מקבל
23 קוק או אופיום או גראס, הוא יכול להשתמש כל החיים
24 ולא להיכנס למצב פסיכוטי, הוא יכול להשתמש בזה
25 ולהיכנס למצב פסיכוטי" (עמ' 125 ש' 4-7).
26 גישתו של ד"ר סגל, המומחה מטעם ההגנה היא כי יש
27 בעוצמת הסימפטומים כדי להכריע האם מדובר במחלת
28 נפש, אם לאו:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

כב' השופט שפירא: האם אלוהול היא מחלת נפש או	1
לא?	2
ת. כשזה לסינדרומים קטלניים כאלה זה בוודאי מחלת	3
נפש" (עמ' 67, ש' 23-24).	4
	5
32. השאלה המרכזית שיש לבחון היא אם-כן, עד כמה	6
שללו תסמיני הליקוי הנפשי שממנו סובל הנאשם את	7
יכולתו לגבש מחשבה פלילית, עד כמה נושא הליקוי	8
אופי פסיכוטי, וזאת תחת בחינת סיווגו של ליקוי	9
במגדירים פסיכיאטריים כמחלת נפש. אם יוכח	10
שהליקוי מתאפיין בהפרעות נפשיות חמורות המלוות	11
במחשבות שווא ובבלבול נפשי בדרגת חומרה גבוהה,	12
משמע כי מדובר בליקוי בעל אופי פסיכוטי (ראו:	13
פרקים נבחרים בפסיכיאטריה), ואם יוכח כי בשל ליקוי	14
זה נשללו בעת המעשה יכולותיו הקוגניטיביות או	15
יכולות הרציה של הנאשם, כנדרש בסעיף, יהיה מקום	16
לפטור אותו מאחריות פלילית למעשיו עקב אי שפיות	17
הדעת. בחינה מעין זו, שכאמור הולכת בדרך שבה	18
צועדת הפסיקה בשנים האחרונות, מגשימה לטעמי את	19
תכלית המשפט הפלילי ואת עיקרון האשם בכלל, ואת	20
תכליתו של הסייג בדבר אי שפיות הדעת בפרט, באי	21
הטלת אחריות על מי שנעדר "אוטונומיה מוסרית,	22
יכולת בסיסית להבין את המציאות ולהבחין בין טוב	23
לרע" (ע"פ 3795/97 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3)	24
97, 103 (2000); ראו גם: מרדכי קרמניצר, "עקרון	25
האשמה", מחקרי משפט 109 (תשנ"ו); דברי ההסבר	26
להצעת חוק העונשין של משרד המשפטים, משפטים י'	27
203, 222 (תש"מ)).	28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

33. ועם זאת יודגש: אין בדברים כדי לוותר על הדרישה לקיומה של מחלת נפש כתנאי מוקדם לכניסתו של אדם לגדר הסייג בסעיף 34ח ואף אין בה כדי להקל מעוצמת הדרישה. כל שיש בדברים הוא לכלול בגדר המונח גם ליקויים אשר באופן מסורתי לא סווגו כמחלות נפש מסיבות שונות, אך אופי תסמיניהם ועוצמתם מעידים על היותם פסיכוטיים, ומכאן שלאור תכלית הסייג, אין להרשיע את הסובלים מהם בעבירות שביצעו, אם היה בליקויים אלה כדי לאיין את מחשבתם הפלילית באופן שהם לא היו מודעים למהות מעשיהם או לפסול שבהם, או שלא היו יכולים להימנע מהם".
26. יישום הקביעות הנ"ל על המעשים של הנאשמת שבפנינו, כפי שיושמו על המערער בפס"ד זלנצקי הנ"ל, מביא למסקנה שלא ניתן לקבוע שהנאשמת סבלה מ"מחלת נפש", גם במובן שטוענים לו באי כוחה, אלא היא סובלת כמסקנתה של ד"ר לבן מהפרעת אישיות בלתי בשלה, אך היא אחראית למעשיה, ומודעת למהותם ולהשלכות המעשים, שכן מהתנהגותה של הנאשמת, בזמן עשיית המעשים, ומהתנהגותה בחקירתה ובדבריה לד"ר מרצ'בסקי, עולה שלא מדובר בהפרעות נפשיות שמלוות במחשבות שווא ובבלבול נפשי, ולא נשללו בגללן יכולותיה הקוגניטיביות של הנאשמת או יכולת הרציה שלה. במקרה שבפנינו הנאשמת איפוא, היתה מודעת, כאמור, למהות מעשיה המינייים, לפסול שבהם והיתה יכולה להימנע מעשייתם, אלא היא עשתה אותם במודעות מלאה על מנת להתגרות מינית ולגרות מינית את הנאשם.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

נאשם 2 (להלן: "הנאשם")

חקירות הנאשם במשטרה

1. הנאשם הגיע למשטרת מרחב דן ביום 14.9.05 והתלונן על כך שאשתו מכה אותו עם חבלות מתחילת נישואיהם, מכה את הקטין ומתעללת בו מינית. בפתח הודעתו ת/6 תאר הנאשם את המכות שקיבל מהנאשמת, הראה לחוקרת סימני נשיכות וסיפר על נזקים שגרמה לחפצים בדירה.
- באשר לאלימות שהפעילה הנאשמת כלפי הקטין סיפר הנאשם שהחל מהיות הקטין בן חודשיים, אשתו היתה סוטרת לו על פניו וישבנו, שורטת אותו כשהיה בוכה וכשהיה מחייך "כמו אבא שלו". כשאכל לאט היתה פותחת את פיו, מאכילה אותו בכוח ואומרת לו "תאכל תאכל; אם לא אני ארביץ לך". היא עשתה זאת גם לידו שכן היא לא "שמה" עליו. הוא צעק עליה שתפסיק וצילם בלא ידיעתה את מעשיה, אך הוא לא הרביץ לה כי לא רצה להסתבך איתה ופחד שתפיל הכל עליו.
- בתשובה לשאלה כיצד הנאשמת מתעללת מינית בקטין סיפר הנאשם, תוך שהוא משמיע דברים שלא נשמעו בקלטת אודיו, שבחצי השנה האחרונה התחילה הנאשמת לומר לו ש"יש לה בעל חדש עם איבר מין חלק שמגרה אותה", ולאחר כמה ימים אמרה לו "שהיא בוגדת בו עם הקטין". הוא צעק עליה והיא אמרה לו שזה הילד שלה, היא יכולה לעשות מה שבא לה, כשהורידה לקטין את הבגדים ואוננה איתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 2. בהמשך הודעתו תאר הנאשם את מעשי הנאשמת כדלקמן:
- 2 "היא הורידה מהילד את הטיטול, השכיבה את הילד על הבטן
- 3 שלה והיא היתה עירומה, ואז היא החדירה את איבר מינו של
- 4 הילד לתוך האיבר מין שלה והתחילה להזיז את הילד על איבר
- 5 מינה, ולהשתפשף איתו על איבר מינה. במקביל היא אוננה עם
- 6 היד שלה באיבר מינה, וגומרת מזה. בפעם הזאת הילד בכה,
- 7 אך בשאר הפעמים הוא כאילו התרגל ונהנה מזה, לא בוכה...
- 8 אני ניסיתי להפסיק אותה והיא נתנה לי בעיטות".
- 9 (עמ' 3 שורות 82-88).
- 10
- 11 3. לדברי הנאשם, כעבור כמה שבועות הנאשמת אמרה שנראה לה שכואב לקטין
- 12 כי הוא כל הזמן מנענע רגליו, פותח פיו ונאנח. לבקשת הרופאים הוא צילם
- 13 זאת במצלמה והרופאים אמרו שמדובר באוננות. הוא פנה לד"ר אילן אוחיון,
- 14 שהיה מזועזע, והמליץ להוציא מיידית את הילד מאישתו.
- 15
- 16 במשך חצי שנה הנאשמת עשתה מעשים מגונים בקטין, כמעט 3 פעמים בשבוע,
- 17 ובשבוע שהתקין את המצלמות בדירתם היא עשתה את זה 3-4 פעמים. הוא
- 18 ראה את מעשיה פעמיים-שלוש, היו פעמים שניסה להוציא את הקטין מידיה
- 19 אך היא החזיקה אותו חזק. הוא לא התלונן כבר בפעם הראשונה שראה את
- 20 מעשי אשתו כי עורכי הדין שאיתם התייעץ אמרו לו שבלי ראיות חותכות לא
- 21 יאמינו לו, ולכן התקין מצלמות נסתרות ע"י מתקין מקצועי ביום 29.8.05.
- 22 הוא פחד שאם יגיע למשטרה בלי ראיות לא יאמינו לו, הנאשמת תיקח ממנו
- 23 את הקטין ותמשיך לבצע את מעשיה בסתר.
- 24
- 25 בסוף החקירה מסר הנאשם לחוקרת שני דיסקים (ת/21 ות/21 א'), אמר
- 26 שאשתו היתה 4 פעמים אצל הפסיכיאטרית, ד"ר דנינו, והכחישה את מעשיה,
- 27 וביקש צו הגנה מאשתו ומשפחתה, וגם צו הגנה שלא תתקרב לקטין.
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1	4.	למחרת לפנות ערב התייצב הנאשם פעם נוספת במשטרה, ותאר בהודעתו ת/7,
2		תוך שהוא נעזר בפתקים שהביא עימו (ת/20), ובדיסקים שצרף לחומר
3		החקירה, 20 אירועים שבהם נהגה הנאשמת בו ובקטין באלימות ועשתה
4		מעשים מגונים בקטין.
5		הנאשם התייחס לארועים כדלקמן:
6	(1)	שבירת שני מכשירי פקס.
7	(2)	שריפת דרכונו בנובמבר 2004.
8	(3)	חיתוך חוטי מחשב בחדר של הקטין ביום 20.6.05.
9	(4)	מכות בפנים ובגב ביום 28.6.05.
10	(5)	תלישת מנורה מהתקרה ביום 4.9.05.
11	(6)	תלישת דלתות הספריה בסלון ושבירת אגרטל ב- 8.9.05.
12	(7)	נשיכה בזרוע שמאל אתמול בלילה.
13	(8)	נשיכות בגב ביום 8.9.05.
14	(9)	מכות בזמן נהיגה וזריקת מסמכים מהרכב ביום 3.9.05.
15	(10)	נשיכות בגב ושריטות בצוואר ברחוב ביום 17.8.05 בגלל שאחר להגיע.
16	(11)	תקיפה בבית הורי הנאשמת כשהפילה אותו מהכסא ביום 11.12.04.
17	(12)	תקיפה באגרופים ושריטות בפנים בבית הוריו בזמן האבל על מות
18		אימו ביום 18.4.05.
19	(13)	שריטות בפנים בזמן שביקרו אצל קוראת בקפה, זכיה, באשקלון
20		באוקטובר 2004 בתואנה שהוא מסתכל על בנות שמחכות בתור.
21	(14)	שריטות בפנים במגרש החניה של הבית לפני 3-4 חודשים בנוכחות
22		השכנה תמי הרוש. למחרת בשעה 17:00-18:00 אשתו סטרה לו פעם
23		נוספת בחניית הבית.
24	(15)	ביום 20.7.05 לפנות בוקר הנאשמת הכתה אותו בביתם ואיימה לזרוק
25		אותו מהחלון.
26	(16)	ביום 3.8.05 הנאשמת סטרה לקטין והכתה אותו בישבן בעקבות
27		תנועות שעשה בפניו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

(17) ביום 6.8.05 הנאשמת סטרה לקטין ואיימה עליו "תיזהר ממני, אני ארביץ לך, אתה מתגרה בי".	1
2
(18) בשבת 13.8.05 הנאשמת הכתה את הקטין במגבונים בפניו.	3
(19) ביום 26.7.05 הנאשמת שברה את העגלה של הקטין.	4
(20) ביום 20.8.05 בצהרים, הנאשמת שפשפה את איבר מינו של הקטין על איבר מינה ועשתה תנועות מגונות. הארוע לא מופיע בסרט כי המצלמות לא היו תקינות.	5
6
7
8
הנאשם תמך חלק מטענותיו באשר למכות שהוכה ע"י אשתו במסמכים רפואיים ובראיות נוספות, שהוצגו גם בפניו, כפי שיפורטו להלן.	9
10
11
במהלך פירוט המעשים סיפר הנאשם על התקנת המצלמות בביתו (עמ' 5 ש' 21 – עמ' 6 ש' 27) וסיפר שבחור בשם ליאור מחבי "מורן תעשיות" צרב לו את הדיסקים ממכשיר ה-DVR לדיסקים שהביא למשטרה, כשהם ערוכים לפי תאריכים לבקשתו, כי לא ניתן להוריד את כל החומר שהוקלט.	12
13
14
15
16
כל הדיסקים הם ללא קול כי לא הותקן מיקרופון במכשיר. הוא לא נכח בכל הארועים שצולמו, פרט לשני ארועים. לא רואים אותו במצלמה כי הוא יצא מהחדר, לצורך רישום הפתקים, וכשראה שאשתו עושה משהו לקטין הוא צעק עליה ויצא מהחדר, אך לא יכול היה לעשות כלום בגלל ששלטה בו.	17
18
19
20
את שני הארועים בהם לא נכח, ביום 6.9.05 בצהרים, הוא ראה לראשונה בזמן העריכה.	21
22
23
.6 לאחר שפירט את הארועים הנ"ל נשאל הנאשם על האירועים שנראים בדיסקים, ואמר שכשאשתו עשתה בקטין את המעשים המגונים הקטין בכה, אשתו הקפיצה אותו והוא נרגע. הוא הופתע כשאשתו עשתה את המעשים אך הבליג כדי שתהיינה ראיות. הנאשמת עשתה את המעשים בפניו כדי להגיע לסיפוק מיני ולא כדי לעצבן אותו, והוא לא יכול לקנא בתינוק כי הוא רואה	24
25
26
27
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בכך סטייה. הוא הציע לנאשמת לקיים איתו יחסי מין במקום עם הקטין, אבל
- 2 היא טענה שמאז שיש לה את הקטין היא לא צריכה אותו (עמ' 9-10).
- 3
- 4 לאחר שהוזהר, הכחיש הנאשם שנתן לנאשמת כדורים שתרגיש מטושטשת
- 5 ושהנחה אותה מה לעשות, ואמר שנתן לה כדורי הרגעה מרופאה טבעונית –
- 6 יפה קליין, כדי שלא תתקוף אותו, אך היא לא השתמשה בהם.
- 7 כמו כן הכחיש הנאשם שאמר לאשתו בזמן המעשים שהיא זונה וזה מגרה
- 8 אותו. לדבריו, כשאשתו מצצה לקטין את איבר המין הוא צעק עליה, והיא
- 9 אמרה לו שלא תראה לו את הקטין לעולם, הוא ניסה להיכנס לחדר והיא
- 10 דחפה אותו, ולכן לא רואים אותו בסרט. לדבריו, הוא לא הפסיק את מעשי
- 11 אשתו כי היא תקפה אותו באותו יום, אמרה לו שיזוז והוא פחד ממנה. הוא
- 12 לא התקשר למשטרה כי רצה לאסוף עוד ראיות כדי שיאמינו לו.
- 13
- 14 בהודעה ת/9 התייחס הנאשם למעשי אלימות נוספים שעשתה הנאשמת בקטין
- 15 ובו, וסיפר שביום 8.9.05 בצהרים רואים את אשתו מנסה לדחוף לפיו את
- 16 הקטין כשאיבר מינו בחוץ, אך הוא ברח ממנה.
- 17 כמו כן סיפר הנאשם שכאשר הוא והנאשמת הושארו לבדם במהלך העימות
- 18 ביניהם, אמרה לו הנאשמת שעה"ד שלה אמר לה להכחיש הכל, לטעון שהכל
- 19 היה בהשפעת סמים ושהיא לא יודעת ולא זוכרת.
- 20
- 21 בהודעה ת/10 אמר הנאשם שהוא הקליט את השיחות בינו לנאשמת עד חודש
- 22 יולי 2005, ללא ידיעתה, דרך הדיבורית של רכבו במכשיר ווקמן שקנה.
- 23 הוא ביקש משי אלמוג שיערוך לו את הקלטת רק לגבי הדברים שהיא מדברת
- 24 על הקטין, הוא לא ביקש לשלב קטעי קול מקלטת האודיו למכשיר ה-DVR,
- 25 אלא אלמוג אמר שיעשה שילוב בין ה-DVR לקלטת האודיו, כאשר הקול
- 26 יתווסף בסוף הקלטת. לטענת הנאשם, הדבר לא נעשה כדי לא לשבש את
- 27 החקירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בהמשך ההודעה אמר הנאשם שהוא משך את הנאשמת בלשונה כי היא
- 2 התחילה לדבר על המעשים שעשתה עם הקטין.
- 3 עוד לדבריו, הוא לא שיתף איתה פעולה אלא עשה הכל כדי להשיג ראיות. היא
- 4 אמרה שהיא עושה סקס עם הקטין, והוא רצה שתפרט יותר, מה היא עושה
- 5 איתו, כדי להוכיח את צדקתו. הוא אמר לנאשמת שזו סטייה, ומשמעות
- 6 הדברים שלא הסכים עם מה שעשתה.
- 7
- 8 בהמשך הודעתו (עמ' 6) אמר הנאשם שהנאשמת חשדה שהוא מקליט אותה,
- 9 ולכן אמרה שהוא מכה אותה. לטענתו, למרות שהיחסים בינו לנאשמת לא היו
- 10 תקינים, הוא לא הפסיק אותם, כי ניסה לטפל במערכת היחסים ואמר לד"ר
- 11 דנינו שאם הטיפול בנאשמת לא יצליח הוא יתגרש, אך עד אז ניסה להגיע
- 12 ל"שלוש בית".
- 13
- 14 10. במהלך חקירתו (עמ' 8) הוצגו בפני הנאשם כדורים שנתפסו בחיפוש בביתו,
- 15 והנאשם אמר שאת כדורי MAXI-CAL הוא קנה מרופאה טבעונית בבני ברק,
- 16 והביא אותם לנאשמת לאחר שביקשה אותו, וטענה שהיא לא רגועה ורוצה
- 17 להיות שמחה.
- 18
- 19 כדורים נוספים שהוא קנה לנאשמת לפני שעזבה את הבית כדי שתהיה רגועה,
- 20 היו במקרה, אך לא נמצאו בזמן החיפוש ע"י חוקרי המשטרה, וזאת מאחר
- 21 והנאשמת העלימה אותם, כי יש לה אינטרס שלא יראו שזה "טבעי".
- 22 לדברי הנאשם, הוא קנה מהטבעונית גבי קליין כדורים לאימו, שהיתה חולת
- 23 סרטן, וכדורי הרגעה לעצמו. כמו כן הוא קיבל מנוירולוגית קופסה ובה נוזל
- 24 "אמריקל טבע" להצלחה, אך הנאשמת לא נגעה באותו נוזל, שהיה ברכבו.
- 25 בסוף הודעתו חזר הנאשם על טענתו שהנאשמת קיימה איתו יחסי מין בניגוד
- 26 לרצונו. הוא הכחיש שהכניס את איבר מינו לפיה בניגוד לרצונה, וכן הכחיש
- 27 שנגע באיבר מינו בנוכחות הקטין, כפי שטענה הנאשמת.
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

11. 1 בפתח הודעתו ת/11 נשאל הנאשם מדוע הוא לא הביא למשטרה את הקטעים
2 שבהם רואים את הנאשמת עושה מעשים מגונים בנוכחותו, ואמר שהביא גם
3 אירועים מיניים בהם הוא נכח, וכן היו כל כך הרבה אירועים שלא את כולם
4 רשם וזכר.
5 הנאשם טען כי לא לקח את הקטין בכוח מאשתו מאחר והוא נשלט על ידה,
6 והיא עשתה בו ובבית כרצונה. הוא הסביר כי לא הציל את הקטין מאמו מאחר
7 וחיכה שהמצלמות תמלאנה את תפקידן, והוא יוכל לגשת עם הצילומים
8 למשטרה.
9
10 הנאשם הכחיש שסימם את הנאשמת, או אמר לה לעשות מעשים מגונים
11 בקטין. לדבריו, היא נהנתה לקיים יחסי מין עם הקטין, וקיימה אותם
12 בנוכחותו כדי לעצבן אותו. לטענתו, הוא הרגיש "גועל נפש" ו"זעזוע".
13 הנאשם הסביר שהוא קיים יחסי מין עם הנאשמת לאחר שעשתה מעשים
14 מגונים עם הקטין, כי רצה שתקיים עמו יחסי מין ולא עם הקטין, ובכך להציל
15 את הקטין. הנאשמת לא כפתה עליו לקיים איתו יחסי מין, והוא עשה זאת
16 "כדי שהילד לא יסבול והיא תעזוב את הילד" (עמ' 4).
17
18. 18 בהמשך הודעתו (סוף עמ' 6 – עמ' 7) התייחס הנאשם לאירועים שקרו ביום
19 10.9.05, שאת תצלומיהם לא הביא למשטרה, בהם רואים אותו מביא את
20 הקטין לנאשמת ששכבה על המיטה, ואח"כ אוננה איתו.
21
22 הנאשם הסביר שהביא את הקטין לנאשמת כי היא ביקשה אותו. הוא הסתייג
23 מהמעשים וניגב את המיטה אחריהם כי היא לכלכה את המיטה. הוא הסתכל
24 ולא עשה כלום כי אשתו אמרה לו לא להתערב. האירועים קרו ביום האחרון של
25 הצילומים, והוא התנהג בבית "כרגיל" כדי שיוכל להביא ראיות. כמו כן, אם
26 הוא היה שותף לאירועים וידע כל מה שמצולם, לא היה מבקש לערוך את הכל
27 ולא היה מביא את הדיסקים למשטרה.
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

עדות הנאשם

- 1
- 2
- 3 1. בפתח עדותו סיפר הנאשם שהוא התחתן לראשונה בגיל 20, כעבור שנה נפרד
- 4 מאשתו, והתחתן עם הנאשמת בשנת 2003 לאחר היכרות של חודשים. לאחר
- 5 תשעה חודשי נישואין, בתאריך 4.10.04 נולד הקטין.
- 6 לאחר שהנאשמת הרתה, היא החלה להתנהג כלפיו באלימות. היא התלוננה
- 7 ראשונה נגדו שהוא מתנהג כלפיה באלימות, והיה לה יתרון בגלל שהיתה
- 8 בהריון. הנאשמת חשבה שאם תתלונן ראשונה, ויראו שהוא אלים, היא תקבל
- 9 את הקטין לחזקתה. הוא הרגיש שהמשטרה מאמינה לנאשמת ורודפת אותו,
- 10 כי למרות שהתלונן ובא עם סימני פגיעות ועדים שהעידו שהיא מכה אותו שום
- 11 דבר לא עזר (עמ' 621-623).
- 12 כדי לשפר את הזוגיות ביניהם, הוא פנה לרבנים ובני הזוג אף השתתפו
- 13 בסמינר, אך הדבר לא צלח.
- 14 עו"ד בן אסולי יעץ לו לרשום על פתקים את כל מעשי האלימות שמבצעת
- 15 הנאשמת, והוא עשה כן (ראה הפתקים ת/20). הוא פנה לפסיכיאטר ד"ר
- 16 רויטמן, אך לאחר שהפסיכיאטר ראה כיצד הנאשמת התנהגה בנוכחות ד"ר
- 17 פי, הוא פחד שיהיה בלאגן במשרדו ולא רצה להתערב.
- 18
- 19 בתאריך 7.6.05 הוא התקין מצלמות בדירה עפ"י עצתו של עו"ד בן אסולי. הוא
- 20 נתן את הקלטות שהופקו מהמצלמות לבעלי מקצוע לא טובים והן נמחקו.
- 21 לאחר מכן הוא פנה לד"ר דנינו, ולאחר ששכנע את הנאשמת לדבר איתו, הגיעו
- 22 ד"ר דנינו ושחר בן אור לביתם, שחר דיבר איתו, וד"ר דנינו דיברה עם
- 23 הנאשמת.
- 24 לפני הפגישה הוא השמיע לד"ר דנינו קלטת שבה הנאשמת אומרת שהיא
- 25 מתעללת בקטין ושמה על איבר מינו כל מיני דברים. הוא פנה לד"ר דנינו על
- 26 מנת שזו תתרשם שהנאשמת אינה מסוגלת לגדל את הקטין ותיתן לו חוות
- 27 דעת. הנאשם סיפר לד"ר דנינו ולשחר על חשדותיו לגבי מעשי הנאשמת בקטין,
- 28 אך הם "פחדו מעצמם", אמרו שלא כדאי להתלונן במשטרה בגלל שיהיה רעש
- 29 בתקשורת. ד"ר דנינו אמרה שהילד היפוטוני וש"הסיפור הזה כבד עלי". ד"ר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 דנינו צרפה לפגישות גם את הפסיכיאטר ד"ר מה נעים, והפגישות עם הנאשמת
- 2 נמשכו עד חודש אוגוסט 2005. הוא עצמו המשיך להיפגש עם ד"ר דנינו ומה
- 3 נעים, וביום 5.9.05 אמר להם שהוא התקין מצלמות בביתו ולאחר שיראה
- 4 להם את הקלטות – הוא ילך למשטרה להתלונן (עמ' 629-626).
- 5
- 6 2. בהמשך חקירתו הראשית הסביר הנאשם את התקנת המצלמות ואמר שהתקין
- 7 את המצלמות בחדרים, ואת מכשיר ה-DVR הוא שם בקיר האקוסטי של
- 8 המזגן. לא היה לו מוניטור, ועד שהלך לחב' מורן תעשיות להוציא מה שיש
- 9 בקלטות, הוא לא ידע מה מצולם בהן כי בפעם הקודמת הדברים נמחקו. הוא
- 10 רשם את כל הארועים האלימים בפתקים, וביום 15.9.05 הביא למשטרה
- 11 תמצית של הקלטות המתייחסות ל- 63 תאריכים שרשם בפתקים. לדבריו,
- 12 הוא לא עשה מיון של הארועים, ולא מחק שום דבר שהוקלט. הוא גם לא ניסה
- 13 להסתיר שום דבר, והביא גם צילומים של ארועים שבהם נכח (עמ' 629-632).
- 14
- 15 בתשובה לשאלה למה לא ניסה להפסיק את מעשי הנאשמת בקטין, ענה
- 16 הנאשם שהוא לא נהנה מהדברים, וגם הוא היה קורבן לאלימות של הנאשמת,
- 17 אבל אי אפשר היה להוציא את המצלמות והמכשיר כשהנאשמת בבית, והוא
- 18 פירק את המצלמות כשהנאשמת יצאה לקניות במוצ"ש.
- 19 לדבריו, הוא לא היה בטוח שהמכשיר קלט את מעשי הנאשמת, וכן היה כל
- 20 השבוע תחת אלימות מאד קשה של הנאשמת, שהתעללה בו, ועורך הדין אמר
- 21 לו שכדי להוכיח שלא מדובר בארוע חד פעמי עליו להמשיך את הצילומים. עוד
- 22 הוסיף, כי הוא לא ידע שהארועים בהם נכח – הוקלטו, ורצה שברגע שתהיינה
- 23 קלטות הוא יראה הכל למשטרה כדי שיאמינו לו, וזאת כדי להציל את הקטין,
- 24 ולא כדי לקבל יתרון על הנאשמת בהחזקתו (עמ' 632-634).
- 25
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 3. בתגובה לכך שאחרי המעשים המיניים שעשתה הנאשמת בקטין הם קיימו
- 2 יחסי מין, אמר הנאשם כדלקמן :
- 3 "קודם כל זה לא היה מיד, זה היה פעם שעה ורבע או פעם
- 4 שעתיים, אבל בכל מקרה, באותו שבוע אני התנהגתי רגיל
- 5 בבית כדי שהדברים, זאת אומרת, שהבית יתנהל רגיל כדי
- 6 שהצילום הוא בעצם יצליח... להראות שהבית, אני אסביר את
- 7 עצמי, אם אני בעצם הייתי מתגרה מהדברים ונהנה מהם אני
- 8 לא הייתי מפסיק אותם ולא הייתי מתלונן במשטרה, הייתי
- 9 ממשיך אותם עד היום. עצם התלונה, אותו שבוע שאני קיימתי
- 10 יחסים, נכון, קודם כל, כל פעם מ' היתה עירומה בבית, היא
- 11 היתה כל הזמן בלי בגדים, היא לא היתה לבושה בכלל, אתם
- 12 יכולים לראות את זה בקלטות. מי שבעצם גרם לי לגירוי...
- 13 בעצם זו מ', זה לא התינוק. לא הייתי צריך תיווך של התינוק...
- 14 אני סיפרתי את זה לאנשים ולדוקטורים. אם הייתי בעצם
- 15 מתגרה מהדברים, אני לא הייתי מתעד אותם ולא הייתי מצלם
- 16 ולא הייתי מתלונן במשטרה. עכשיו, בן אדם בעצם שהוא
- 17 מתגרה, הוא מתגרה מיידית, ישר הוא מגיע לסיפוק, הוא לא
- 18 מגיע אחרי שעה ורבע או אחרי שעתיים. אם היתה לי בעצם
- 19 כוונה והלב שלי לא היה נקי, לא הייתי בא ומתלונן במשטרה.
- 20 הכוונה שלי לא היתה טהורה. היתה תמימה. זו היתה המטרה
- 21 שלי בעצם, לתעד את הדברים. יכול להיות שהיתה לי טעות
- 22 בשיקול הדעת, אבל לא התכוונתי פה... אולי היתה לי טעות
- 23 בצורה של הצילום, איך שצילמתי, איך שפעלתי, אבל לא היתה
- 24 לי פה שום כוונה להזיק לילד או שהילד יסבול. המטרה שלי
- 25 היתה בעצם להציל אותו אחת ולתמיד, להראות שבעצם מה
- 26 שקורה בבית כדי שאחת ולתמיד יאמינו לי. זו היתה המטרה.
- 27 כי היתה לי באמת תחושה שלא מאמינים לי, שאף אחד לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 מאמין. כל מה שאני מספר, חושבים שאני סתם אומר. כי גם
- 2 ד"ר דנינו אמרה בעדות שלה שמדובר כבר בדברים בעלמא".
- 3 (שורות 1-3, 10-5, 13 ו- 15, 18-23 בעמ' 635, שורות 1 ו- 2 ו-
- 4 4-10 בעמ' 636).
- 5 4. לדברי הנאשם, עו"ד בן אסולי אמר לו לרשום את הפתקים (ת/20) למקרה
- 6 שהמצלמות לא תפעלנה, ובפתקים פירט מעשי האלימות של הנאשמת בבית.
- 7 במשטרה לא ביקשו ממנו את הפתקים כי היו כבר הקלטות, והוא מסר את
- 8 הפתקים לבא כוחו.
- 9 5. בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשמת אמר הנאשם שהוא לא השפיל את
- 10 הנאשמת ולא הרביץ לה, והיתה זו הנאשמת שהתנהגה אליו לא יפה. אם
- 11 החזיר לה מכות, זה היה להגנה עצמית, שכן היא יזמה את האלימות בשנת
- 12 2004, אך בשנת 2004 הוא לא היה מסודר ובתלונות שהגיש בענין היחסים
- 13 ביניהם לא היתה לו תמיכה בראיות.
- 14 לדבריו, עו"ד יובל חרל"פ (שהעיד כעד מטעמו – א.ט.) יעץ לו לא להתחתן עם
- 15 הנאשמת אך מכיון שהחתונה כבר נקבעה, הוא יעץ לו לערוך את הסכם יחסי
- 16 הממון (נ/5) שהנאשם ניסח. הנאשם טען, שגם אשתו הקודמת הייתה אותו,
- 17 והוא התלונן נגדה, אך התיק נסגר "מחוסר ענין לציבור" מאחר והם התגרשו.
- 18 הוא רצה להתגרש מהנאשמת ותבע ממנה סכום של 60,000 ש"ח מכוח ההסכם
- 19 בגלל שהיא תקפה אותו, התעללה בקטין ובכך גרמה לגירושין, גרמה נזקים
- 20 לרכוש בבית, וביזתה אותו בעיני אנשים.
- 21
- 22 הנאשם אישר, שהנאשמת אכן טענה בשיחת טלפון לרכבו שהוקלטה על ידו
- 23 שהוא "מפוצץ אותה במכות", אך היא טרקה את הטלפון לפני שהשיב לה
- 24 והכחיש המעשים. לדבריו, היא חשדה שהוא מקליט אותה, פחדה שיש
- 25 הקלטות, והשביעה אותו שלא יקליט אותה.
- 26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בשנת 2004 לא היה לנאשמת מפתח לביתם המשותף, כי היא שברה דברים
- 2 בבית והוא לא סמך עליה, אבל הדלת נותרה פתוחה. לאחר שנחקר במשטרה
- 3 בתאריך 8.7.04, הוא מסר לנאשמת מפתח (עמ' 648-678).
- 4
- 5 באשר לתעודות הרפואיות שקיבלה הנאשמת, טען הנאשם שבאותו זמן היא
- 6 פגעה בו, אך כדי להוכיח שהוא פגע בה, היא פגעה בעצמה, כולל בזמן שהיתה
- 7 בבי"ח גהה (עמ' 679).
- 8
- 9 באשר לפתקים ת/20 אמר הנאשם, שאומנם המעשים המיניים החלו במרץ
- 10 2005, בתכיפות של מספר פעמים בשבוע, אך בפתקים הוא רשם רק ארועים
- 11 מספטמבר 2005, בגלל שחשב שהמצלמה לא מצלמת. בתקופה שלא היתה
- 12 מותקנת מצלמה הוא לא רשם את המעשים. בחודש יוני 2005, הוא לא רשם
- 13 את מעשיה של הנאשמת כי הקלטת האודיו לא הצליחה, ובזמן ההקלטה הוא
- 14 לא היה בבית (עמ' 690-693).
- 15
- 16 עוד לדבריו, הוא לא התלונן על המעשים המיניים שביצעה הנאשמת ביום
- 17 הולדתו 8.9.05, כי הוא עדיין לא ראה את הקלטות, ועד שלא היה בטוח שיש
- 18 תיעוד הוא לא התלונן גם על דברים שהנאשמת עשתה לו. הוא התקשר
- 19 למשטרה באותו יום (8.9.05) כי היו על גופו סימני נשיכות הנאשמת, ובבית היו
- 20 דלתות ומנורות עקורות (עמ' 697-699).
- 21
- 22 לדבריו, הוא סיפר לעו"ס שלומית חלילי ביוני – יולי 2005 על המעשים
- 23 המיניים, למרות שטרם היו ברשותו צילומים וכן אמר לה שהוא מתקין
- 24 מצלמות. הוא לא דיווח למשטרה על התקנת מצלמות כי לא סמך עליה (עמ'
- 25 700-703).
- 26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 כשהתגלתה אצל הקטין בעיית אוננות ביולי 2005, הנאשמת הלכה לבי"ח,
- 2 והוא אמר לה, שהוא רוצה שבבי"ח יבדקו את הבעיה, אך היא לא הגיעה ולא
- 3 נתנה לו לקחת את הקטין בלעדיה לביה"ח או לטיפת חלב.
- 4
- 5 הוא דיבר עם הרופאים אבל לא סיפר להם מה עושה הנאשמת לקטין כי לא
- 6 היו לו קלטות, והקטין לא הגיע איתו לבדיקת רופאים. הוא חזר וציין, כי לא
- 7 התלונן עד שהיו בידיו קלטות, כי ידע שהנאשמת תכחיש וישחררו אותה, ורק
- 8 הצילומים יצילו את הקטין.
- 9
- 10 לשאלת ביהמ"ש, אמר הנאשם שהוא ניסה להפסיק את מעשי הנאשמת בקטין
- 11 ע"י כך שמשך את הקטין פעמיים אך בשל כך קיבל מכות. הוא לא התלונן כי
- 12 לא היו לו עדיין קלטות. מטרתו היתה לתעד ולא לתת לתינוק לסבול. במהלך
- 13 כל השבוע הוא לא הביא את הקטין לנאשמת, והביא אותו לבקשתה רק כדי
- 14 שתחליף לו טיטול ותאכיל אותו. הוא לא הסתתר מהמצלמה וידע שהוא
- 15 מצולם ולכן הוא לא היה שם עצמו רשע (עמ' 715-712).
- 16
- 17 כהסבר לכך שהוא נראה בתמונות ת/25 ג'-ה' עומד ליד הנאשמת והקטין, בזמן
- 18 עשיית המעשים המיניים, מסר הנאשם את הדברים הבאים :
- 19 **"... אני, כל העניין שלי הוא היה לתעד. אני ידעתי**
- 20 **שהמצלמה... אני ידעתי שאני מצולם, ידעתי שהמצלמה רואה**
- 21 **אותי. אותו אירוע גם, אתם יכולים להסתכל בפתקים, מאותו**
- 22 **שבוע, האירועים רשומים בפתקים... לא ראיתי אבל את**
- 23 **הצילומים עד שלא ראיתי את הוידאו... אז אני בעיקרון ידעתי**
- 24 **שאם אני מצלם את הדברים אני לא חלק מהעניין... באותו**
- 25 **שבוע גם חוויתי אלימות קשה. אני חטפתי אלימות קשה**
- 26 **ופחדתי ממנה".**
- 27 (עמ' 716 שי 24-7 ועמ' 717 שי 2 ו-3).
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1 בהמשך חקירתו אמר הנאשם שבאותה תקופה הוא קיים יחסי מין עם אשתו
2 גם ללא קשר לנוכחות הקטין. הוא עשה זאת גם לאחר מעשי הנאשמת עם
3 הקטין כי רצה להתנהג רגיל באותו שבוע, כדי שהצילום יצלח. בתשובה
4 לשאלה כיצד יחסי המין שקיים "הצילו" את הקטין, אמר שקיים עם הנאשמת
5 יחסי מין כדי שהיא תפסיק לקיים יחסים עם הקטין.
6 לאחר מכן אישר הנאשם את דבריו בבית משפט למשפחה, שהוא קיים יחסי
7 מין עם הנאשמת בגלל שהנאשמת גירתה אותו מבחינה מינית כשהלכה
8 עירומה, הוא אמר לה לא ללכת עירומה, אבל זה לא עזר לו (עמ' 724-725).
9
10 לדברי הנאשם, הוא לא סיפר לאביו על מעשי הנאשמת, כי הלה היה באבל
11 לאחר מות אמו, כמה ימים לפני שהתלונן במשטרה בחודש ספטמבר 2005.
12 אביו שמע את קלטות האודיו של השיחות בין הנאשמת לבינו באוטו, נתן לו
13 5,000 ש"ח על מנת שיתקין את המצלמות החדשות, ואמר לו שהמצלמות
14 הקודמות שהתקין לא היו טובות (עמ' 718 - 722).
15
16 הנאשם הכחיש שנמנע במתכוון מלהתקין מצלמות עם קול, ואמר שהתקין את
17 המצלמות עם מיקרופון אבל לא ניתן היה לחבר את המיקרופון למכשיר
18 ה-D.V.R, והמיקרופון נשאר אצל מיכאל אליהו. מוכר המצלמות, שי אלמוג,
19 הציע לו להעביר את קלטת האודיו של השיחות ברכב לקלטת וידאו ללא
20 תמונה. הוא לא חיפש מכשיר שאפשר יהיה לחבר אליו מיקרופון כי מכשיר
21 ה-D.V.R כבר היה מותקן בבית. בתשובה לשאלה כיצד רואים את הנאשמת
22 עושה מעשים מיניים עם הקטין רק כשהוא בבית, אמר הנאשם שגם בשיחות
23 בינה לבינו כשהיה ברכב היא דיברה על יחסי מין עם הקטין, ובשני מקרים
24 היא עשתה מעשים מיניים עם הקטין כשהוא לא היה בבית, כפי שנראה
25 בתמונות שהפיק מהדיסק.
26
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 כשהוא ואשתו נעצרו לצורך חקירה בחודש יולי 2005, הוא אמר למשטרה
- 2 שהדיסק הקשיח של המצלמות שהתקין בביתו נעלם, כי הוא לא מצא אותו.
- 3 ברם, בעת שהיה עצור, אחיו שהיה בביתו מצא את הדיסק הקשיח. הוא
- 4 (הנאשם – א.ט.) הביא אותו למשטרה, ונמצא שלא הוקלט עליו דבר.
- 5 הנאשם אמר שסירב לעצת עו"ד בן אסולי לערב את המשטרה על מנת שהיא
- 6 תתקין מצלמות, והסביר זאת בכך שהוא לא סמך על המשטרה שעצרה אותו
- 7 על לא עוול בכפו לאחר שהתלונן בעבר, והוא העדיף להתקין מצלמות על
- 8 חשבוננו כי "רצה ללכת על משהו בטוח" (עמ' 733 – 734).
- 9
- 10 בסוף חקירתו על ידי ב"כ הנאשמת, הודה הנאשם שמאז ששוחח עם עו"ד בן
- 11 אסולי, היה ברור לו שכדי להוציא את הקטין מחזקת הנאשמת, יש צורך
- 12 במעשים מיוחדים של הנאשמת, וזאת על מנת שהתינוק יועבר לאימוץ והוא
- 13 לא יצטרך לשלם עבורו כשהקטין מאומץ.
- 14 בתשובה לשאלה שתכנן להוציא את הקטין מחזקת הנאשמת עוד לפני שנולד,
- 15 אמר הנאשם, שכבר בשנת 2004 הנאשמת התנהגה כלפיו באלימות ו"אשה
- 16 כזאת אלימה אסור שיישאר אצלה הילד". לדבריו, היא לא שולטת במעשיה,
- 17 אך הכחיש ש"שידרג" את מעשיה למעשים מיניים על מנת לגרום להעברת
- 18 הקטין לאימוץ (עמ' 750 - 751).
- 19
- 20 6. בפתח חקירתו על ידי ב"כ המאשימה אמר הנאשם שהנאשמת לא היתה
- 21 בטיפול נפשי לפני נישואיהם, היא לקחה כדורים שקיבלה מרופא והכניסה
- 22 אותם למגירה. הוא קנה לה כדורי ויטמינים וברזל ללא מרשם, וכדורים
- 23 למניעת הריון, ולא נתן לה כדורים שסיממו אותה (עמ' 755 – 756).
- 24 לדברי הנאשם, הנאשמת החלה לתקוף אותו 3 - 4 חודשים לאחר נישואיהם,
- 25 כשהיתה בהריון, אך הוא לא התלונן במשטרה בגלל שפנה לרבנים, וקיווה
- 26 לשמור על שלום בית. כשהארועים הראשונים היו חלשים יותר ואחר כך
- 27 החמירו, הוא לא התלונן נגד הנאשמת, למרות שזו התלוננה נגדו, אך כל
- 28 הדברים שאמר בהודעותיו כולל התלונות נגדה – נכונים. הוא פנה לד"ר דנינו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בגלל שהפסיכיאטר ד"ר רויטמן אליו פנה קודם לכן – לא עזר לו. הוא רצה
- 2 שהיא תבדוק את הנאשמת, ותראה שהיא לא מסוגלת לגדל את הקטין, ואז
- 3 יוכל להציל אותו, אחרי שהצילומים לא הצליחו. בהמשך חקירתו אמר הנאשם
- 4 שלא בא אליה במטרה שימחקו לו את הרישום הפלילי בגלל שהיא לא יכולה
- 5 לגרום לכך, אלא דיבר איתה גם על נושא הקטין, ולכן היא קראה לנאשמת.
- 6 הנאשם אישר שלא היה לו עניין לטפל בזוגיות אלא רק רצה גושפנקה מד"ר
- 7 דנינו ומשחר בן אור שהנאשמת אינה כשירה לטפל בקטין.
- 8
- 9 המעשה המיני הראשון שעשתה הנאשמת בקטין היה בחודש מרץ 2005,
- 10 כשהיא לקחה את הקטין מהלול, שכבה על הספה בסלון, התפשטה, הורידה
- 11 לקטין את החיתול ושפשפה את איבר מינו עליה. הוא ניסה למשוך את הקטין
- 12 ממנה אך היא היכתה אותו, הוא לא החזיר לה ולא התלונן במשטרה כי הוא
- 13 לא שלט בבית והמשטרה היתה נגדו (עמ' 767 – 769).
- 14 לדבריו, הוא אמר בהודעותיו במשטרה שהנאשמת עושה מעשים מיניים בקטין
- 15 פעמיים שלוש בערך, ולא בסה"כ, וגם לד"ר דנינו ושחר בן אור הוא אמר
- 16 שהנאשמת מקיימת יחסי מין עם הקטין והשמיע לה את קלטת האודיו. אם
- 17 היא ועדים אחרים (שחר בן אור וד"ר מה נעים – א.ט.) אומרים דברים אחרים
- 18 זה בגלל שפורסם בתקשורת שהם לא דווחו (עמ' 772 – 776).
- 19 הוא אמר לנאשמת שילך למשטרה, היא אמרה לו שלא יאמינו לו ואם ילך היא
- 20 "תתפור לו תיק", אבל דברים אלו אינם נשמעים בקלטות האודיו. הנאשם
- 21 הכחיש שלא רצה להפסיק את צילום מעשיה של הנאשמת כי נהנה מהם, וכן
- 22 הכחיש שאמר לנאשמת שזה מגרה אותו.
- 23 לטענתו, הוא לא נכח בכל האירועים המיניים והפסיק את הצילומים כי
- 24 מטרתו היתה לתעדם על מנת להפסיקם. הוא הוסיף וציין, כי אם היה מתגרה
- 25 מהמעשים – לא היה מפסיק אותם, ולא היה מתלונן במשטרה, וכאשר היו לו
- 26 ראיות חותכות הוא התלונן על מעשים שעשתה הנאשמת בו ובקטין כדי
- 27 להפסיקם (עמ' 781).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 לדברי הנאשם, הוא לא הלך עם מכשיר ה- D.V.R מיד למשטרה כי רצה
- 2 לבחון אם קיימות ראיות, ולכן בדק אם הקלטות לא נמחקו. לטענתו, הוא לא
- 3 צינזר את מה שהוקלט, ולא ניסה למחוק קטעים שבהם רואים אותו. הוא
- 4 רשם את הפתקים ת/20 לאחר כל אירוע, כדי להוריד לפיהם קטעים
- 5 מהקלטות, וכדי להיות בטוח שכל האירועים צולמו. לפני שהלך עם הקלטות
- 6 למשטרה, הוא פנה לד"ר הלוי בבית חולים שניידר, אך מאחר והיא היתה
- 7 עסוקה, הוא פנה לד"ר אוחיון וביקש ממנו אישור להוציא את הקטין מידי
- 8 הנאשמת. אח"כ הלך למשטרה ועדכן את חברו מיכאל אליהו שהוא נמצא
- 9 במשטרת רמת גן (עמ' 785 – 782).
- 10
- 11 7. ב"כ המאשימה תיארה בפני הנאשם מעשים מיניים שעשתה הנאשמת בקטין
- 12 ביום 10.9.05 משעה 09:35 ואילך, כשהוא שוכב במיטה וצופה בהם, ולאחר
- 13 מכן הם קיימו יחסי מין שלא הוכנסו לדיסק שמסר למשטרה. הנאשם הסביר
- 14 כי לא רשם את האירוע מאחר והתרחש בשבת (עמ' 787 – 791). הוא החזיר
- 15 את הקטין למיטה, לאחר שהנאשמת עשתה בו את המעשה המיני הראשון
- 16 בנוכחותו, כי הנאשמת ביקשה ממנו שיביא לה אותו, ולא בגלל שהוא רצה
- 17 להתגרות פעם נוספת. הוא ציין בחקירתו, שאינו זוכר כי הביא את הקטין
- 18 לנאשמת, והוא לא זכר את האירוע, ונזכר בו רק לאחר שראה את הקלטות
- 19 המלאות וקרא את דו"ח הצפייה בהן (עמ' 792 – 793). הוא לא רשם את
- 20 האירועים הנ"ל במוצאי שבת, כי לא זכר אותם, והוא הביא למשטרה אירועים
- 21 מספיק רציניים, ועשה כן בגלל שרצה שהמשטרה תגלה אותם מעשים.
- 22
- 23 כך גם השיב הנאשם לגבי אירוע שארע בצהרי אותו יום, כשהוא שכב לצד
- 24 הנאשמת והקטין, ונישק וליטף את הקטין, ולאחר מכן הנאשמת הרימה את
- 25 הקטין ושמה אותו בין רגליה בנוכחותו, ומבלי שמנע זאת. הוא לא רשם
- 26 בפתקים שקיים יחסי מין עם הנאשמת לאחר שהיא עשתה מעשים מיניים עם
- 27 הקטין בגלל שהוא לא עבר עבירה בכך שקיים יחסי מין עם אשתו. הוא ידע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 שהמשטרה תצפה בכל הקלטות, ואם זה היה מגרה אותו לא היה מתלונן והיה
- 2 מוריד את הקטעים הנ"ל (עמ' 794 – 801).
- 3
- 4 הסבר זהה נתן הנאשם גם באשר לאירוע שארע כשעתיים לאחר האירוע הנ"ל,
- 5 כשמסר את הקטין לנאשמת שהתיישה עליו ואוננה באמצעות רגלו של הקטין
- 6 בעוד הנאשם צופה בהם, ולאחר מכן השניים קיימו יחסי מין (עמ' 802 – 803).
- 7 לדברי הנאשם, הוא קיים יחסי מין עם אשתו בדרך כלל בלילה, לאחר שחזר
- 8 מהעבודה, אך בתחילת ספטמבר 2005, הוא רצה לגמור עם הצילומים והסכים
- 9 לעשות כל מה שהנאשמת ביקשה כדי להראות מה שבאמת קורה בבית.
- 10 כשקיים יחסים עם הנאשמת "זה הראה בית רגיל" למרות שמעשי הנאשמת
- 11 בקטין דחו אותו ולכן התלונן (עמ' 802).
- 12 בתשובה לשאלות ב"כ המאשימה ובית המשפט, למה הוא לא הפעיל כוח סביר
- 13 כלפי הנאשמת על מנת לקחת ממנה את הקטין, כשהחלה לבצע בו את
- 14 המעשים המיניים, ענה הנאשם, שהיא התנגדה לכך ובעטה בו. לאחר מכן אמר
- 15 שרצה לאסוף ראיות על מנת להתלונן ולאחר מכן ציין, כי "היא היתה יותר
- 16 חזקה, היא היתה יותר אגרסיבית" (עמ' 811 – 812).
- 17
- 18 8. בהמשך חקירתו אמר הנאשם, כי כשהוא פנה למשטרה בטלפון ביום 8.9.05
- 19 הוא לא הזדהה בפניהם, ולא אמר שאשתו עושה בקטין מעשים מיניים כי היא
- 20 היתה לידו ותפסה לו את מכשיר הטלפון. חברו, מיכאל אליהו, התקשר
- 21 למשטרה בעקבות מסרון ששלח לו, אך החבר לא סיפר על המעשים שנעשו
- 22 בקטין, למרות שידע עליהם כי היה שותף לצילום, בהסבירו, שהלה לא ידע אם
- 23 הצילום יצליח. לטענת הנאשם, הוא התלונן בגלל אלימות שנקטה הנאשמת
- 24 כלפיו, ואם היה בא שוטר לביתם, הוא לא היה אומר לו שהיא מתעללת בקטין
- 25 עד שלא היו קלטות. הוא לא מסר למשטרה את כל הפתקים שכתב בקשר
- 26 לאירועים, אלא רק את אלה הכוללים פעולות אלימות כלפיו, כי באותו יום
- 27 הוא יצא מבית המעצר ונתן את הפתקים לעו"ד בן אסולי, שהשתמש בהם
- 28 להגנתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בגלל שכל האירועים נראו בדיסקים, הוא מסר את הפתקים בהמשך חקירותיו
- 2 כדי להראות ולהגיע לתאריכים של הקטעים שערך מתוך הקלטות (עמודים
- 3 825 – 824).
- 4 הוא לא סיפר לחברו מיכאל אליהו על יחסי המין שקיים עם הנאשמת לאחר
- 5 שהתעללה, לדבריו, בקטין, כי "זה לא נושא שהוא צריך לדעת עליו, זה לא
- 6 קשור לעניין, הוא היה שותף לכל העניין... כל הנושא של ההתעללות זה מה
- 7 שהיה חשוב". (עמ' 827 למטה).
- 8
- 9 **ראיות התומכות בגירסת הנאשם**
- 10
- 11 1. הנאשם הביא עדים והציג מסמכים על מנת לתמוך בטענתו לפיה הנאשמת
- 12 נהגה כלפיו באלימות, ולכן התקין את המצלמות בדירתו שתיעדו את מעשי
- 13 הנאשמים נשוא כתב האישום.
- 14
- 15 2. מטעם הנאשם העיד ד"ר יעקב פז, מנהל קופ"ח כללית בעמנואל, שביקר
- 16 בדירת הורי הנאשם ביום 18.4.05, והפנה את הנאשמת לחדר המיון בבי"ח
- 17 שלוותה.
- 18 עפ"י הכתוב במכתבי ההפניה נ/29 א'-ג', הוא נקרא ביום 18.4.05 לביקור בית
- 19 דחוף בבית הורי הנאשם, במהלך "השבעה" על מות אימו של הנאשם, בעקבות
- 20 השתוללות, צעקות ומכות של הנאשמת. יום קודם לכן הנאשמים ביקרו
- 21 במרפאתו, לאחר שהנאשמת לא היתה כל כך רגועה וקיבלה כדורי הרגעה
- 22 שכנראה לא לקחה. באותו בוקר הנאשמת השתוללה, צעקה, הכתה ושרטה את
- 23 הנאשם, והוא (ד"ר פז – א.ט.) יכול היה לשמוע את צעקותיה בטלפון. גם
- 24 כשהוא הגיע לבית הנאשמת, היא צעקה והשתוללה וניסתה להכות את
- 25 הנאשם.
- 26 ד"ר פז התרשם שהנאשמת נמצאת בהתקף פסיכוטי והזמין אמבולנס שיקח
- 27 אותה לחדר המיון בבי"ח שלוותה.
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בחקירתו ע"י ב"כ הנאשמת אמר ד"ר פז, שכאשר הוא נוכח שהנאשמת
2 מסרבת להתפנות לבי"ח ברכב המשפחתי, ושמצבה קשה יותר משראה כשהיה
3 בבית, הוא כתב את נ/29 ג' לפיו צריכים לפנותה לבי"ח (עמ' 898-899).
4
- 5 לדבריו, הנאשמת, שלא שלטה בעצמה ולא היתה מסוגלת לקבל ממנו הסבר,
6 התנהגה באלימות, זרקה תרופה שקיבלה ממנו, קרעה את מכתב ההפניה
7 לביה"ח, וגרמה לו לחשוב שהיא נמצאת בהתקף פסיכוטי (עמ' 900).
8
- 9 בחקירתו ע"י ב"כ המאשימה אמר ד"ר פז שהוא מומחה ברפואת המשפחה,
10 ועבר השתלמות בפסיכיאטריה במהלך התמחותו. במהלך עבודתו הוא נותן
11 עצות ותרופות בתחום הפסיכיאטרי לחולים המתלוננים עקב בעיות
12 פסיכולוגיות כגון נדודי שינה. הוא הבין מהנאשמים שהנאשמת מתוחה,
13 בעברה רקע של מתח, והיא קיבלה תרופות. יום לפני המועד בו הנאשמת היתה
14 אצלו (18.4.05), היא סיפרה לו שהיא לא נרדמת, והוא נתן לה כדורים
15 המרגיעים מתח קל. גם הנאשם אמר לו שהוא מתרשם שהנאשמת מתוחה
16 וצריכה עזרה, ומעבר לכך הוא לא קיבל מידע נוסף (עמ' 901-904).
17
- 18 באירוע שארע בתאריך 18.4.05 הוא ראה את הנאשמת משתוללת, את הנאשם
19 ואביו שרוטים וחבולים וכולם היו בסערת רגשות. הוא ניסה להרגיע את
20 הנאשמת שצעקה שהם רוצים לרצוח אותה, והשתוללה. הנאשם ואביו אמרו
21 שיש כל מיני ויכוחים וצעקות בקשר לקטין ושהנאשמת רוצה לנסוע איתו לבד
22 (עמ' 906-908).
23
- 24 עדה נוספת שהעידה מטעם הנאשם היא הקוראת בקפה זכיה אבו עצא (להלן:
25 "זכיה"), אצלה ביקרו הנאשמים והקטין. העדה מסרה הודעה נ/30 והגישה
26 תצהיר נ/30 א'.
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בהודעתה נ/30 מיום 18.9.05 תארה זכיה את מה שקרה במהלך הביקור שהיה
- 2 באוקטובר 2004, וזאת במלים הבאות:
- 3 "הם היו אצלי. הם באו יחד עם תינוק קטן וגם אמא של
- 4 הבחורה. הם נראו לי דתיים. הבחור שאל את קליינטית האם
- 5 הוא יכול להיכנס לפני כי הזמין תור עוד אתמול. אז היא
- 6 התחילה לצעוק עליו "בן זונה, תפסיק להסתכל על בחורות"
- 7 ונתנה לו סטירות בפנים וסרטה אותו בפנים. היה לו דם. הוא
- 8 לקו (צ.ל. לקח – א.ט.) את הכיפה וניקה את הדם. אמא שלה
- 9 צעקה עליה למה היא מרביצה לו. הבחורה הרימה את השמלה
- 10 שלה. אמרה לו "תראה אני יפה". הם ישבו רק חמש דקות. אני
- 11 לא קיבלתי אותם".
- 12
- 13 לדבריה, היא שמעה צעקות ויצאה לראות מה קורה. הנאשמים היו אצלה שש
- 14 פעמים, פעם אחת היא קיבלה אותם יחד, ואמרה לנאשם שלא יביא יותר את
- 15 הנאשמת, כי היא מדברת רק על הגרוש שלה ועל בחורים שלה בעבר, ומאז הם
- 16 באו יחד, אך הנאשמת חיכתה ברכב.
- 17
- 18 בתצהירה נ/30 א', שמסרה כעבור חודש, תארה זכיה בסעיפים 4-6 את הביקור
- 19 כך:
- 20 "4. לפני כשנה בחודש אוקטובר 2004 בשעה 21:00 לערך הגיעו
- 21 אלי ע' יוסף חיים ואשתו מ' יחד עם אמה של מ' ובנם
- 22 התינוק אשר היה בסלקל, כאשר כולם היו לבושים חגיגית
- 23 כי היו בדרכם לאירוע משפחתי. יצוין כי הם תיאמו איתי
- 24 את הגעתם בטלפון.
- 25
- 26 5. בהגיעם לביתי היו עוד מספר נשים שהמתינו מחוץ לבית.
- 27 יוסף חיים פנה לאחת הנשים שהמתינה וביקש אותה
- 28 לאפשר להם להיכנס אלי לפני שהיא הואיל ויש להם תינוק והם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 תיאמו את הביקור בטלפון, ואז אשתו מ' הטיחה את
- 2 הסלקל יחד עם התינוק על הכביש והתנפלה על בעלה יוסף
- 3 חיים באלימות פיזית ומילולית קשה בטענה כי הוא נותן
- 4 עינו באישה שפנה אליה כאמור, קיללה וגידפה אותו,
- 5 צעקה עליו, שרטה אותו בפניו ובגופו עד זוב דם (כתמי הדם
- 6 היו פזורים בחצר ביתי), קרעה מעליו את החולצה, זרקה לו
- 7 את הכיפה, היכתה אותו בחלקי גופו השונים, וכל זאת
- 8 לעיני כל הנוכחים לרבות אמא שלה.
- 9
- 10 6. מ' אשתו של י.ח. (הנאשם – א.ט.) אף נהגה בביזיון כאשר
- 11 הרימה את החצאית שלה לעיני כל תוך שהיא חושפת את
- 12 בגדיה התחתונים והטיחה בבעלה כי אינו גבר וכי איבר
- 13 מינו של בנם הקטן יותר טוב מאיבר מינו של בעלה וכי עוד
- 14 תשכב עם הבן שלה".
- 15
- 16 6. בחקירתה ע"י ב"כ הנאשמת אמרה זכיה תחילה שהמשטרה הזמינה אותה
- 17 בטלפון למסור את ההודעה, אך לאחר מכן אמרה שהיא התקשרה למשטרה
- 18 ואמרה שרוצה לספר על זוג שרב אצלה (עמ' 915).
- 19 בהמשך חקירתה סיפרה זכיה על מה שקרה בארוע עליו סיפרה בהודעתה
- 20 ותצהירה, ואמרה שחצי שעה לאחר שהנאשמים הלכו היא התקשרה למשטרה
- 21 ואמרו לה לבוא למחרת (עמ' 916-920).
- 22
- 23 כשהוצג בפני זכיה שבהודעה נ/30 אמרה שהארוע היה באוקטובר שנת 2004
- 24 ולא ערב קודם לכן ענתה:
- 25 "ת. רבו בבית שלי אבל לא מכות, אז אמרתי לו אל
- 26 תכניס אותה פעם אחת אלי, זהו גמרנו. חזרו
- 27 פעמיים, לא, היא עזבה בחוץ, לא הרשיתי לה
- 28 להיכנס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 כ. ה. טל: הסיפור עם הסלקל.. היה...
- 2 ת: ביום השריטה, לא, ביום השריטה, ביום האחרון
- 3 שבאו אלי".
- 4 (עמ' 923 למעלה).
- 5
- 6 לדבריה, בפעם הראשונה היו "ויכוחים על השולחן", התינוק לא היה שם.
- 7 הנאשמת היתה בהריון בחודש הראשון, ובארוע של השריטות, התינוק היה בן
- 8 חודש. ביום הארוע הם ישבו בחוץ חצי שעה ואצלה ישבו פחות מחמש דקות.
- 9 הנאשם ניקה את הדם בכיפה, והנאשמת הרימה שמלתה ואמרה את הדברים
- 10 עליהם סיפרה בהודעתה.
- 11
- 12 באשר לתצהיר נ/30 א' אמרה זכיה שעו"ד ביטון בא לביתה בלילה עם קרוב
- 13 משפחה של הנאשם, והיא לא הלכה למשרדו של עורך הדין (עמ' 929).
- 14 זכיה הודתה שלא ראתה את הנאשמת זורקת את הסלקל, כשהתינוק בתוכו,
- 15 אלא היא רצה אחרי הנאשמים וראתה "כבר התינוק למטה" (עמ' 932
- 16 למעלה).
- 17
- 18 הנאשם לקח את הכיפה וניגב בה את הדם וכשהנאשמת הרימה את החצאית
- 19 היא בעטה (הטיחה – א.ט.). בנאשם, ואמרה שהתינוק יהיה יותר טוב ממנו,
- 20 זכיה הכחישה שאמרה לעו"ד ביטון שהנאשמת אמרה לנאשם שאיבר המין של
- 21 התינוק יהיה יותר טוב ממנו והיא תשכב עם הבן שלה (עמ' 935-936).
- 22 קרובו של הנאשם בא לשמוע את דבריה, התצהיר לא הודפס בביתה, והיא רק
- 23 חתמה עליו בביתה. עו"ד ביטון הלך לבית והדפיס שם את התצהיר, ואצלה
- 24 הוא היה רק פעם אחת (עמ' 937-938).
- 25
- 26 7. בחקירתה ע"י ב"כ המאשימה אמרה זכיה שהנאשם היה אצלה פעמיים בשביל
- 27 שתחזיר אותו לאשתו, אותה הוא אוהב, ובגלל ענייני פרנסה. הוא לא סיפר לה
- 28 שהנאשמת מרביצה לו ונוגעת בתינוק (עמ' 942).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בקשר לתצהיר נ/30 א' עו"ד ביטון העיד שגבה מזכיה את התצהיר. 8
- 2 עפ"י עדותו, לקוח שלו ביקש ממנו לגבות תצהיר מזכיה, שגרה בשכנות 2
- 3 למשרדו באשקלון. הוא הלך לביתה של זכיה, שמע את סיפורה, הלך למשרדו 3
- 4 וערך והדפיס את התצהיר, חזר לביתה, הקריא לה את התצהיר והחתים אותה 4
- 5 עליו (עמ' 945-947). 5
- 6 בחקירתו ע"י ב"כ הנאשמת אמר עו"ד ביטון שהיה בביתה של זכיה פעמיים 6
- 7 בקשר לתצהיר. הוא רשם את מה שסיפרה לו ואח"כ העביר במשרדו את מה 7
- 8 שרשם לתצהיר נ/30 א'. עו"ד ביטון הכחיש שהיה אצל זכיה רק פעם אחת 8
- 9 ואמר שהקריא לה את התצהיר בעברית, והיא הבינה אותו מצוין (עמ' 949). 9
- 10 עו"ד ביטון לא שלל אפשרות שמילים מסוימות בתצהיר כמו "גידופים" הן 10
- 11 מילים שלו. הוא לא ידע שזכיה מסרה הודעה במשטרה, וזכיה לא סיפרה לו על 11
- 12 כך, אך הוא הבין שמדובר בסכסוך בין בני זוג שמתנהל בבימ"ש למשפחה (עמ' 12
- 13 951). 13
- 14 14
- 15 בקשר לגביית ההודעה מזכיה נ/30 העידה החוקרת מירב מרציאנו שכתבה את 9
- 16 המזכר נ/30 ב' ביום 16.9.05. 16
- 17 לדברי החוקרת היא קיבלה את מספר הטלפון של זכיה מהנאשם והיא לא 17
- 18 וידאה בתחנת משטרת אשקלון שגבו הודעה מזכיה (עמ' 957). 18
- 19 19
- 20 מטעם הנאשם העיד גם הפסיכולוג ד"ר עודד שלומאי שהגיש את חוו"ד ת/35 10
- 21 אותה כתב לאחר ששמע מהנאשם פרטים על תולדות חייו, לרבות חיי 21
- 22 הנישואין עם הנאשמת, בדק אותו, עיין בבדיקות פסיכולוגיות ופסיכיאטריות, 22
- 23 כמו חווה"ד הראשונה של ד"ר מה נעים, וצפה בחלק מהקלטות והדיסקים. 23
- 24 24
- 25 בסעיף א' בסיכום לחוות דעתו נ/35 כתב ד"ר שלומאי כדלקמן: 25
- 26 "על פי הבדיקה שערכתי לו ועל פי הבנתי המקצועית, צפיה 26
- 27 חלקית בקלטות וקריאת החומר הכתוב, ע' איננו שותף כלל 27
- 28 ועיקר למעשיה של אישתו. ההסבר להתנהגותו של ע' במקרים 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 שבהם נוכח באופן חלקי במעשיה של אישתו מוסברים על רקע
- 2 מצב נפשי של "חוסר אונים נלמד" שהלך והחמיר עם הזמן
- 3 ככל שהאלימות כלפיו וכלפי בנו נמשכה. המצב החמיר עד כדי
- 4 כך שנראה היה שבאופן זמני לא יכול היה לחוש את שנעשה
- 5 בבנו, זולת רצונו העז לתעד ולהוכיח בפני כל רשויות החוק את
- 6 צדקתו, ובכך באיזה שהוא אופן לשבור את מעגל הקסמים
- 7 האכזרי בו הוא חי".
- 8
- 9 בעדותו אמר ד"ר שלומאי, כי לאחר שנתן את חווה"ד לפי בקשת הנאשם, הוא
- 10 החל לטפל בו במשך שנה וחצי פעמיים בשבוע.
- 11
- 12 11. בחקירתו ע"י ב"כ הנאשמת אמר ד"ר שלומאי שחרף הדחיפות בהכנת חווה"ד
- 13 הוא ערך לנאשם מבחן אישיות ומבחן השלכתי (עמ' 994).
- 14 הוא לא פגש את אשתו הראשונה של הנאשם ואת מה שכתב לגביה בחווה"ד
- 15 קיבל מהנאשם, ואילו את מה שכתב לגבי הנאשמת הוא ביסס על הערכות
- 16 שקרא לגביה (עמ' 999).
- 17
- 18 לדברי ד"ר שלומאי, הנאשם לא סיפר לו שנהג להכות את אשתו הראשונה,
- 19 ועניינה של י' – אשתו הראשונה של הנאשם, היה משני בעיניו. הוא לא התרשם
- 20 שהנאשם הוא בעל מכה, ומכל מה שעלה, לא עלה שהוא בעל מכה (עמ' 1006).
- 21 הנאשם סיפר לו שהוא התגרש מאשתו הראשונה בגלל שהם לא הסתדרו, לא
- 22 הביאו ילדים לעולם, והיו לאשתו בעיות מיניות.
- 23 בהמשך עדותו אמר ד"ר שלומאי שהוא לא פגש את הנאשמת בקליניקה שלו
- 24 אלא ראה אותה ואת ההתפרצויות שלה בבימ"ש לענייני משפחה לאחר שנתן
- 25 את חוות דעתו (עמ' 1009). לדעתו, הנאשם הוא די תמים ויכולת ההישרדות
- 26 של הנאשמת גדולה משלו, היא הבינה את נקודת החולשה שלו של קיום יחסי
- 27 מין, "הלכה איתה חזק והסתדרה איתו" (עמ' 1013-1015).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 לדברי ד"ר שלומאי, הוא יכול היה לראות את כל מה שצולם, אך הוא בחר
- 2 שלא לראות את כל החומר שהנאשם מסר לו. הוא לא ראה את הסכם הממון
- 3 שהנאשמים ערכו, והנאשם לא סיפר לו שמדי פעם הוא היה מכה את
- 4 הנאשמת, אך אם כך היה – הוא (ד"ר שלומאי – א.ט.) לא מבין למה ואיך
- 5 הנאשם עשה זאת, שכן הנאשם למד להיות חסר אונים במערכת יחסיו עם
- 6 אשתו (עמ' 1025). לדעתו, בניגוד לדעת ד"ר מה נעים, הנאשם איננו נוכל, איננו
- 7 אנטי סוציאלי ואיננו נצלן (עמ' 1028). הוא התרשם שהנאשם נלחם קשה מאוד
- 8 להיות עם הקטין, אותו אהב מאוד.
- 9
- 10 12. בחקירתו ע"י ב"כ המאשימה אמר ד"ר שלומאי שידע שהנאשם התקין פעמיים
- 11 מצלמות ושהקליט את הנאשמת כשהיה ברכב, אך הוא לא שמע את הקלטת.
- 12 הוא ראה קטעים בחומר המצולם בהם הנאשמים מקיימים יחסי מין, ואם
- 13 הנאשם התגרה ממעשי הנאשמת עם הקטין הוא התגרה ממנה ולא מהקטין,
- 14 כי המבחנים שערך לנאשם לא העלו שהוא סובל מסטיה מינית וגם הקטין לא
- 15 היה בחדר כשהם קיימו יחסי מין (עמ' 1038-1041).
- 16
- 17 13. מטעם הנאשם העיד גם רופא המשפחה, ד"ר אלן אוחיון, שבדק את הנאשם
- 18 בתחילת חודש אוגוסט 2005, וביום 14.9.05 מצא על גופו סימני פגיעות
- 19 כמפורט בחוה"ד נ/37 ונ/38, וכן בדק אותו בשנת 2006, כמפורט באישורים
- 20 הרפואיים נ/37 א' ונ/37 ב' משנת 2006.
- 21
- 22 בחקירתו ע"י ב"כ הנאשמת, אמר ד"ר אוחיון, שהנאשם הראה לו מסמכים של
- 23 ד"ר פז, וביקש ממנו מסמך שבו יצוין שאשתו לא כשירה לטפל בתינוק, והוא
- 24 הסביר לו כי הוא אינו מוסמך לתת אישור לגבי מישוהו אחר. הנאשם לא ביקש
- 25 ממנו מסמך שיאפשר לו להוציא את הקטין מחזקת אשתו, וד"ר אוחיון הציע
- 26 לנאשם לפנות למשטרה מיד ביום 14.9.05. הנאשם הגיע אליו כדי להראות לו
- 27 מסמכים, הוא הראה לו חבלות שתאר בחוה"ד, וציין שהמשטרה לא מאמינה
- 28 לו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 לדברי ד"ר אוחיון, הנאשם סיפר לו על המכות שהוא מקבל מאשתו, על
- 2 ההתעללות המינית בבן, ועל כך שאשתו מקיימת איתו יחסי מין בניגוד לרצונו
- 3 כשישן (עמ' 1061). הנאשם הראה לו את הקלטות, אבל הוא אמר לנאשם
- 4 שאינו רוצה לראות כלום, שילכו למשטרה ויוציאו את הילד משם (עמ' 1066).
- 5 בתשובה לשאלות ב"כ המאשימה אמר ד"ר אוחיון שבביקור ביום 1.8.05
- 6 היתה חרדה מסוימת אצל הנאשם, וביום 10.10.05 הוא היה בחרדה יותר
- 7 מובהקת (עמ' 1069).
- 8
- 9 14. הנאשם הביא כעד גם את עו"ד יובל חרל"פ, שערך את הסכם הממון בין
- 10 הנאשמים (נ/6). לדברי העד, לנאשם היה חשוב לעגן בהסכם את החינוך הדתי
- 11 של הילדים ואת הסכמת הצדדים לגבי דירת המגורים. הוא ראה את הנאשם
- 12 מספר פעמים לאחר נישואיו. לאחר פטירת אמו, הגיע אליו הנאשם חבול
- 13 ושרוט בפניו, ואמר לו שאשתו שרטה אותו כשניסה לגונן על בנו מפניה. הוא
- 14 יעץ לנאשם להתלונן במשטרה. הנאשם ביקש ממנו לפנות לחב' חקירות
- 15 שתאסוף נתונים על חיי הנישואין הקודמים של הנאשמת, והוא אמר לנאשם
- 16 שהוא חייב להשיג ראיות מצולמות.
- 17
- 18 עוד לדבריו, הוא הופיע בבימ"ש בהליך מעצר של הנאשם בעקבות תלונת
- 19 הנאשמת, והנאשמת אמרה לו שהתלונה תלונת שווא (עמ' 1083-1084).
- 20
- 21 בחקירה ע"י ב"כ הנאשמת אמר עו"ד חרל"פ שלא אמר לנאשם אילו מעשים
- 22 הנאשמת צריכה לעשות כדי שיוציאו את הילד מחזקתה (עמ' 1094).
- 23
- 24 בחקירתו ע"י ב"כ המאשימה אמר עו"ד חרל"פ שהנאשם לא סיפר לו
- 25 שהנאשמת מתעללת מינית בקטין ומאוננת איתו, ולא סיפר לו שהוא צופה
- 26 בכך, ומקיים איתה יחסי מין לאחר מכן (עמ' 1107).
- 27
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

15. 1 ב"כ הנאשם הגיש בהסכמה, ללא חקירתה, את הודעת שכנתם של הנאשמים –
- 2 לאה משולם, מיום 27.10.05 (נ/45), לפיה, בחול המועד פסח ראתה את
- 3 הנאשמת חוטפת את מפתחות הדירה מידי של הנאשם, שהחזיק את הקטין,
- 4 וסוטרת לו ללא כל סיבה. כמו כן סיפרה שכשלושה שבועות לאחר לידת הקטין
- 5 עלו הנאשמים עם הקטין לדירתה, והיא ראתה שריטות עמוקות על פניו של
- 6 הנאשם.
- 7
16. 8 הנאשם הגיש כראייה מטעמו גם את הודעתה של בטי כהן (נ/48), לפיה,
- 9 הנאשם קנה ממנה מדי פעם מוצרי חשמל ובראשית חודש יוני 2004,
- 10 כשהנאשם ישב בחנות שלה והתחשבן איתה, הנאשמת נכנסה פתאום לחנות,
- 11 משכה את הנאשם בגרון החוצה, וסטרה לו שתי סטירות לחי.
- 12 כמו כן הביא הנאשם כראייה מטעמו את הודעתו של יעקב ברונשטיין (ת/49)
- 13 לפיה, במחצית חודש מאי 2004 הנאשם ישב בחנותו לפנות ערב, כאשר
- 14 הנאשמת נכנסה לפתע לחנות, תפסה את הנאשם בצווארו, הרימה אותו
- 15 מהכסא, ודחפה אותו לכיוון הרחוב. שם הכניסה לו אגרוף וסטירה והמשיכה
- 16 לדחוף אותו מול אנשים והנאשם לא הגיב אלא היה בהלם מוחלט.
- 17 מטעם הנאשם הוגשו גם תצהיריהם של מתקיני דיבוריות של חב' סלקום,
- 18 אשר מלאייב ויצחק ביבי (נ/41 ונ/42), לפיהם בחודש מאי 2004 באו הנאשמים
- 19 לתקן דיבורית של הרכב. הנאשם הכין לנאשמת, שהיתה בהריון, קפה,
- 20 והנאשמת שפכה את הקפה עליו ועל חולצתו. מאז, ומספר חודשים לאחר מכן,
- 21 הגיע הנאשם לתקן את הדיבורית שנשברה לו מספר פעמים, כשהוא שרוט
- 22 וחבול בפניו.
- 23
17. 24 מטעם הנאשם הוגשו תעודות רפואיות של רופאת המשפחה ד"ר אדריאנה
- 25 שטרן שבדקה את הנאשם ביום 24.3.05 ומצאה על פניו סימני שריטות, ועל
- 26 צווארו, כתפו ועורפו, מצאה סימני נשיכות, שלטענתו נגרמו לו ע"י הנאשמת.
- 27 כעבור שלושה ימים מצאה הרופאה סימני נשיכה על חזהו, וסימן דקירה על
- 28 אגודל יד ימינו שנגרמו לו, לטענתו, ע"י הנאשמת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1 כמו-כן, הוגשו מטעם הנאשם מסמכים מחדר המיון בבי"ח בילינסון והמחלקה
2 הכירורגית בבי"ח לניאדו, לפיהם ביום 8.11.04 הוא התלונן שאשתו שרטה
3 אותו והיכתה בראשו במוט, ונמצאה נפיחות קלה בקרקפתו ושריטות רבות
4 בפניו (נ/43), ביום 13.9.04 התלונן הנאשם שהוכה בראשו ונשרט בצווארו ע"י
5 הנאשמת, ונמצא פצע בראשו ושריטות בפניו (נ/47).

טענות המאשימה לגבי הנאשם

1. 9 השוואת החומרים שצולמו והועברו לדיסקים ת/56 - ת/63 לחומרים
10 המצולמים בדיסקים שנערכו לפי בקשתו של הנאשם ת/21 א-ב מלמדת על
11 כוונות הנאשם והמגמתיות שנקט כדי להעביר למשטרה רק את החומרים
12 שבחר, ועל רצונו להסתיר את שותפותו לביצוע המעשים המיניים בקטין ע"י
13 הנאשמת.
14 הנאשם לא כלל בדיסקים הערוכים שהעביר למשטרה את צילום יחסי המין
15 שקיים עם הנאשמת סמוך ולאחר שביצעה מעשים מיניים בקטין, את הבאתו
16 של הקטין לנאשמת כדי שתבצע בו את המעשים, ואת נוכחותו בחדר בזמן
17 עשיית המעשים.
18 עריכת הדיסקים באופן שהאשמה תוטל על הנאשמת, ולא על הנאשם, מלמדת
19 על שותפותו במעשה, וחששו שהמשטרה תיחשף לחלקו בהם.
20
2. 21 עד חודש ספטמבר 2005 הנאשם לא סיפר על המעשים המיניים של הנאשמת
22 לאיש (פרופ' שטראוסברג מבי"ח שניידר; המרפאה הטבעית יפה קליין; גורמי
23 רווחה; אנשי חברת "מור תעשיות" כפיר כוכבי, תומר תמיר ויוסף פרץ; בעל
24 חנות הצילום שי אלמוג; מתקין המצלמות יחזקאל רביע; הקוראת בקפה זכיה
25 אבו עזא; עו"ד יובל חרל"פ; ד"ר דנינו; שחר בן אור וד"ר מה נעים).

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם סיפר על המעשים המיניים רק כשהחליט לחשוף את מעשי הנאשמת
- 2 ע"י הצילומים שצילם, וגם אז עשה זאת בלשון רפה, ולא התאמץ לשתף את
- 3 המטפלים בו ובנאשמת בחומרת המעשים, אלא רק ציין את הדברים כדי
- 4 שיוכל להתלונן עליהם.
- 5
- 6 הנאשם לא סיפר על המעשים, ולא התלונן עליהם במשטרה עד ספטמבר 2005
- 7 כי לא רצה להפסיק אותם ואין להאמין לטענתו שסיפר עליהם שכן טענה זו
- 8 הוכחה ע"י כל אחד מהאנשים הנ"ל, לרבות אנשים שלא חלה עליהם חובת
- 9 דיווח.
- 10
- 11 הנאשם שיקר גם לחברו מיכאל אליהו, שעזר לו באיסוף ראיות, בכך שאמר לו
- 12 שהתלונן במשטרה, ולא סיפר לו על המעשים המיניים שעשתה הנאשמת
- 13 בקטין, וזאת משום שלא רצה להפסיק אותם עד השלב שבו כעסו על הנאשמת
- 14 ושנאתו גברו על הנאתו המינית מהמעשים.
- 15
- 16 3. הדברים שאמרה הנאשמת בהודעותיה ת/4 ות/5, שאותם אישרה בעדותה,
- 17 מלמדים שעשתה את המעשים בהדרכתו של הנאשם, אשר אמר לה שהמעשים
- 18 מגרים אותו, הביא לה את הקטין כשהיא עירומה, ואמר לה שתשים אותו על
- 19 איבר מינה.
- 20
- 21 4. אין לייחס משקל לחוות דעתו ולעדויות של ד"ר שלומאי, שטיפל בנאשם לאחר
- 22 חשיפת המעשים נשוא כתב האישום, לפיהם הנאשמת פלשה לחיי הנאשם
- 23 ושלטה בו, ושהנאשם לא נהנה מההתעללות המינית בקטין ואף חש דחייה
- 24 מהנאשמת, שכן העד לא עיין בחומר הראיות, לא צפה בקלטות ולא ערך
- 25 טסטים לנאשם. חוות דעתו של העד נערכה בחופזה וד"ר שלומאי עצמו אמר
- 26 שהיא נכונה לזמן כתיבתה – שנתיים לפני הדין.
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1. 1 אין להאמין לנאשם שנמנע מלהתלונן במשטרה על המעשים המיניים שעשתה
2 הנאשמת בקטין בגלל שחשש שלא יאמינו לו, כשם שלא האמינו לתלונות
3 הקודמות שהגיש נגדה, שכן עפ"י עדות החוקרת אורית שאול, רשמת התלונות
4 ת/79 - ת/80, הנאשם לא התלונן מיוזמתו נגד הנאשמת, ובתלונות ההדדיות
5 לא מסר על מעשים מיניים שביצעה הנאשמת בתינוק.
6 הנאשם התייצב למסירת תלונתו במרחב דן ולהשלמת חקירה בתחנת ראש
7 העין כשהוא מצויד רק בדיסקים הערוכים על ידו ת/21 א-ב, ורק ביום 20.9.05
8 נתפס מכשיר ה- DVR ובו הדיסק הקשיח שכלל את כל החומרים שצולמו על
9 ידו והועתקו לאחר מכן ע"י המשטרה לקלטות.
10
6. 11 עדותו של הנאשם רצופה שקרים ואי דיוקים, הוא מסר הסברים לא הגיוניים
12 להתנהגותו, התעלם משאלות וענה לא לעניין. מדברי הנאשם ניתן להתרשם על
13 תחכמו והמניפולטיביות שלו ועל שליטתו בכל מה שהתרחש בביתו, כפי
14 שיפורט להלן:
15
- א. 16 הנאשם לא הביא לעדות את עורכי הדין שיעצו לו, לטענתו, לרשום את
17 מעשי הנאשמת בפתקים, ולא להעביר למשטרה את הקלטת ת/29
18 שהתחיל להקליט במרץ 2005.
19
- ב. 20 טענת הנאשם שהוא השמיע לד"ר דנינו ולשחר בן אור את הקלטת
21 ת/29 כבר ביולי 2005, וכן הסיבה בגללה פנה אליהם – נסתרו
22 בעדויותיהם.
23
- ג. 24 דברי הנאשם בהודעותיו ת/6 ות/7 סותרים את טענתו, לפיה, כבר
25 בתלונתו הראשונה אמר לחוקר שהחומר המצולם שהעביר למשטרה –
26 איננו מלא.
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 ד. אין לקבל את טענת הנאשם, לפיה, הוא ערך את החומר בקלטות כדי
- 2 לחסוך למשטרה זמן. הנאשם בחר להוריד את הקטעים בהם הוא נראה
- 3 בחדר, כשהוא מוסר את הקטין לנאשמת, ומקיים איתה יחסי מין
- 4 סמוך לאחר מעשיה בתינוק.
- 5
- 6 ה. הנאשם התקשה להסביר למה לא פנה למשטרה להתלונן על המעשים
- 7 המיניים שמבצעת הנאשמת, ושיקר כשאמר שהגיש תלונות נגד אשתו
- 8 בגין מעשי אלימות כלפיו, שלא זכו לאמון המשטרה.
- 9
- 10 ו. הנאשם לא מסר למשטרה את הפתקים ת/20, ולא זימן לעדות את עו"ד
- 11 בן אסולי שהיה קשור בהם, לדבריו.
- 12
- 13 ז. הנאשם שיקר בקשר להתנהגותו האלימה כלפי אשתו, ואין לקבל את
- 14 הסברו באשר לדברים שאמרה לו הנאשמת בקלטת ת/29 לפיהם היא
- 15 חשדה כביכול, שהוא מקליט אותה.
- 16
- 17 ח. אין להאמין לנאשם שמסר את הקטין לנאשמת רק פעם אחת, וזאת
- 18 לבקשתה, וכדי שתחליף לו טיטול בגלל שהיתה עייפה.
- 19
- 20 ט. אין להאמין לדברי הנאשם שהוא לא פעל להפסיק המעשים המיניים
- 21 בתינוק כדי לתעד אותם במצלמות, ועל מנת שתהיינה בידו ראיות, כמו
- 22 גם להסבריו לקיום יחסי מין עם הנאשמת סמוך לאחר המעשים
- 23 המיניים.
- 24
- 25 י. טענת הנאשם שמעשי הנאשמת בקטין דחו אותו סותרת את העובדה
- 26 שהם קיימו יחסי מין סמוך לאחר עשייתם.
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1. השתהות הנאשם בהגשת התלונה מלמדת על היותו שותף מלא
2 למעשים המיניים של הנאשמת, שכן הצילומים לא החלו זמן קצר לפני
3 הגשת התלונה במשטרה, אלא הוא החל לצלם את הארועים בחודש יוני
4 2005 ואח"כ בחודש ספטמבר 2005, כשנכת בבית, וכאמור, לאחר
5 המעשים המיניים, שעשתה הנאשמת בנוכחותו בקטין לאחר שהביא
6 אותו אליה, הוא קיים איתה יחסי מין.
7
8. עדי ההגנה שהתייחסו אלימותה של הנאשמת כלפי הנאשם אינם
9 רלוונטיים לנשוא המשפט, מה גם שהנאשם אישר שגם הוא נהג
10 באלימות כלפי הנאשמת.
11 הנאשם פנה לשחרר בן אור על מנת לקבל מסמך שיסייע לו למחוק את
12 הרישום הפלילי שלו. הוא לא סיפר לד"ר אוחיון עד 14.9.05 שהנאשמת
13 מתעללת מינית בקטין, ולא סיפר כלל לעו"ד חרל"פ על ההתעללות
14 המינית של הנאשמת בקטין אלא רק על אלימותה כלפיו (הנאשם).
15
7. תרומת הנאשם לביצוע מעשי הנאשמת בקטין היתה מהותית, והוא היה שותף
16 מלא להתנהגותה החל מהבאת הקטין לחדר השינה שבו שכבה הנאשמת
17 עירומה, דרך נוכחותו בחדר בזמן עשיית המעשים והתבוננותו בהם ועד קיום
18 יחסי מין עם הנאשמת בסיומם.
19
20
8. מהצילומים ומדברי הנאשמים עולה, שלכל אחד מהם היה חלק במעשים
21 כאשר חלקו של הנאשם נבע מנוכחותו בחדר בזמן עשייתם, מצפייתו במעשים,
22 ובקשותיו מהנאשמת לגרות אותו, וכלה כשקיים יחסי מין עם הנאשמת
23 בסמוך לביצוע המעשים, כשהוכח שהגירוי אכן פעל.
24
25
26
27
28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

טיעוני ב"כ הנאשם	1
	2
1. אין הוכחה שהמעשים נשוא כתב האישום נעשו בהסכמה הדדית או על דעת הנאשם. גרסאותיה השונות של הנאשמת מלמדות ששום דבר לא נעשה בהסכמה, ואלמלא תלונתו של הנאשם והצילומים שצילם, היו מאמינים להכחשות הנאשמת והדברים לא היו נודעים לרשויות.	3 4 5 6
	7
2. מהעדויות שהובאו מטעם הנאשמים ומהקלטות שצולמו ע"י הנאשם עולה שהנאשמת התנהגה באלימות כלפי הנאשם ולכן הוא גילה חוסר אונים, כדעתו של הפסיכולוג ד"ר שלומאי, ולא הפסיק את מעשי הנאשמת עד שהתלונן במשטרה, לאחר שקיבל יעוץ משפטי.	8 9 10 11
	12
3. מתמלילי השיחות בין הנאשמים נ/11 ומקלטות הוידאו עולה שהנאשמת עשתה את המעשים המיניים בקטין גם ללא נוכחות הנאשם. הנאשם היה לבוש כשנעשו המעשים בנוכחותו, והוא קיים יחסי מין עם הנאשמת בידיעה שהם מצולמים על מנת לא לעורר את חשדה. הנאשם לא נהנה מהמעשים האלימים של הנאשמת כלפיו וגם לא נהנה מהמעשים המיניים שעשתה בקטין.	13 14 15 16 17
	18
4. אין לקבל את הטענה שהנאשם "שיחק" עם המצלמות, ערך את מה שצולם בהן וניסה להסתיר מהמשטרה קטעים שלא נוחים לו, שכן עפ"י עדויותיהם של האנשים שהיו מעורבים ברכישת מכשיר ה- D.V.R, התקנתו והתקנת המצלמות ע"י אנשי חברת "מורן תעשיות", לא ניתן היה לחבר למכשיר ה- D.V.R מיקרופון ולא ניתן "לערוך" את מה שצולם.	19 20 21 22 23
הנאשם הביא למשטרה את מכשיר ה- D.V.R כשבתוכו הדיסק הקשיח עליו מוקלט כל מה שצילם ולא ניסה להסתיר דבר מהמשטרה.	24 25

26

27

28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם לא צפה במעשי הנאשמת לשם גירוי מיני ולא רצה בהם אלא ביקש 5
- 2 להפסיקם. הוא פנה לבי"ח שניידר והראה לפרופ' שטראוסברג סרט שבו צילם 2
- 3 את הקטין מאונן, הוא התקין מצלמות ופנה למשטרה יחד עם הדיסקים ובכך 3
- 4 הפסיק את מעשי הנאשמת. הנאשם סיפר לרשויות הרווחה ולאנשים אחרים 4
- 5 (ד"ר דריאנה שטרן, ד"ר דנינו, ד"ר מה נעים, שחר בן אור וד"ר אוחיון) 5
- 6 שהנאשמת מתעללת מינית בתינוק. 6
- 7 7
- 8 ב"כ הנאשם טוען, כי אילו היה הנאשם מסכים למעשי הנאשמת, שנעשו 8
- 9 לסיפוק צרכיו המיניים, לא היה עומד ליד המיטה בזמן עשיית המעשים, 9
- 10 בידיעה שהם מצולמים, ורושם את מעשי הנאשמת על הפתקים נ/20 שמסר 10
- 11 למשטרה. 11
- 12 12
- 13 אין לקבל את האבחנות שאבחנו ד"ר דנינו וד"ר מה נעים את הנאשמת כבעלת 6. 13
- 14 אישיות פסיכוטית. הנאשם סיפר להם עוד ביולי 2005 שהנאשמת מתעללת 14
- 15 בקטין והם לא קיימו את חובתם ולא דיווחו לגורמי הרווחה או למשטרה על 15
- 16 מעשי הנאשמת. 16
- 17 17
- 18 עוד טוען ב"כ הנאשם, כי מהודעות ה-SMS ששלח הנאשם לחברו מיכאל 7. 18
- 19 אליהו כשהמצלמות צילמו (נ/4), עולה שהנאשם לא פעל מתוך דחף מיני, אלא 19
- 20 רצה רק תיעוד חזותי כך שיוכל להציג ראיות מהימנות במשטרה ולהציל את 20
- 21 בנו מידי הנאשמת. 21
- 22 בעובדה שהנאשם לא פנה למשטרה מיד בתום צילומים אלא הכין במשך 22
- 23 יומיים את הדיסקים ת/21 א-ב יש לראות ליקוי בשיקול דעתו ולא הוכחה 23
- 24 לשיתוף פעולה עם הנאשמת. 24
- 25 25
- 26 26
- 27 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בעקבות הדברים הבוטים שאמרה לו הנאשמת, כפי שהוקלטו ותומללו
- 2 בתמלילים נ/11, ביקש הנאשם לתעד את המתרחש בביתו ע"י התקנת
- 3 מצלמות. מעדויותיהם של כל המעורבים בהתקנת המצלמות ובעריכת
- 4 הדיסקים עולה שהנאשם אמר להם לשם מה הוא זקוק להתקנת מצלמות ומה
- 5 רואים בצילומים שצילמו, ולא עשה כלום בהסתר אלא הכל נעשה בגלוי ובתום
- 6 לב, לרבות העברת חלק מהדיסק הקשיח לדיסקים.
- 7
- 8 הנאשם לא היה "מבצע בצוותא", כמשמעותו בסעיף 29(ב) לחוק העונשין כפי
- 9 שפורש בפסיקה או שותף למעשי הנאשמת, שכן הוא לא תרם פיזית למעשים,
- 10 ולא רצה בביצועם.
- 11 הנאשם ביקש להפסיק את המעשים, גם אלה שנעשו שלא בנוכחותו, והתבונן
- 12 בהם כדי לתעד אותם בפתקים, ולא כדי לעודד את הנאשמת לעשותם.
- 13 עוד טוען הנאשם, כי היו מקרים שלקח את הקטין בכוח מידי הנאשמת כדי
- 14 להחזירו למיטתו, והוא זה שסיפר על המעשים לאחרים והתלונן במשטרה.
- 15
- 16 **דיון והכרעה – נאשם 2**
- 17
- 18 1. כבר בפתח הדיון אומר, כי אני מאמין לעדותו של הנאשם ולדברים שאמר
- 19 בחקירותיו, לפיהם בכל מהלך חיי הנישואין בינו לבין הנאשמת, לרבות במהלך
- 20 החודשים יוני-ספטמבר 2005, נהגה הנאשמת כלפיו באלימות פיזית ומילולית,
- 21 כפי שתוארה בעדויותיהם של העדים שהעידו בפנינו.
- 22 מסקנה זו עולה גם מפי העדים מטעם המאשימה, מהודעותיהם של עדים
- 23 מטעם הנאשם שהוגשו בהסכמה, וממסמכים רפואיים שנערכו ע"י רופאים
- 24 שחלקם העידו בפנינו, כמו גם ממה שנראה בדיסקים שצולמו בתאריכים
- 25 4,6,8,10.9.05.
- 26 התנהגותה האלימה של הנאשמת כלפי הנאשם נעשתה הן כאשר הם היו
- 27 ביחידות בביתם, והן בנוכחותם של אחרים, שאף אז לא נמנעה הנאשמת
- 28 מלנהוג באלימות כלפיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 כך העיד ד"ר פז, שהנאשמת השתוללה בבית הורי הנאשם ביום 18.4.05
- 2 במהלך "השבעה" לאחר שאימו של הנאשם נפטרה, כך מסרה בהודעתה
- 3 ותצהירה נ/30 ונ/30 א', הקוראת בקפה זכיה אבו עזא, על סטירות שנתנה
- 4 הנאשמת לנאשם כשהיו אצלה באוקטובר 2004, וכך העיד ד"ר אילן אוחיון
- 5 שבדק את הנאשם במועדים שונים בחודשים אוגוסט - אוקטובר 2005, ומצא
- 6 על גופו סימני אלימות שהנאשם ייחס אותם לנאשמת (ראה האישורים נ/37
- 7 ונ/38).
- 8
- 9 על תקיפתו של הנאשם ע"י הנאשמת בנוכחות אחרים מסרו בהודעותיהם
- 10 ובתצהיריהם שהוגשו ללא חקירותיהם גם מתקיני הדיבוריות של סלקום (נ/42
- 11 ונ/43), השכנה לאה משולם (נ/45), בעלת החנות בטי כהן (נ/48) והלקוח יעקב
- 12 ברונשטיין (נ/49).
- 13 כמו-כן, נתמכה עדותו של הנאשם באשר לתקיפותיו ע"י הנאשמת, שהותירו
- 14 עליו סימני שריטות ונשיכות, במסמכים הרפואיים מהרופאים ובתי החולים
- 15 שהוגשו על ידו בהסכמה.
- 16
- 17 התנהגותה האלימה של הנאשמת כלפי הנאשם נמשכה גם במהלך חודש
- 18 ספטמבר 2005, עד שהנאשמים נעצרו בעקבות תלונתו של הנאשם, לרבות
- 19 במועדים שבו ארעו הארועים המיניים נשוא כתב האישום.
- 20 האלימות שנקטה הנאשמת כלפי הנאשם נראית בדיסקים ת/21 א' ו- ב', שהם
- 21 חלק מהדיסקים ת/56 - ת/63, והדברים מתוארים בצורה מהימנה בדו"ח
- 22 הצפייה שצפו השוטרים בדיסקים ת/26.
- 23
- 24 בדיסקים נראית הנאשמת ביום 4.9.05 בבוקר מכה את הנאשם בראשו, יורקת
- 25 עליו, ותולשת מנורה מהקיר, ובערב היא נראית דוחפת אותו מהחדר. ביום
- 26 6.9.05 בבוקר נראית הנאשמת מכה באגרוף בפניו של הנאשם, בועטת בו
- 27 ורודפת אחריו עירומה, כשבידיה מגב (ראה גם התמונות נ/2). ביום 8.9.05
- 28 בבוקר נראית הנאשמת מכה את הנאשם, נושכת אותו בגבו ובידיו (ראה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 התמונות (ת/24), מרססת אותו בתרסיס, זורקת עליו שקיות ואגרטל, שוברת
- 2 את דלת הספרייה שעשויה מזכוכית, נושכת את הנאשם ומנסה להוציא אותו
- 3 מהבית, וביום 10.9.05 בצהריים נראית הנאשמת סוטרת בפניו של הנאשם.
- 4
- 5 2. על אף האמור לעיל, לא התלונן הנאשם מיוזמתו על תקיפתו ע"י הנאשמת עד
- 6 חודש ספטמבר 2005, וזאת חרף העובדה שהנאשמת התלוננה בתאריך 8.7.04
- 7 על כך שתקף אותה חודש לפני כן, בכך שבעט ברגלה, והוא נחקר בגין כך (ראה
- 8 ההודעה נ/23), ועל כך שבאותו יום בבוקר ניסה לחנוק אותה כמו גם
- 9 בהזדמנויות קודמות, והוא נחקר בגין כך (ראה ההודעה נ/24). כמו כן התלוננה
- 10 הנאשמת על כך שהנאשם היכה אותה בביתם ביום 13.9.04, הוא נחקר בגין
- 11 כך, ובהודעתו נ/21 הוא מסר תלונות נגדיות על תקיפות שתקפה אותו
- 12 הנאשמת ועל נזקים שגרמה לרכוש בבית, תוך שהוא מצביע בפני החוקרת,
- 13 אורית פלד שאול, על סימני דם בראשו, ומראה לה סרט צילום שבו צילם
- 14 חפצים ששברה הנאשמת בדירה. בתגובה לדברים הנ"ל של הנאשם נחקרה
- 15 הנאשמת למחרת, ובהודעה נ/22 הכחישה תחילה את טענותיו, טענה שהנאשם
- 16 שבר את האגרטל בדירה, אך לאחר מכן הודתה שהכתה בראשו של הנאשם
- 17 באגרטל, ושתוך כדי מאבק הוא נדקר מסכין שהחזיקה. כמו כן טענה הנאשמת
- 18 באותה הודעה שהנאשם דחף אותה אל המיטה, דרש ממנה לקיים איתו יחסי
- 19 מין, ונישק אותה בפניה.
- 20
- 21 מהאמור לעיל עולה, שאומנם המשטרה לא נקטה צעדים ממשניים כנגד
- 22 הנאשמת על סמך תלונות הנאשם נגדה, אך גם כלפי הנאשם לא ננקטו כל
- 23 צעדים, למעט מעצרו היחיד ממנו שוחרר, עפ"י עדות עו"ד חרל"פ, לאחר
- 24 שהנאשמת הודתה שהגישה תלונה שקרית.

25
26
27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 אין לקבל את טענת הנאשם שלא התלונן על המעשים המיניים שעשתה
- 2 הנאשמת בקטין במהלך החודשים יוני – ספטמבר 2005 עד יום 14.9.05 בגלל
- 3 שלא נתן אמון במשטרה וחשש שלא יאמינו לו, אלא אם יציג הוכחות בדמות
- 4 צילומי מצלמות כפי שהתקין בדירתו לראשונה בחודש יוני 2005, שכן טענת
- 5 הנאשם לפיה הוא פעל בענין זה בעצת עורך דין היא עדות יחידה. הנאשם, אשר
- 6 הביא לעדות את עו"ד חרל"פ, לא ציין בחקירתו ובעדותו בעמ' 629 את שמו של
- 7 עורך הדין שיעץ לו לעשות כן, ולא הביא אותו לעדות, כפי שלא העיד את עו"ד
- 8 בן אסולי.
- 9
- 10 3. חרף האמור לעיל, אני מאמין לנאשם שהתקין את המצלמות בדירתו בחודשים
- 11 יוני וספטמבר 2005, והקליט את השיחות שניהל מרכבו עם הנאשמת על מנת
- 12 שתהיינה לו ראיות להוכחת התנהגותה האלימה כלפיו.
- 13 עדות הנאשם בענין זה נתמכת בעדות חברו, מיכאל אליהו, שהתקין את
- 14 המצלמות בביתו של הנאשם ביוני 2005, אשר ראה (כמו עדים אחרים שהעידו
- 15 בפנינו) חבלות על פניו של הנאשם, והציע לו להתקין מצלמות עוד לפני
- 16 שהקטין נולד, וכן הציע לו עוד בחודש מרץ 2005 להקליט את הנאשמת, כפי
- 17 שאומנם עשה הנאשם בקלטת ת/29.
- 18
- 19 עם זאת, הנאשם שיקר לחברו אליהו כאשר אמר לו שביקש להתלונן נגד
- 20 הנאשמת אך היא הקדימה אותו ועצרו אותו (עמ' 182). מהודעותיו של הנאשם
- 21 בקשר למעשי אלימות קודמים עולה, כאמור, שהנאשמת היא שהתלוננה על
- 22 תקיפתה על ידו, ורק כשהוא נחקר בגין תקיפות אלו, הוא התלונן על מעשי
- 23 אלימות של הנאשמת כלפיו וכלפי חפצים בביתם.
- 24
- 25 דבריו של הנאשם לחברו, אשר גרמו לאחרון להציע לו להקליט את הנאשמת
- 26 ולהתקין מצלמות בדירתם, לפיהם כאשר ביקש להתלונן במשטרה נאמר לו
- 27 שללא הוכחות מפורשות הוא לא יכול לעשות כן (עמ' 188), לא רק שאינם
- 28 סבירים, אלא שהם נסתרים בדברים שאמר הנאשם בהודעותיו נ/21 – נ/24

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 משנת 2004, שנגבו ע"י החוקרות אורית פלד שאול ומירב מרציאנו שהעידו
- 2 בפנינו, ושהיו מעורבות גם בחקירת הנאשמים שהביאה להגשת כתב האישום
- 3 נגדם.
- 4
- 5 גם אם נכונה היתה טענת הנאשם, בכל הקשור להתניית החוקרים כנטען על
- 6 ידו, היה מצופה ממנו שיבקש מהמשטרה להקליט, בהסכמתו, את שיחותיו עם
- 7 הנאשמת, ולצלם את הנעשה בדירתם, אך הוא לא ביקש זאת, והעדיף לצלם
- 8 על חשבונו, תוך הוצאה כספית לא מבוטלת ברכישת מכשיר ה-DVR, התקנת
- 9 המצלמות ועריכת הסרטים, על מנת שתהיה לו שליטה על התוצרים של
- 10 הצילומים, והוא יוכל להעביר למשטרה רק צילומים שיהיה מעוניין להעבירם,
- 11 ולא להעביר צילומים שאינו מעוניין בהם, כפי שפעל לגבי הצילומים בהם
- 12 נראית הנאשמת עושה מעשים מיניים בקטין, **בנוכחותו ובמעורבותו**, וצילומים
- 13 בהם בני הזוג נראים מקיימים יחסי מין.
- 14
- 15 לא זו אף זו: גם לאחר שהנאשם צילם את המתרחש בדירתו בחודש יוני 2005
- 16 הוא לא העביר את הקלטות למשטרה, ולא הגיש תלונה על מעשיה של
- 17 הנאשמת שצולמו על ידו, אלא העביר את מכשיר ה-DVR למעבדה בבאר-שבע
- 18 על מנת להעביר את החומר שאמור היה להיות מצולם לדיסקים. רק כעבור
- 19 שלושה שבועות, אחרי שלא התקבלו כל תוצרים מהצילומים, הוא העביר
- 20 בתחילת אוגוסט 2005 את המכשיר לבעל חנות הצילום, שי אלמוג, על מנת
- 21 שיעביר את החומר שצילם במכשיר ה-DVR לדיסקים של DVD.
- 22
- 23 מעדותו של החבר מיכאל אליהו, שעשה הכל כדי לסייע לנאשם גם בחקירתו
- 24 במשטרה ובעדותו בפנינו, עולה שהנאשם לא סיפר לו על המעשים המיניים
- 25 שעשתה הנאשמת בקטין, אלא הסתפק בכך שאמר לו שהנאשמת "**עושה כל**
- 26 **מיני שטויות**" עם הקטין ובתשובתו לשאלתו של אליהו מה זה שטויות פטר
- 27 אותו הנאשם בתשובה "**כל מיני אנחות על הילד**" והם לא דיברו על התעללות
- 28 מינית של הנאשמת בקטין (עמ' 188, 185).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 מהדברים הנ"ל, שנתמכים בכך שאליהו לא סיפר בהודעתו נ/3 על מעשים
- 2 מיניים של הנאשמת, עולה, שהנאשם גם לא סיפר לו על נוכחותו בחדר השינה
- 3 בזמן עשיית המעשים המיניים, ועל מעורבותו בהם, כפי שנראית בקלטות.
- 4
- 5 4. מהעדויות שנשמעו בפנינו מטעם כל הצדדים, עולה, שחרף העובדה שהנאשם
- 6 התלונן על אלימות שמפעילה כלפיו הנאשמת, הוא לא סיפר על המעשים
- 7 המיניים שעשתה הנאשמת בקטין למרות שידע עליהם, נכח בחלקם ואף היה
- 8 מעורב בהם, כפי שנראה בדיסקים שצילמו המצלמות בדירה.
- 9
- 10 עפ"י עדויותיהם של אנשי חב' מורן תעשיות בע"מ, שמכרו לנאשם את מכשיר
- 11 ה-DVR, והיו מעורבים בצילומים ובעריכת הדיסקים עפ"י בקשתו של
- 12 הנאשם, הוא סיפר להם שאשתו מתנהגת כלפיו באלימות, וסיפר שהתלונן
- 13 נגדה במשטרה אבל השוטרים לא מאמינים לו (דבר שאיננו נכון, כאמור), אך
- 14 לא סיפר להם שהנאשמת עושה מעשים מיניים בתינוק (ראה עדותו של כפיר
- 15 כוכבי בעמ' 59, עדותו של תומר תמיר בעמ' 97-98, ויחזקאל רביע שהתקין את
- 16 המצלמות בבית הנאשמים באוגוסט 2005, בהודעתו ת/81 כפי שהובאו לעיל).
- 17
- 18 גם לשי אלמוג, בעל חנות הצילום, שלו אומנם סיפר הנאשם שהנאשמת
- 19 "כנראה פוגעת בילד", לא סיפר הנאשם על מעשים מיניים שהיא עושה בו,
- 20 למרות שנכח בחלק מעשייתם, אלא הפנה אותו לצפות בצילומים שצולמו
- 21 בדירתם (ראה הודעתו ת/78 שהובאה לעיל).
- 22
- 23 5. הנאשם לא סיפר על המעשים המיניים שעשתה הנאשמת בקטין גם לאנשי
- 24 מקצוע שאיתם נפגש בקשר לבעיות שהתגלו אצל הקטין בשל מעשי הנאשמת
- 25 ובקשר להתנהגותה האלימה של הנאשמת כלפיו.
- 26
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 עפ"י עדותה של פרופ' שטראוסברג, נוירולוגית ילדים בבי"ח שניידר, שעוסקת
- 2 בחקר מחלות עצבים אצל תינוקות וילדים, בחודש מרץ 2005 הנאשם הביע
- 3 דאגה תוך הצגת סרטון, שבו נראה הקטין עושה תנועות של אוננות. הרופאה
- 4 לא אמרה לו להביא את הקטין אליה, אלא הסתפקה בסרטון שהראה את
- 5 האקט עצמו. הנאשם לא אמר לה שהקטין עובר התעללות פיזית או מינית,
- 6 ואם היה אומר לה זאת, היא היתה מדווחת על כך למשטרה, אך לטענתה, הוא
- 7 לא חזר אליה (עמ' 21-22 לפרוטוקול).
- 8 בחקירתה הנגדית ע"י ב"כ הנאשם אמרה פרופ' שטראוסברג שהנאשם הביא
- 9 לה את הסרטון כי היה מודאג, וביקש שתסביר לו את הסיבה לחיכוך ירכיו של
- 10 הקטין, אך הוא לא אמר לה במה או במי הוא חושד או מה מטריד אותו (עמ'
- 11 23-24).
- 12
- 13 עפ"י עדותה של ד"ר דנינו, עימה נפגש הנאשם מספר פעמים לבדו וביחד עם
- 14 הנאשמת במהלך החודשים יולי-אוגוסט 2005, הוא לא סיפר לה על המעשים
- 15 המיניים שעשתה הנאשמת בקטין, ורק ביום 5.9.05 אמר הנאשם לראשונה, לה
- 16 ולשחר בן אור, בעת שנפגש איתו לבדו וביחד איתה, וכן לד"ר מה נעים,
- 17 שהשתתף בפגישה – שהנאשמת עושה מעשים מגונים בקטין, אך גם אז הוא
- 18 לא פרט את המעשים, ולא אמר שנכח בחלק מהם, אלא אמר שאינו יודע אילו
- 19 מעשים עשתה הנאשמת שכן הוא צריך לערוך את הצילומים שצילם בביתו
- 20 (עמ' 477 לפרוטוקול וההודעה נ/16).
- 21
- 22 עדותה של ד"ר דנינו מהימנה עלי, והיא נתמכת בעדותו של ד"ר מה נעים,
- 23 ולפיהן, הנושא המרכזי שהעלה הנאשם היה ההתנהגות האלימה של הנאשמת
- 24 כלפיו ולא כלפי הקטין, ורק ביום 5.9.05 סיפר לד"ר מה נעים על פגיעת
- 25 הנאשמת בקטין (עמ' 602-603). אף מעדותו של שחר בן אור עולה, כי הנאשם
- 26 לא סיפר לו על מעשי הנאשמת בקטין, וכל מטרתו היתה למחוק רישום פלילי
- 27 שהיה לו.
- 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם לא סיפר על המעשים המיניים שעשתה הנאשמת בקטין, כשהוא נוכח
- 2 בזמן עשייתם, ואפילו לא לחבריו הקרובים שהיו מעורים במערכת היחסים
- 3 האלימה בינו לנאשמת.
- 4
- 5 עפ"י עדותו והודעתו של מיכאל אליהו, כפי שהובאו לעיל, הנאשם לא סיפר לו
- 6 על המעשים המיניים שעושה הנאשמת בקטין, למעט בהודעת טקסט ששלח
- 7 הנאשם למיכאל אליהו ביום 4.9.05 בשעה 23:36 הוא כתב לו "היא (הנאשמת
- 8 – א.ט.) הפשיטה את הילד והחדירה אותו אליה" (ראה הודעתו של מיכאל
- 9 אליהו נ/4 בעמ' 3), אך מדובר בהודעה בודדת, וגם לאחר שהנאשם נוכח לדעת
- 10 שאליו לא מתייחס להודעה זו, הוא לא כתב בהודעות טקסט נוספות ששלח
- 11 לו בין התאריכים 8-15/9/05 על מעשים מיניים נוספים שעשתה הנאשמת
- 12 בקטין, אלא הסתפק בכך שדיווח לו על מעשי אלימות.
- 13
- 14 משכך, כאשר פנה מיכאל אליהו למשטרת נתיבות ביום 8.9.05, הוא לא דיווח
- 15 על מעשים מיניים שעשתה הנאשמת בקטין, אלא רק על כך "שאשתו (של
- 16 הנאשם – א.ט.) מתפרעת", מבלי לציין את שם הנאשם וכתובתו המדויקת
- 17 (ראה המזכר נ/31).
- 18 אשר על כן, אין תימה ששוטרים לא הגיעו לדירת הנאשמים ביום 8.9.05,
- 19 והשערת ב"כ הנאשם (עמ' 35 למעלה לסיכומים) היא סברת כרס.
- 20
- 21 עפ"י עדותו של עו"ד יובל חרל"פ, שיעץ לנאשם לא להתחתן עם הנאשמת,
- 22 וערך את הסכם הממון ביניהם נ/6, הנאשם אומנם סיפר לו שהנאשמת
- 23 מתעללת בקטין, אך הוא לא סיפר לו שהיא מתעללת מינית בקטין או עושה בו
- 24 מעשים מיניים (עמ' 1107 למעלה).
- 25 הנאשם לקח, כאמור, כדורים עבור הנאשמת מהמרפאה הטבעונית יפה קליין.
- 26 הנאשם סיפר לה שהנאשמת עצבנית, ולכן קיבל ממנה כדורי הרגעה, אך הוא
- 27 לא סיפר לה שהנאשמת עושה מעשים מיניים בקטין, וממילא לא ביקש ממנה
- 28 סיוע בענין זה (עמ' 891-892).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 הנאשם גם לא סיפר על התנהגותה המינית של הנאשמת לקוראת בקפה, זכיה
- 2 אבו עזא, איתה נפגש מספר פעמים, באשר באחת הפעמים נכחה בהתנהגות
- 3 אלימה של הנאשמת כלפיו (עמ' 943 לפרוטוקול, ההודעה נ/30 והתצהיר נ/30
- 4 א').
- 5
- 6 7. השוואת מה שנראה בקלטות הדיסקים ת/63, שהופקו ע"י המשטרה עפ"י
- 7 הנחייתו ובפיקוחו של מאיר בומנדיל – ראש צוות עבירות מחשב ביחידת
- 8 הונאה מרכז, כאמור בעדותו (עמ' 239-252) ובדו"חות שנערכו על ידו והועברו
- 9 לדיסקים ת/56 – ת/63, עם הדיסקים ת/21 א' - ת/21 ב' שנערכו ע"י הנאשם
- 10 בסיוע טכנאי חב' מורן, עפ"י הפתקים ת/20 שרשם במהלך קרות הארועים,
- 11 מעלה שהנאשם "צינזר" מהדיסקים כפי שצולמו במכשיר ה- DVR קטעים
- 12 שבהם נראים הוא והנאשמת מקיימים יחסי מין סמוך לאחר שהנאשמת
- 13 עשתה בנוכחותו מעשים מיניים בקטין (ראה דיסק ת/57 מיום 4.9.05 בשעה
- 14 13:18, דיסק ת/59 מיום 6.9.05 בשעה 10:56, דיסק ת/61 מיום 8.9.05 בשעה
- 15 09:45, ודיסק ת/63 מיום 10.9.05 בשעה 17:17).
- 16
- 17 כאמור, בדברים שהובאו בענין זה מחקירותיו של הנאשם ומעדותו, הנאשם
- 18 מסר הסברים סותרים לקיום יחסי המין עם הנאשמת, סמוך לאחר ביצוע
- 19 המעשים בקטין בנוכחותו, ואין לקבל את דבריו שרצה בכך להציל את הקטין
- 20 מדי הנאשמת, שכן נוכח לדעת שאין בכך כדי לגרום להפסקת מעשיה המיניים
- 21 של הנאשמת בקטין.
- 22
- 23 העובדה שהנאשם קיים יחסי מין עם הנאשמת, למרות שנהגה כלפיו באלימות,
- 24 ושהסתיר את קיומם של יחסי המין מהמשטרה ומאלה שסיפר להם על מעשי
- 25 הנאשמת בקטין, מביאה למסקנה שהנאשם התגרה מינית מהמעשים המיניים
- 26 שקיימה הנאשמת בנוכחותו עם הקטין ושנועדו לגרותם מינית.
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

1. 8. השוואה בין מה שנראה בדיסקים ת/56 – ת/63 לבין מה שנראה בדיסקים
- 2 שנערכו ע"י הנאשם ת/21 א' - ת/21 ב' מעלה שהנאשם לא כלל בדיסקים
- 3 מעשים מיניים שנעשו ע"י הנאשמת בקטין בנוכחותו, כאשר בחלק מהמקרים
- 4 כשהוא הביא את הקטין לנאשמת, הוא לא התנגד לעשיית המעשים המיניים
- 5 בנוכחותו, ובחלק מהמקרים קדמה לעשיית המעשים המיניים תנועות מגרות
- 6 שעשתה הנאשמת לעברו (ראה הדיסק ת/59 מיום 6.9.05 בשעות 11:36, 11:43 ו-
- 7 11:47, הדיסק ת/61 מיום 8.9.05 בשעות 09:35, 09:58, 11:13, 11:22, 11:27 ו-
- 8 11:34 בבוקר, והדיסק ת/63 מיום 10.9.05 בשעות 15:00, 15:14, 15:17 ו-
- 9 15:31, 15:30, 15:24, 15:34).
- 10 אומנם בחלק מהמקרים בהם הנאשמת עשתה מעשים מיניים בקטין הנאשם
- 11 לא נראה בחדר, אך התנהגותה המגרה של הנאשמת מוכיחה בעליל שהוא נכח
- 12 בקרבת מקום, ושהיה ביניהם קשר עין בזמן עשיית המעשים המיניים ע"י
- 13 הנאשמת בקטין (ראה למשל דיסק ת/58 מיום 4.9.05 בשעות 23:12, 23:22 ו-
- 14 23:35 ודיסק ת/59 מיום 6.9.05 בשעה 11:49).
- 15 אומנם, בחלק מהמקרים קדמה למעשים המיניים של הנאשמת בקטין
- 16 התנהגות אלימה כלפי הנאשם (ראה בדיסק ת/56 מיום 4.9.05 בשעה 10:27,
- 17 בדיסק ת/59 מיום 6.9.05 בשעות 09:13 ו- 10:28 ובדיסק ת/61 מיום 8.9.05,
- 18 אך לאחר מעשי האלימות עשתה הנאשמת מעשים מיניים בקטין, **בנוכחות**
- 19 **הנאשם, וללא התנגדותו**, ולאחר מכן הם קיימו יחסי מין.
- 20
- 21 אומנם, ביום 6.9.05 ניסה הנאשם להוציא את הקטין מידיה של הנאשמת,
- 22 והיא התנגדה, אך לאחר שנאבק בה הוא הצליח להוציא את הקטין מידיה
- 23 ולהחזירו למיטתו (ראה ת/59 בשעות 10:43-10:59), ואולם, מדובר במעשה חד
- 24 פעמי הניצב מול פעמים רבות בהם הביא הנאשם את הקטין למיטה עליה
- 25 שכבה הנאשמת עירומה, וצפה במעשים המיניים ללא כל מחאה או נסיון
- 26 למנוע אותם (ראה דיסק ת/59 מיום 6.9.05 בשעות 11:36, 11:43 ו- 11:47,
- 27 הדיסק ת/63 מיום 10.9.05 בשעות 15:00, 15:14, 15:17, 15:24 ו- 15:37).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 יש בהתנהגותו של הנאשם כמתואר לעיל, שאת חלקה ניסה להעלים
- 2 מהשוטרים במתכוון, כאשר מסר להם את הדיסקים ת/21 א-ב שלא כללו חלק
- 3 ממנה, כדי ללמד שנוכחותו של הנאשם בזמן שהנאשמת עשתה את המעשים
- 4 המיניים לא היתה מקרית, אלא נועדה לגרום לגירוי המיני בטרם יקיים יחסי
- 5 מין עם הנאשמת, מה גם שבחלק מהמקרים הביא את הקטין לנאשמת על מנת
- 6 שתעשה בו את המעשים המיניים שנועדו לגרות אותם מבחינה מינית.
- 7
- 8 עדותו של הנאשם לפיה אמר לחוקר כבר כשהתלונן לראשונה שהדיסקים
- 9 ת/21 א-ב' שמסר לו במהלך חקירתו לא משקפים את כל מה שנקלט
- 10 במצלמות שהתקין בדירתו לא מהימנה עלי, שכן בהודעתו ת/6 אמר הנאשם
- 11 שהתקין את המצלמות ע"י מתקין מקצועי אחרי שבמצלמות שהתקין
- 12 באמצעות מתקין לא מקצועי לא ניתן היה לראות מאומה (ת/6 עמ' 4).
- 13 רק בהודעה ת/7 שמסר הנאשם למחרת היום לחוקרת אורית פלד שאול, הוא
- 14 סיפר שליאור מ"מורן תעשיות" צרב לו את הדיסקים מה- DVR לדיסקים לפי
- 15 תאריכים, וכל החומר הלא ערוך נמצא אצלו לאחר שלפי בקשתו ליאור הוריד
- 16 לו קטעים נבחרים (ת/7 עמ' 7 למעלה).
- 17
- 18 הנאשם אמר בהמשך לדברים הנ"ל שהוא לא נכח בכל האירועים שנקלטו
- 19 במצלמות ולא רואים אותו, שכן כאשר החלו האירועים המיניים הוא יצא
- 20 מהחדר כדי לרשום אותם בפתקים. ואולם, צפייה בדיסקים ת/56 – ת/63, כפי
- 21 שתואר לעיל, מלמדת שהנאשם נכח במרבית המעשים המיניים שעשתה
- 22 הנאשמת בקטין, ולא ניסה למנוע ממנה לעשותם, למעט פעם אחת.
- 23
- 24 גם הסבריו של הנאשם לחוסר המעש שלו נוכח מעשי הנאשמת, לפיהם הוא
- 25 נשלט ע"י הנאשמת ולא נהנה מינית ממעשיה אלא חש דחייה מהם – אינם
- 26 מהימנים עלי, שכן הם נסתרים מניה וביה ע"י תגובותיו של הנאשם למעשי
- 27 הנאשמת בקטין, ובכך שקיים יחסי מין עם הנאשמת סמוך לאחר ביצועם.

28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז - המרכז נ' עבדה ואח'

12. 1 הסבריו של הנאשם נתמכים בעדותו ובחוות דעתו של הפסיכולוג הקליני ד"ר שלומאי נ/35, לפיהם הנאשם לא היה שותף למעשי הנאשמת, ולא נהנה מהם, 2 והתנהגותו מוסברת על רקע מצב נפשי של "חוסר אונים נלמד" לאחר שנשלט 3 ע"י הנאשמת שפלשה לחייו. 4
- 5
- 6 איני מקבל את חוות דעתו ועדותו של ד"ר שלומאי, שכן חוות הדעת שנכתבה 7 לפני שהחל לטפל בנאשם, התבססה על מידע בלתי נכון שמסר לו הנאשם, הוא 8 לא צפה בכל מה שצולם ע"י הנאשם אלא רק בחלק מהצילומים שהועברו לו 9 ע"י הנאשם, ולא ראה שהנאשם נכח בזמן עשיית המעשים המיניים עם הקטין, 10 ומיד לאחר מכן קיים יחסי מין עם הנאשמת. 11
- 12 כאשר עומת ד"ר שלומאי עם העובדות הנ"ל, הוא השיב, כי לו ראה את 13 הדברים הנ"ל בצילומים שהוצגו בפניו, קיימת "אפשרות רצינית" שהיה מגיע 14 למסקנה שהנאשם התגרה מינית מהמעשים שעשתה הנאשמת בקטין. 15
- 16 איני מקבל את דעתו של ד"ר שלומאי לפיה הנאשם נשלט ע"י הנאשמת, והוא 17 לא יכול היה להתנגד למעשיה המיניים בקטין, שכן הדבר נסתר בעליל ע"י 18 התנהגות הנאשם במהלך עשיית המעשים ואחריהם כפי שתוארה לעיל, כאשר 19 לא רק שהנאשם צפה במעשים אלא גם הביא את הקטין לנאשמת, ולא ניסה 20 להתנגד למעשים, פרט לפעם אחת שבה מנע מהנאשמת לעשות מעשים מיניים 21 בקטין. 22
13. 22 ראייה נוספת המלמדת על מעורבותו הפעילה של הנאשם במעשים המיניים 23 שעשתה הנאשמת בקטין, הם הדברים שאמרה הנאשמת בהודעותיה ת/2 ות/3, 24 מהם לא הסתייגה בעדותה ככל שהם מתייחסים לנאשם, אלא רק בכל הקשור 25 לעשיית המעשים על ידה (עמ' 352 לפרוטוקול). 26
- 27 בהודעתה ת/2 אמרה הנאשמת שהנאשם אמר לה לעשות את המעשים 28 המיניים בקטין, והוא יצלם אותם, כי הוא מתגרה מהם, והיא עשתה המעשים כשהוא היה שם, וכשלא היה, היא לא עשתה אותם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז-המרכז נ' עבדה ואח'

- 1 בהודעה ת/4 אמרה הנאשמת שהנאשם אמר לה לגרות אותו, אפילו אם צריך
- 2 באמצעות התינוק, והדריך אותה מה לעשות.
- 3 כמו-כן, אמרה שהנאשם אמר לה לשים את הקטין על איבר מינה לאחר
- 4 שהביא לה את הקטין כשהיא עירומה (ת/3 עמ' 13-15).
- 5
- 6 14. אינני מתעלם מניגודי האינטרסים שקיימים בין הנאשמים, ומכך שהדברים
- 7 שהוחלפו בין הנאשמים בזמן ובסמוך לפני ואחרי עשיית המעשים המיניים
- 8 בקטין לא הוקלטו מאחר והנאשם לא התקין מכשיר אודיו אלא רק מכשיר
- 9 המצלם בוידאו.
- 10
- 11 אינני מתעלם מכך שהנאשמת טענה שהנאשם הכריח אותה לעשות את
- 12 המעשים המיניים בקטין. כך גם אינני מתעלם מכך שעפ"י שיחות בין
- 13 הנאשמים כפי שהוקלטו בקלטת האודיו ת/29 ותומללו בתמליל ת/28,
- 14 הנאשמת סיפרה על מעשים מיניים בקשר לקטין בחודשים מרץ-יוני 2005 ללא
- 15 נוכחות הנאשם.
- 16 עם זאת, דברי הנאשמת בכל הקשור למעורבותו של הנאשם במעשים המיניים,
- 17 גם אם לא יזם אותם, נתמכים בהתנהגותו בזמן וסמוך לפני ואחרי המעשים,
- 18 לרבות קיום יחסי מין עם הנאשמת סמוך לאחר עשייתם.
- 19
- 20 15. אין בעובדה שהנאשם היה לבוש בזמן עשייתם של המעשים המיניים שעשתה
- 21 הנאשמת בקטין בנוכחותו הפעילה כדי לשלול את מעורבותו באותם מעשים
- 22 ואת העובדה שהתגרה מינית ממעשים אלה, שנעשו אליבא דנאשמת, על מנת
- 23 לגרות אותו ואת הנאשמת מינית, ולבזות את הקטין. גם אם הנאשם לא נהנה
- 24 מתקיפתו ע"י הנאשמת, לרבות סמוך לפני עשיית המעשים המיניים, הרי
- 25 מהתנהגותו של הנאשם עולה שהוא שיתף פעולה איתה בכל הקשור למעשים
- 26 המיניים שעשתה בקטין.
- 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

16. 1 מהראיות שהובאו בפנינו ע"י המאשימה והנאשם עולה שהנאשם הוא שהתקין
2 את המצלמות בדירתו, לרבות בחדר השינה, על מנת להנציח את התנהגותה
3 האלימה של הנאשמת כלפיו, אך אין בכך כדי לשלול את מעורבותו של הנאשם
4 במעשים המיניים שעשתה הנאשמת בקטין לעיני המצלמות.
5 הנאשם תרץ את האיחור בהבאת הדיסקים למשטרה, בין השאר, בכך שלא
6 יכול היה להפסיק את הצילומים ולפרק את המצלמות שהיו בדירה מאחר
7 והנאשמת נכחה כל אותו זמן ברציפות בדירה.
8 תירוץ זה פועל לחובתו בכל הקשור לטענת בא כוחו שהנאשם לא היה מתעד
9 את מה שהתרחש בדירה, ובמיוחד בחדר השינה, בידיעה ובהסכמה לביצועם
10 של מעשים מיניים של הנאשמת בקטין.
11 הנאשם אומנם לא מנע את התיעוד של המעשים המיניים, אך אין בכך כדי
12 לפעול לזכותו, שכן הוא נמנע מלהיות גלוי לעין המצלמה בזמן עשיית
13 המעשים, לא מנע מהנאשמת לבצעם אלא סייע לה בחלק מהמקרים כפי
14 שתואר לעיל, ולא גילה לחוקרים את כל מעשיו בסמוך לעשיית המעשים
15 המיניים בקטין.

סיכום

1. 19 המעשים שעשתה הנאשמת בבנם הקטין של הנאשמים במועדים הנזכרים
20 בסעיפים 3-5 לכתב האישום, כפי שצולמו במצלמות שהתקין הנאשם בדירתו,
21 הם מעשים מגונים שנעשו לצורך גירוי, סיפוק וביזוי מיניים, וחלקם נעשו
22 בנסיבות אינוס. במעשים אלה התעללה הנאשמת גופנית ונפשית בקטין.
23
2. 24 אינני מקבל טענת הנאשמת שהיתה בזמן עשיית המעשים המיניים במצב של
25 "גלישות פסיכוטיות" או תחת השפעת כדורים שנתן לה הנאשם או שהמעשים
26 נכפו עליה ע"י הנאשם ואני קובע שהנאשמת היתה מודעת למעשים המיניים
27 שעשתה בקטין ולאיסור שבעשייתם ועשתה אותם על מנת לגרום לה ולנאשם
28 גירוי וסיפוק מיניים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

1. התנהגותו של הנאשם בזמן עשיית המעשים המיניים ע"י הנאשמת בקטין 1
2. וסמוך לעשייתם, שחלקה העלים מהמשטרה ומגורמים אחרים שאותם שיתף 2
3. בתלונותיו ובחלקם נטל חלק פעיל, מלמדת על היותו "מבצע בצוותא" של 3
4. המעשים, שכן המעשים נעשו גם לצורך גירוי וסיפוק מיני שלו, וחלקו היה 4
5. איפוא, חלק "פנימי" של העשייה העבריינית (ע"פ 4389/93 **מרדכי נ' מ"י**, פ"ד 5
6. נ(3) 239 (250); ודנ"פ 294/96 **משולם נ' מ"י**, פ"ד נב(8) 1). 6
7. 7
8. לאור כל האמור לעיל, אני מציע לחברותיי הנכבדות למותב להרשיע את 8
9. הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. 9

השופטת יהודית אמסטרדם:

12. אני מסכימה לחוות דעתו של כב' השופט אברהם טל, ולתוצאה אליה הגיע. 12
13. 13

יהודית אמסטרדם, שופטת

השופטת רות לבהר-שרון:

14. 14
15. 15
16. אני מסכימה לחוות דעתו של כב' השופט אברהם טל, ולתוצאה אליה הגיע. 16
17. 17

רות לבהר שרון, שופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 מרץ 2010

תפ"ח 1162-05 מ.י. פרקליטות מחוז -המרכז נ' עבדה ואח'

ההכרעה:

לאור האמור לעיל, אנו מרשיעים את הנאשמים בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח אדר תש"ע, 14 מרץ 2010, במעמד הצדדים והנאשם.

רות לבהר שרון, שופטת

יהודית אמסטרדם, שופטת

אברהם טל, שופט

אב"ד